

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอล
เพื่อพัฒนาความสามัคคีของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น



นายอดิศักดิ์ ดวงศรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

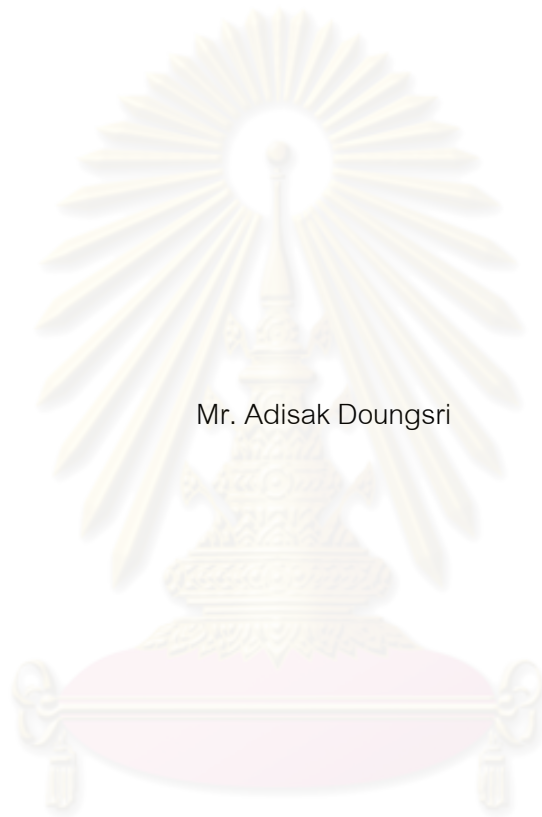
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

PHYSICAL EDUCATION LEARNING MANAGEMENT USING FOOTBALL ACTIVITIES
BASED ON CARRON'S CONCEPT TO ENHANCE UNITY OF LOWER
SECONDARY SCHOOL STUDENTS



Mr. Adisak Doungsri

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Health and Physical Education

Department of Curriculum, Instruction and Educational Technology

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2010

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิด
ของคาร์รอลเพื่อพัฒนาความสามัคคีของนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนต้น

โดย

นายอดิศักดิ์ ดวงศรี

สาขาวิชา

สุขศึกษาและพลศึกษา

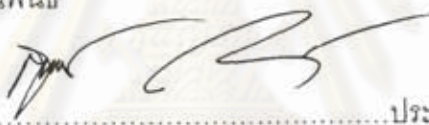
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ จินตนา สรายุทธพิทักษ์

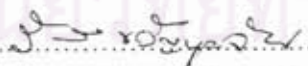
คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต



..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร. ศิริชัย กาญจนวาสี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์


..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมบูรณ์ อินทร์มยา)


..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ จินตนา สรายุทธพิทักษ์)


..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. รัชณี ขวัญบุญจัน)


..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จรูญ มีสิน)

อดิศักดิ์ ดวงศรี : การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของ คาร์รอลเพื่อพัฒนาความสามัคคีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น PHYSICAL EDUCATION LEARNING MANAGEMENT USING FOOTBALL ACTIVITIES BASED ON CARRON'S CONCEPT TO ENHANCE UNITY OF LOWER SECONDARY SCHOOL STUDENTS. อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รศ.จินตนา สรายุทธพิทักษ์, 176 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีก่อนและ หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬา ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความสามัคคีตามแนวคิดของคาร์รอลและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการ จัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ 2) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคี หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 60 คน ของโรงเรียนวัดสุทธิวาราม กรุงเทพมหานคร แบ่งเป็นนักเรียน กลุ่มทดลองจำนวน 30 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุมจำนวน 30 คน ดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่ม ทดลองโดยผู้วิจัย ส่วนกลุ่มควบคุมครูประจำวิชาเป็นผู้สอนตามปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลเพื่อพัฒนาความสามัคคีจำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้ แบบวัดความสามัคคีมีค่าความเที่ยง 0.84 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยสถิติทดสอบค่า "ที"

ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีหลังการทดลอง ของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อน การทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีก่อนและหลังการ ทดลอง ของนักเรียนกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่า นักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาควิชา ...หลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา.....ลายมือชื่อ.....

สาขาวิชา ...สุขศึกษาและพลศึกษา.....ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์.....

ปีการศึกษา...2553.....

528 34602 27 : MAJOR HEALTH AND PHYSICAL EDUCATION

KEYWORDS : PHYSICAL EDUCATION / FOOTBALL ACTIVITIES / CARRON'S CONCEPT /
UNITY

ADISAK DOUNGSRI: PHYSICAL EDUCATION LEARNING MANAGEMENT USING
FOOTBALL ACTIVITIES BASED ON CARRON'S CONCEPT TO ENHANCE UNITY
OF LOWER SECONDARY SCHOOL STUDENTS. ADVISOR: ASSOC. PROF.
JINTANA SARAYUTHPITAK, 176 pp.

The purposes of this study were: 1) to compare the mean score of the unity before and after implementation among the experimental group students who were studied the physical education learning management using football activities based on Carron's Concept to enhance unity and the control group who were given regular method of teaching and 2) to compare the mean score of unity after implementation between the experimental group students and the control group students. The sample was 60 students of Wat Suthiwararam School, Bangkok, thirty students were the experimental group which was taught by the researcher while the other thirty students were the control group which was taught by regular physical education teacher. The research instruments were composed of the learning activity plans using eight physical education lesson plans for football activities based on Carron's Concept to enhance unity. The test of the unity reliability was 0.84. The data were then analyzed in terms of the means, standard deviations, and t-test.

The research findings were as follows:

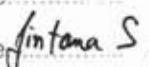
1. The mean score of the unity of the experimental group student after learning were significantly higher than before at .05 level. The mean score of the unity of the control group student after learning were found no significant difference at .05 level.
2. The mean score of the unity of the experimental group student after learning were significantly higher than the control group students at .05 level.

Department :Curriculum, Instruction, and Educational Technology

Field of Study :Health and Physical Education.....

Academic Year : ...2010.....

Student's Signature: 

Advisor's Signature: 

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ล่วงไปได้ด้วยดีผู้วิจัยกราบขอบพระคุณ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์จินตนา สรายุทธพิทักษ์ เป็นอย่างสูง ตลอดจน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมบูรณ์ อินทร์ธมยา รองศาสตราจารย์ ดร.รัชณี ขวัญบุญจัน ซึ่งช่วยให้คำแนะนำ ดูแลเอาใจใส่ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นจากการทำวิจัยในครั้งนี้ด้วยดี โดยตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยขอคำปรึกษา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งอย่างยิ่งในความกรุณาของท่านอาจารย์ จึงขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภักดิ์ อาจารย์ สุพจน์ เจริญรัตน์ อาจารย์มานะ ตระกูลเกียรติไพศาล ที่ได้เสียสละเวลาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณ อาจารย์สุนันท์วิทย์ พลอยขาว ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสุทธิวาราม และอาจารย์สุพจน์ เจริญรัตน์ อาจารย์ประจำวิชาและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่ให้ความอนุเคราะห์ในการใช้สถานที่ เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอขอบคุณนักเรียนโรงเรียนโรงเรียนวัดสุทธิวาราม ที่ได้เข้าร่วมการจัดการเรียนรู้โดยกิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอลเพื่อพัฒนาความสามัคคีด้วยความตั้งใจเป็นอย่างดีโดยตลอด

ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ นิสิตปริญญาโทสาขาสุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ คอยดูแลร่วมทุกข์ร่วมสุขซึ่งกันและกันตลอดระยะเวลาที่ศึกษาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณ คุณพ่อยุทธพล ศรีมุงคุณ และคุณแม่กมลวดี ทองเรือง ที่ได้ให้การสนับสนุนในการศึกษา ให้ความรัก ความอบอุ่น ความหวังใย และกำลังใจ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ลูกประสบความสำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิตนี้ด้วยดีตลอดมา ลูกจึงขอเทิดทูนพระคุณนี้ไว้เหนือสิ่งอื่นใด และขอกราบขอบพระคุณ ครู อาจารย์ ทุกท่านที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้อบรมสั่งสอน ตลอดจนสนับสนุนผู้วิจัยจนประสบความสำเร็จการศึกษา

สารบัญ

		หน้า
	บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
	บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
	กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
	สารบัญ.....	ช
	สารบัญตาราง.....	ญ
	สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่		
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	คำถามการวิจัย.....	5
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
	สมมติฐานการวิจัย.....	5
	ขอบเขตการวิจัย.....	5
	นิยามศัพท์.....	6
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	7
2	เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
	การจัดการเรียนรู้พลศึกษา.....	9
	แนวคิดการพัฒนาความสามัคคีของคาร์รอล.....	28
	ทักษะกีฬาฟุตบอล.....	33
	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	36
	พัฒนาการของเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น.....	43
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	46
	กรอบแนวคิดในการทำวิจัย.....	49
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	50
	ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง.....	51
	ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	51
	กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	53

	หน้า
สร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	54
ชั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล	57
กำหนดแบบแผนการทดลอง	57
ติดต่อประสานงานก่อนการทดลอง	58
ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล.....	58
ชั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	59
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อพัฒนาความสามัคคีและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ.....	61
ผลการเปรียบเทียบของคะแนนความสามัคคีในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาลงการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อพัฒนาความสามัคคีกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ.....	67
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	72
สรุปผลการวิจัย.....	73
อภิปรายผล.....	74
ข้อเสนอแนะ.....	78
รายการอ้างอิง.....	80
ภาคผนวก.....	84
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	85
ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย.....	88
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง.....	95
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	155
ภาคผนวก จ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	164
ภาคผนวก ฉ ภาพกิจกรรมการจัดการเรียนรู้.....	169
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	176

สารบัญญภาพ

แผนภาพที่		หน้า
2.1	กรอบแนวคิดพื้นฐานในการวิจัย.....	49
3.1	ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย.....	51
3.2	แบบแผนการทดลอง.....	57



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญญัตินำ

ตารางที่	หน้า
3.1 การเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้อุผลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอลเพื่อพัฒนาความสามัคคี.....	52
3.3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	58
4.1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม.....	61
4.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามัคคีก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองจำแนกเป็นเป็นรายชื่อในรูปแบบวัดความสามัคคี.....	62
4.3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามัคคีก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมจำแนกเป็นเป็นรายชื่อในรูปแบบวัดความสามัคคี.....	65
4.4 การเปรียบเทียบของคะแนนความสามัคคีหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม.....	68
4.5 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามัคคีหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมจำแนกเป็นรายชื่อในรูปแบบวัดความสามัคคี.....	68

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่พระราชทานแก่ประชาชนชาวไทย เนื่องในวันขึ้นปีใหม่ 2532 "...ความสามัคคีปรองดองเป็นอันหนึ่งอันเดียว กับความรักใคร่เผื่อแผ่ช่วยเหลือกันฉันญาติพี่น้องสองประการนี้ คือ คุณลักษณะสำคัญของไทย ที่ช่วยให้ชาติบ้านเมืองอยู่รอดเป็นอิสระ และเจริญมั่นคงมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน..." และ "...ความสามัคคีควรจะมีความหมายที่ลึกซึ้งกว่านั้นอีก เช่น ควรจะหมายถึงความพร้อมเพรียงของทุกฝ่ายทุกคนที่มีความสำนึกแน่วแน่ในความรับผิดชอบที่จะพึงใช้ความรู้ ความคิด ความสามารถ ตลอดจนคุณสมบัติทุกอย่างประการของตน ให้ประกอบพร้อมเข้าด้วยกัน และให้เกื้อกูลส่งเสริมกัน เพื่อสร้างสรรค์สิ่งที่เป็นสาระแก่นสาร และที่เป็นประโยชน์เป็นความเจริญต่อ ส่วนรวมและเพื่อนมนุษย์..." จากพระราชดำรัสดังกล่าวสรุปได้ว่าความสามัคคีเป็นความพร้อมเพรียงกันของทุกฝ่ายทุกคนในความรับผิดชอบ ที่จะพึงใช้ความรู้ ความคิด ความสามารถ ตลอดจนคุณสมบัติทุก ๆ ประการของตน ให้ประกอบพร้อมเข้าด้วยกัน และให้เกื้อกูลส่งเสริมกัน เพื่อสร้างสรรค์สิ่งที่เป็นสาระแก่นสารและที่เป็นประโยชน์เป็นความเจริญต่อส่วนรวมและเพื่อนมนุษย์การที่จะเกิดความสามัคคีได้ในการกระทำต้องเริ่มจากจิตใจ ถ้าทุกคนมีความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันแล้ว ประเทศชาติย่อมคลาดแคล้วจากภัยของศัตรู และตั้งมั่นมีความสุขสมบูรณ์อยู่ได้ หากขาดความสามัคคี ไม่รักใคร่ไว้วางใจกันปราศจากความปรองดองเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันการดำเนินงานย่อมจะไม่สำเร็จพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของการจรรโลงความสามัคคีกลมเกลียวกันให้บังเกิดขึ้นในจิตใจของคนไทยทุกคนเพื่อตอบแทนคุณแผ่นดินและดำรงแผ่นดินไทยให้เป็นปึกแผ่นตลอดไป คือ การรู้จักหน้าที่ของตนเอง ในหมู่สมาชิกของสังคม และประเทศนั้น ๆ กล่าวคือ ผู้ใดมีภาระหน้าที่อันใดอยู่ก็เร่งกระทำให้สำเร็จ ลุล่วงไปให้ทันการณ์ ทันเวลา โดยเต็มกำลัง ความรู้ ความสามารถ และโดยบริสุทธิ์ใจจริงใจ (แบ่งปันความรู้, 2553)

การสร้างสามัคคีสามารถเสริมสร้างได้ตั้งแต่ในวัยเด็กซึ่งเป็นวัยที่อยู่ในโรงเรียนทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของความสามัคคี จึงได้กำหนดคุณลักษณะอันพึง

ประสงค์ด้านความสามัคคีให้ ในการทำงานของนักเรียนในโรงเรียนโดยการทำให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มซึ่งเป็นวิธีการที่สามารถพัฒนาทักษะทางสังคมกับทักษะการทำงานได้พร้อมๆกัน ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาความสามัคคี และยังสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย กีฬาไทย และกีฬาสากล ซึ่งระบุในมาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีการสร้าง เสริมสมรรถภาพ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจ นักกีฬา มีจิตวิญญาณ ชื่นชมสุนทรีย์ภาพของกรากกีฬาโดย 1) ออกกำลังกายและเลือกเข้าร่วมเล่นกีฬาตามความถนัดและความสนใจ 2) ยอมรับและเห็นคุณค่าของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเป็นประจำสม่ำเสมอกับการมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี 3) จำแนกและปฏิบัติตามกฎ กติกา เพื่อความปลอดภัยและความสันติในการเล่นและการแข่งขันกีฬาที่ชื่นชอบ 4) ใช้กลวิธีการรุก การป้องกัน และการให้ความร่วมมือในการเล่นและแข่งขันกีฬา และการทำงานเป็นทีม 5) มุ่งมั่นในการเล่นและแข่งขันกีฬาด้วยความ มีน้ำใจนักกีฬา และเห็นประโยชน์ของการทำงานเป็นทีม 6) ปฏิบัติตามขั้นตอนและตัดสินใจปฏิบัติตามหน้าที่ ตามกลุ่มที่มอบหมายในการเล่นกีฬาเป็นทีมจนประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย 7) แสดงความสำคัญของการปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบอย่างสร้างสรรค์ ในการกีฬาต่าง ๆ อย่างสนุกสนาน 8) ชื่นชมและส่งเสริมการกระทำที่แสดงถึงความมีน้ำใจนักกีฬาและฝึกเป็นแนวปฏิบัติในการทำงานและการดำเนินชีวิต (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2548; หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551, 2551)

การจัดการเรียนรู้พลศึกษา เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ตามหลักการและปรัชญาของการพลศึกษา คือ การจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงด้วยตนเองเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งมีกระบวนการเรียนรู้ที่สำคัญ คือ 1) กระบวนการสร้างความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ เป็นกระบวนการเตรียมร่างกายและจิตใจของผู้เรียนก่อนที่จะเริ่มเรียนพลศึกษา ซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นในการเรียนพลศึกษาเป็นอันมาก เนื่องจากกระบวนการสร้างความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความตื่นตัว พร้อมที่จะเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายด้วยความปลอดภัย และทำให้ระบบต่างๆ ของร่างกายได้รับการกระตุ้นให้ตื่นตัวและพร้อมที่จะเคลื่อนไหวได้โดยไม่เกิดการบาดเจ็บ 2) กระบวนการสร้างความเข้าใจและความสามารถในการปฏิบัติ เป็นกระบวนการที่ครูช่วยให้ผู้เรียนได้มีความเข้าใจและเห็นความสำคัญในสิ่งที่เรียน เห็นคุณค่าและประโยชน์ของกีฬาหรือกิจกรรมที่จะสอน รวมทั้งกำหนดระเบียบ กติกาการเล่น หรือข้อตกลงอื่นๆ ที่จะช่วยให้การเล่นกีฬาเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้ 3) กระบวนการปฏิบัติจริงเพื่อความสนุกสนาน เป็นหัวใจ

สำคัญของการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา เพราะเป็นกระบวนการที่จะทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาส นำสิ่งที่ได้เรียนรู้มาใช้ในสภาพการณ์จริง ทำให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง และได้พัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ตามที่จุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้ 4) กระบวนการสรุปประเมินผล และสรุปปฏิบัติ เป็นกระบวนการสุดท้ายของการเรียนการสอนพลศึกษา เพราะเป็นการสรุปและประเมินผลของการเรียนการสอนที่ผ่านมาให้ผู้เรียนทราบเพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น สิ่งที่ควรควรแจ้งให้ผู้เรียนทราบจะมีทั้งในด้านการเล่น และพฤติกรรมแสดงออกของผู้เรียนเกี่ยวกับระเบียบ กติกา การมีน้ำใจนักกีฬา และความสามัคคีที่ควรส่งเสริมให้ดีขึ้น (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548)

ความสามัคคีเป็นคุณธรรมพื้นฐานข้อที่ 7 จากทั้งหมด 8 ข้อ ซึ่งหมายถึงความพร้อมเพรียงกัน กลมเกลียว ประองคองกัน ร่วมใจกันปฏิบัติงานเพื่อบรรลุผลสำเร็จตามต้องการ เกิดงานอย่างสร้างสรรค์ โดยปราศจากการทะเลาะวิวาท ไม่เอาวัดเอาเปรียบกันเป็นการยอมรับการมีเหตุผล ยอมรับความแตกต่างความหลากหลายทางความคิด ความหลากหลายในเรื่องเชื้อชาติ ดังนั้นผู้ที่มีความสามัคคีคือผู้ที่เปิดใจกว้างรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนทั้งในฐานะผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความมุ่งมั่นต่อการรวมพลังช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เพื่อให้การงานสำเร็จลุล่วง สามารถแก้ปัญหาและขจัดความขัดแย้งได้ เป็นผู้มีเหตุผลยอมรับความแตกต่างและพร้อมที่จะปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2542; กระทรวงศึกษาธิการ, 2550)

คาร์รอล (Carron, 1982) ได้วิเคราะห์ความหมายและองค์ประกอบของความสามัคคี ออกเป็น 2 มิติ ได้แก่ 1) การรวมกลุ่มทางสังคม (Social Cohesion) หมายถึง สมาชิกจะรวมกลุ่มกันเพราะเกิดความรู้สึกที่ดีต่อกันที่เรียกว่าความเป็นทีมเดียวกันหรือทีมสปิริต (Team Spirit) ก่อให้เกิดความรู้สึกเอื้ออาทร ความห่วงใย ความชอบระหว่างบุคคลที่ทำให้การทํากิจกรรมหรือการเล่นกีฬาสนุกสนานมากขึ้น 2) การรวมกลุ่มด้วยงาน (Task Cohesion) หมายถึง การที่สมาชิกรวมกลุ่มกันเพราะต้องการให้ทีมหรือกลุ่มประสบความสำเร็จในงาน หรือบรรลุตามจุดมุ่งหมายร่วมกัน ซึ่งจะเกิดขึ้นได้เพราะว่าการประสานสัมพันธ์ที่ดีภายในทีม หรือการมีทีมเวิร์ค (Teamwork) หรือการประสานกันอย่างดีระหว่างเพื่อนร่วมทีม จะเห็นได้ว่ามิติของการรวมกลุ่มที่คาร์รอลได้เสนอนั้นมีองค์ประกอบที่ครอบคลุมทั้งทางด้านจิตใจและทางด้านทักษะความสามารถทางร่างกายของนักกีฬา จึงมีความเหมาะสมที่จะนำแนวคิดของคาร์รอลนี้มาใช้ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อส่งเสริมความสามัคคีของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ในกีฬาประเภททีม

การส่งเสริมความสามัคคีในทีมเป็นสิ่งจำเป็นมากต่อการเล่นกีฬาประเภททีม เพราะถ้า นักกีฬาสามัคคีกันหรือรวมใจกันเป็นหนึ่งเดียว ย่อมมีผลต่อความสามารถในการเล่น ความ

สามัคคีในทีมเป็นกระบวนการของความสัมพันธ์ต่อเนื่อง หากสมาชิกในทีมยังมีความสัมพันธ์กัน ความสามัคคีจะพัฒนาตามไปด้วย เมื่อมีการรวมทีมเป็นเวลานาน กฎระเบียบและข้อตกลงภายในทีมจะเพิ่มมากขึ้น เกิดความผูกพันมีความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในทีมมากขึ้น กีฬาประเภททีมมีหลายประเภทได้แก่ วอลเลย์บอล ตระกร้อ บาสเกตบอล และกีฬาฟุตบอลซึ่งเป็นที่พ่ายอดนิยมของนักเรียนในโรงเรียน ลักษณะของความสามัคคีคือการรวมกลุ่มแบ่งออกเป็น 2 อย่างคือ การรวมกลุ่มทางสังคม (Social Cohesion) สมาชิกกลุ่มรวมกันเพราะเกิดความรู้สึกที่ดีต่อกันที่เรียกว่า ความเป็นทีมเดียวกันหรือทีมสปีริต (Team Spirit) เกิดความรู้สึกเอื้ออาทร ความห่วงใย ความชอบระหว่างบุคคลที่ทำให้การเล่นกีฬาสนุกสนานมากขึ้น และการรวมกลุ่มด้วยงาน (Task Cohesion) สมาชิกกลุ่มรวมกันเพราะความต้องการให้ทีมหรือกลุ่มประสบความสำเร็จในงานหรือบรรลุตามจุดมุ่งหมายร่วมกัน ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ก็เพราะว่า การประสานสัมพันธ์ที่ดีภายในทีมหรือการมีทีมเวิร์ค (Teamwork) หรือการประสานกันอย่างดีระหว่างเพื่อนร่วมทีม หากในภาษากีฬา คือ “เล่นเข้าขา” กันอย่างดีนอกจากนี้ (Carron, 1982; สืบสาย บุญวิรัตน์, 2541)

การจัดการเรียนรู้กีฬาฟุตบอลเป็นกิจกรรมพลศึกษาประเภทหนึ่งที่สามารถส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของบุคคลได้เป็นอย่างดี การเล่นฟุตบอลมีจุดมุ่งหมายเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นการออกกำลังกายที่จะทำให้ร่างกายมีพลังงานมีสมบุรณ์ มีวินัยในตนเอง มีการประสานงานกับบุคคลอื่นและมีการควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ดี ทำให้เกิดความร่วมมือ เกิดความสัมพันธ์และในชุมชนมีความสมัครสมานสามัคคี ทำให้อยู่ในระเบียบวินัย เคารพกฎระเบียบของสังคม อยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข และเป็น การส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เหมาะสำหรับการพัฒนาเยาวชน ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้เยาวชนหันมาสนใจกีฬาฟุตบอลให้มากขึ้น ซึ่งอาจใช้เป็นกิจกรรมคลายเครียดหลังการเรียน ทำให้ร่างกายสดชื่น อารมณ์ดี ไม่เครียดเหมาะเป็นกีฬาเล่นนันทนาการ อีกทั้งยังใช้เป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความสามัคคี ซึ่งถือเป็นคุณสมบัติที่สำคัญอย่างยิ่งของบุคคลที่มีคุณภาพสังคมในปัจจุบัน(นิพนธ์ จันทร์มณี, 2543; สุขสวัสดิ์ ชนะพาล, 2550)

จากความสำคัญของความสามัคคีดังที่กล่าวในข้างต้น ประกอบกับสภาวะปัจจุบันของบ้านเมืองที่กำลังประสบปัญหาหลายด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการเมืองที่มีการแบ่งสี แบ่งหมู่ แบ่งเหล่า จนกลายเป็นสังคมแตกแยก ซึ่งประเทศไทยไม่เคยประสบมาก่อน การปลูกฝังค่านิยมให้เด็กและเยาวชนรุ่นใหม่ให้รู้จักความสามัคคี รู้ผิดชอบชั่วดีน่าจะช่วยลดปัญหาของชาติบ้านเมืองได้ในอนาคต ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอลเพื่อพัฒนาความสามัคคี ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

คำถามการวิจัย

การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอลจะมีผลต่อการพัฒนาความสามัคคีของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นได้หรือไม่และได้ผลมากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอลเพื่อพัฒนาความสามัคคี ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดย

1. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอลเพื่อพัฒนาความสามัคคีและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลแบบปกติ

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอลเพื่อพัฒนาความสามัคคีกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลเพื่อพัฒนาความสามัคคีส่งผลให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 แตกต่างจากการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลเพื่อพัฒนาความสามัคคีและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลแบบปกติแตกต่างกัน

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลเพื่อพัฒนาความสามัคคีกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลแบบปกติแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เขตกรุงเทพมหานคร

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวนนักเรียน 60 คน โรงเรียนวัดสุทธิวราราม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เขตกรุงเทพมหานคร

2. ตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลเพื่อพัฒนาความสามัคคีตามแนวคิดของคาร์รอล และการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามัคคี

นิยามศัพท์

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอลเพื่อพัฒนาความสามัคคี หมายถึง การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลเพื่อพัฒนาความสามัคคีโดยใช้แนวคิดของ Carron (1982) ประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเตรียมและพัฒนาสมรรถภาพทางกาย 2) ขั้นอธิบายและสาธิต 3) ขั้นฝึกปฏิบัติ 4) ขั้นนำไปใช้ 5) ขั้นสรุป และในแต่ละขั้นมีการเสริมกิจกรรมที่มีผลต่อความสามัคคี

การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ หมายถึง วิธีการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเตรียมและพัฒนาสมรรถภาพทางกาย 2) ขั้นอธิบายและสาธิต 3) ขั้นฝึกปฏิบัติ 4) ขั้นนำไปใช้ 5) ขั้นสรุป

ความสามัคคี หมายถึง ความสัมพันธ์แบบ 2 ทางทั้งการให้และการรับ เกิดการคาดหวังผลระหว่างสมาชิกกลุ่มด้วยกันเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายกลุ่มที่ตั้งไว้ซึ่งมีอิทธิพลต่อการสร้างและทำลายความเป็นทีมแบ่งออกเป็น 2 มิติ คือ การรวมกลุ่มทางสังคม สมาชิกรวมกลุ่มกันเพราะเกิดความรู้สึกที่ดีต่อกันที่เรียกว่าความเป็นทีมเดียวกันหรือทีมสปีริต เกิดความรู้สึกเอื้ออาทร ความห่วงใย ความชอบระหว่างบุคคลที่ทำให้การทำงานหรือการเล่นกีฬาสนุกสนานมากขึ้น และการรวมกลุ่มด้วยงาน สมาชิกรวมกลุ่มกันเพราะต้องการให้ทีมหรือกลุ่มประสบความสำเร็จในงานหรือบรรลุตามจุดมุ่งหมายร่วมกัน ซึ่งจะเกิดขึ้นได้เพราะว่าการประสานงานสัมพันธ์ที่ดีภายในทีม (Carron, 1982)

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคปลาย ปีการศึกษา 2553 เขตกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอล เพื่อส่งเสริมความสามัคคี
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามัคคีสำหรับเด็กมัธยมศึกษาตอนต้น หรือในระดับอื่น ๆ



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอล เพื่อพัฒนาความสามัคคี ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น นี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. การจัดการเรียนรู้พลศึกษา
 - 1.1 หลักการและปรัชญาทางการพลศึกษา
 - 1.2 หลักการและปรัชญาการสอนวิชาพลศึกษา
 - 1.3 จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนพลศึกษา
2. แนวคิดการพัฒนาความสามัคคีของคาร์รอล
 - 2.1 ความหมายของความสามัคคี
 - 2.2 การสร้างเสริมความสามัคคี
3. ทักษะกีฬาฟุตบอล
4. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 - 4.1 วิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
 - 4.2 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 - 4.3 การจัดการเรียนรู้
5. พัฒนาการเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ
7. กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้พลศึกษา

1.1 หลักการและปรัชญาทางการพลศึกษา (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548)

ตามหลักการของการพลศึกษานั้น หลักการทางพลศึกษาก็คือความคิดรวบยอดต่าง ๆ ทางพลศึกษาซึ่งอาจจะได้จากข้อเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์ เช่น สรีรวิทยาการกีฬา จิตวิทยาการกีฬา หรือเป็นหลักการที่ได้จากความคิดรวบยอดที่เกิดจากแนวคิดหรือหลักการทางปรัชญา เช่น จากประสบการณ์ความรู้ความเข้าใจ หรือความหยั่งเห็นในเรื่องต่าง ๆ รวมกัน ดังนั้น ค่านิยม หลักการ และปรัชญาทางการพลศึกษาที่ได้ผ่านการกลั่นกรองเป็นทฤษฎีและเป็นที่ยอมรับในวิชาชีพพลศึกษา จนสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนได้นั้นก็คือ เป็นวิชาที่มีบทบาทสำคัญในการที่จะช่วยให้นักเรียนหรือบุคคลมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. การพลศึกษาจะช่วยให้นักเรียนได้มีร่างกายที่แข็งแรง มีสมรรถภาพทางกายดี และมีสุขภาพดี

การที่วิชาพลศึกษาสามารถช่วยให้นักเรียนได้มีร่างกายที่แข็งแรง มีสมรรถภาพทางกายดีและมีสุขภาพดีนั้น ก็เพราะว่าตามหลักการของสรีรวิทยาการกีฬานั้น ร่างกายของคนและสัตว์ทุกชนิดตั้งแต่เกิดมาจนกระทั่งตาย ล้วนต้องการการออกกำลังกายเพื่อการเจริญเติบโตและการรักษาไว้ซึ่งสมรรถภาพและสุขภาพของร่างกายของตนเองด้วยกันทั้งสิ้น ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ได้โปรดเกล้าพระราชทานในพิธีเปิดการสัมมนาระดับชาติเรื่อง “การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ” เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2523 ที่ได้ขออัญเชิญมาตอนหนึ่งว่า

ร่างกายของเรานั้นธรรมชาติได้สร้างมาสำหรับให้ออกแรงใช้งาน มิใช่อยู่เฉย ๆ ถ้าใช้แรงให้พอเหมาะพอดีโดยสม่ำเสมอ ร่างกายก็เจริญแข็งแรง คล่องแคล่วและคงทนยั่งยืน ถ้าไม่ใช้แรงเลยหรือใช้ไม่เพียงพอ ร่างกายก็จะเจริญแข็งแรงอยู่ไม่ได้ แต่จะค่อย ๆ เสื่อมไปเป็นลำดับ และหมดสมรรถภาพไปก่อนเวลาอันสมควร ดังนั้น ผู้ที่ปกติทำงานโดยไม่ได้ใช้กำลัง หรือใช้กำลังแต่น้อย จึงจำเป็นต้องหาเวลาออกกำลังกายให้พอเพียงกับความต้องการตามธรรมชาติเสมอทุกวัน มิฉะนั้นเป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่ง ที่เขาจะใช้สติปัญญาความสามารถของเขาทำประโยชน์ให้แก่ตนเองและแก่ส่วนรวมได้น้อยเกินไป เพราะร่างกายอันกลับกลายอ่อนแอลงนั้น จะไม่อำนวยโอกาสให้ทำงานโดยมีประสิทธิภาพได้

ความต้องการการออกกำลังกายนี้เป็นความต้องการที่มีมาตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์มาแล้ว หากแต่ว่าสภาพแวดล้อมและชีวิตการเป็นอยู่ของคนในสมัยดึกดำบรรพ์ ได้ทำให้คนในสมัยนั้น

ต้องดิ้นรนและต่อสู้เพื่อการมีชีวิตอยู่ประจำวันอยู่ตลอดเวลา เช่น ต้องต่อสู้กับข้าศึกศัตรู ดินฟ้าอากาศ การหาอาหาร และอื่น ๆ อีกมาก การออกกำลังกายจึงเป็นกิจกรรมที่เป็นไปตามธรรมชาติ และมีการสนองต่อความต้องการในการออกกำลังกายได้เป็นไปโดยง่ายโดยไม่รู้สึกรู้สีกตัว แต่มาในปัจจุบันนี้ แม้ว่าสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เคยมีมาเมื่อสมัยดึกดำบรรพ์นั้นได้หมดลงไปแล้วก็ตาม แต่ความต้องการในการออกกำลังกายของร่างกายก็ยังคงมีอยู่เหมือนเดิม ยิ่งมาในสมัยยุคโลกาภิวัตน์นี้ที่สภาพของสังคมมีแนวโน้มทำให้คนส่วนมากมักจะนั่งมากกว่าเดิน เดินมากกว่าวิ่ง หรือเป็นผู้ดูมากกว่าเป็นผู้เล่นกีฬาด้วยแล้ว ความต้องการการออกกำลังกายของร่างกายก็ยิ่งจะมีมากกว่าสมัยก่อน ๆ เป็นอันมากด้วยซ้ำไป

การออกกำลังกายโดยสม่ำเสมอเป็นประจำและเพียงพอแก่ความต้องการของร่างกาย จะช่วยทำให้ระบบต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น ระบบกล้ามเนื้อ ระบบกระดูก ระบบไหลเวียน ระบบประสาท ระบบหายใจ ระบบย่อยอาหาร ระบบขับถ่าย และอื่น ๆ ทำงานดีขึ้น

การที่ระบบต่าง ๆ ของร่างกายมีสมรรถภาพในการทำงานดีขึ้นและเพิ่มขึ้นนี้ จะมีผลทำให้ร่างกายที่อยู่ในวัยเจริญเติบโตมีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มที่ มีสุขภาพที่สมบูรณ์ ร่างกายมีสมรรถภาพในการทำงานสูง สามารถจะประกอบกิจกรรมหรือการงานต่าง ๆ ได้ดีและมีประสิทธิภาพเป็นระยะเวลายาวนานโดยไม่เหน็ดเหนื่อย และเมื่อเลิกกิจการงานนั้นแล้วร่างกายจะหายเหนื่อยเร็ว ร่างกายสามารถคืนสู่สภาพปกติได้โดยรวดเร็ว นอกจากนี้การออกกำลังกายเป็นประจำ ยังจะเป็นปัจจัยสำคัญในการช่วยป้องกันโรคภัยไข้เจ็บบางอย่างได้ ทำให้มีอายุยืนนานไม่แก่ก่อนวัยอีกด้วย

การออกกำลังกายที่เพียงพอเป็นประจำและสม่ำเสมอเป็นการช่วยทำให้ร่างกายมีสุขภาพและสมรรถภาพดีขึ้นนี้ อีกเหตุผลหนึ่งก็เนื่องมาจากการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายนี้จะเป็นไปตามหลักการของการใช้และไม่ใช้ (Law of Use and Disuse) คือ ถ้ากล้ามเนื้อส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายได้เคลื่อนไหวหรือการออกกำลังกายอยู่เสมอแล้ว กล้ามเนื้อส่วนนั้นจะโตขึ้นหนาขึ้น มีความแข็งแรงขึ้น มีสมรรถภาพในการทำงานดีขึ้น

แต่กลับตรงกันข้าม ถ้ากล้ามเนื้อของร่างกายส่วนใดไม่ได้เคลื่อนไหวหรือไม่ได้ออกกำลังกายเลย กล้ามเนื้อส่วนนั้นจะแฟบลง มีสมรรถภาพในการทำงานน้อย ดังจะสังเกตเห็นเสมอ ๆ ในนักกีฬาที่มีการใช้เฉพาะส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายเล่นกีฬามากกว่าส่วนอื่นอยู่เสมอ ๆ มักจะทำ

ให้กล้ามเนื้อที่มีการใช้งานมากกว่าส่วนนั้นโตและใหญ่กว่าส่วนที่ไม่ได้ใช้งานหรือมีการใช้งานน้อยเสมอ หรือในทำนองเดียวกันอาจจะสังเกตเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้นเมื่อส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย เช่น ส่วนแขนหรือขาที่ไม่มีการเคลื่อนไหวอันเนื่องมาจากได้มีการใส่เฝือกไว้เป็นระยะเวลายาวนาน เมื่อถอดเฝือกออกแล้ว จะเห็นว่ากล้ามเนื้อของร่างกายส่วนนั้นแฟบ ลีบ และเล็กลงอย่างเห็นได้ชัด และในขณะเดียวกันกล้ามเนื้อส่วนนั้นจะไม่มีสมรรถภาพในการทำงานได้ตามปกติเช่นเดียวกับส่วนอื่น ๆ ดังนั้น จึงมีคำกล่าวเปรียบเทียบเกี่ยวกับความต้องการการออกกำลังกายนี้ไว้ว่า “ร่างกายต้องการอาหารเป็นประจำวันหนึ่ง การออกกำลังกายก็เป็นความต้องการของร่างกายเป็นประจำวันหนึ่ง”

ผลการออกกำลังกายที่มีต่อร่างกายเฉพาะส่วนที่มีความสำคัญดังต่อไปนี้

1) ผลของการออกกำลังกายที่มีต่อโลหิต ในปัจจุบันนี้มีความเชื่อว่า กรดแล็กติกที่สะสมอยู่ในเลือดเป็นจำนวนมาก ๆ เป็นตัวการที่สำคัญที่ทำให้เกิดการเหนื่อยขึ้น คือในกล้ามเนื้อปกติจะมีกรดแล็กติกอยู่ประมาณร้อยละ 0.015 เท่านั้น ถ้ามีกรดแล็กติกนี้อยู่ในโลหิตเป็นจำนวนถึงร้อยละ 0.3 เมื่อใดแล้ว กล้ามเนื้อส่วนนั้นจะไม่สามารถทำงานต่อไปได้ ในร่างกายของคนที่มีการออกกำลังกายอยู่เสมอ การรวมตัวของกรดแล็กติกจะช้ากว่าคนที่ไม่เคยออกกำลังกาย กรดแล็กติกนี้เป็นสารอย่างหนึ่งที่เกิดจากการสลายตัวของน้ำตาลในขณะที่กล้ามเนื้อทำงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการทำงานของกล้ามเนื้อที่ออกซิเจนไปเลี้ยงไม่ได้สัดส่วนกับงานที่ทำอยู่ กรดแล็กติกจะมีการรวมตัวในกล้ามเนื้อส่วนนั้นเร็วกว่าปกติอีกมา ดังนั้น การออกกำลังกายเป็นประจำเท่านั้นที่จะสามารถรักษาระดับของสัดส่วนของกรดแล็กติกระหว่างการทำงานของกล้ามเนื้อและการนำออกซิเจนไปหล่อเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ โดยกรดแล็กติกส่วนหนึ่งจะถูกแปรเปลี่ยนสภาพให้ละลายหายไป อีกส่วนหนึ่งจะถูกนำไปที่ตับเพื่อเปลี่ยนเป็นสารไกลโคเจนแล้วนำมาใช้ในสภาพของน้ำตาลตามความต้องการของร่างกายอีกครั้ง และอีกส่วนหนึ่งที่เหลือจะถูกขับออกไปจากร่างกายโดยทางไต

2) ผลของการออกกำลังกายที่มีต่อกล้ามเนื้อ การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอเป็นประจำ จะทำให้เยื่อหุ้มกล้ามเนื้อมีความหนาเหนียวแข็งแรงขึ้น ขนาดของกล้ามเนื้อจะโตขึ้น จำนวนของเส้นโลหิตฝอยที่อยู่ในสภาพทำงานมีจำนวนมากขึ้น มีสารที่เป็นประโยชน์ในการทำงานของกล้ามเนื้อ เช่น ไกลโคเจน เฮโมโกลบิน ฟอสโฟครีตีนมีจำนวนเพิ่มขึ้น การทำงานของประสาทก็มีการทำงานดีขึ้นด้วย จากผลดังกล่าวนี้ทำให้กล้ามเนื้อของร่างกายของผู้ที่ออกกำลังกายอยู่เสมอ มีความแข็งแรง ทนทาน สามารถทำงานและเคลื่อนไหวในลักษณะท่าทางต่าง ๆ ได้จังหวะ และมีความกลมกลืนกัน สามารถทำงานได้ดีมีประสิทธิภาพได้เป็นระยะเวลายาวนานกว่าคนที่ไม่

เคยออกกำลังกายเลย และหลังจากการออกกำลังกายแล้วก็จะหายเหนื่อยเร็วและคืนสู่สภาพปกติเร็วกว่าอีกด้วย

3) ผลของการออกกำลังกายที่มีต่อหัวใจ กล้ามเนื้อของหัวใจก็เช่นเดียวกับกล้ามเนื้อส่วนอื่น ๆ ของร่างกาย คือจะมีอาการหนา โต แข็งแรง และมีสมรรถภาพในการทำงานดีขึ้นอันเนื่องจากการออกกำลังกายเป็นประจำ อาการหนาและโตของกล้ามเนื้อหัวใจอันเนื่องจากการออกกำลังกายนี้ เป็นอาการที่เป็นไปตามหลักของสรีรวิทยาการออกกำลังกาย ไม่ใช่เป็นการโตจากการผิดปกติของหัวใจ ดังที่มักเข้าใจกันว่าเป็น “โรคหัวใจโต” (Athletic Heart) ในกรณีที่คุณคนนั้นมีหัวใจเป็นปกติไม่มีโรคภัยไข้เจ็บอย่างอื่น การออกกำลังกายประจำและสม่ำเสมอ จะไม่มีอันตรายอันใดแก่หัวใจ แต่กลับตรงกันข้ามจะช่วยทำให้หัวใจมีความแข็งแรงขึ้น กล้ามเนื้อหัวใจหนาขึ้น มีสมรรถภาพในการทำงานดีขึ้น สามารถส่งโลหิตไปหล่อเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ดีขึ้น นอกจากนี้ได้มีหลักฐานยืนยันว่าการออกกำลังกายในวิธีการที่ถูกต้องเป็นประจำและสม่ำเสมอจะช่วยป้องกันโรคที่เกี่ยวข้องกับหัวใจได้เป็นอย่างดีอีกทางหนึ่งด้วย

4) ผลของการออกกำลังกายที่มีต่อปริมาณของโลหิตที่หัวใจบีบตัวส่งโลหิตไปเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในแต่ละครั้ง (Stroke Volume) มีมากขึ้น เนื่องจากการออกกำลังกายเป็นประจำจะเป็นผลทำให้กล้ามเนื้อหัวใจมีความแข็งแรง มีสมรรถภาพในการทำงานสูง ดังนั้นปริมาณของโลหิตที่หัวใจบีบตัวส่งโลหิตไปเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในแต่ละครั้งจึงมีปริมาณที่มากกว่าคนที่ไม่เคยออกกำลังกายตามไปด้วย จากการตรวจสอบปริมาณโลหิตของนักกีฬาโอลิมปิกที่วิ่งทางไกลจะพบว่า จะมีปริมาณของโลหิตที่หัวใจบีบตัวเพื่อส่งโลหิตไปเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในแต่ละครั้งมีมากกว่าคนที่ไม่เคยออกกำลังกายถึง 10 เท่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคนที่ออกกำลังกายอยู่เสมอจะมีหัวใจที่แข็งแรงสามารถทำงานได้ดีมีประสิทธิภาพกว่าคนที่ไม่เคยออกกำลังกายเป็นอันมาก

5) ผลของการออกกำลังกายที่มีต่ออัตราการเต้นของชีพจร อัตราการเต้นชีพจรของคนถือได้ว่าเป็นดัชนีที่สามารถบอกถึงสมรรถภาพของร่างกายของคนหรือของนักกีฬาได้เป็นอย่างดี โดยปกติทั่วไปแล้ว การออกกำลังกายเป็นประจำโดยสม่ำเสมอ โดยเฉพาะนักกีฬาที่มีการฝึกซ้อมอยู่เสมอ จะมีอัตราการเต้นของชีพจรต่ำกว่าผู้ที่ไม่เคยออกกำลังกายถึงประมาณ 10 – 30 ครั้งต่อนาที ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะผู้ที่ออกกำลังกายอยู่เสมอเป็นประจำนั้นมีสมรรถภาพของหัวใจที่แข็งแรงกว่า สามารถบีบตัวส่งโลหิตไปเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ครั้งละมากกว่าคนที่ไม่เคยออกกำลังกายดังได้กล่าวมาแล้ว ดังนั้นการบีบตัวของหัวใจในจำนวนที่น้อยครั้งนั้นจึงมีปริมาณโลหิตเป็นจำนวนเพียงพอตามที่กล้ามเนื้อต้องการได้

6) ผลของการออกกำลังกายที่มีต่อเส้นโลหิต เส้นโลหิตภายในร่างกายของคนเรานั้นก็ถือว่าเป็นกล้ามเนื้อชนิดหนึ่งที่ต้องการการเคลื่อนไหวเพื่อรักษาไว้ซึ่งสมรรถภาพในการทำงานเช่นเดียวกันกับกล้ามเนื้อส่วนอื่น ๆ ของร่างกาย วิธีที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งจะช่วยให้เส้นโลหิตได้ทำงานเพื่อรักษาสมรรถภาพนั้นให้ได้อยู่เสมอไว้ได้ก็ด้วยการออกกำลังกาย เพื่อจะทำให้หัวใจได้บีบตัวส่งโลหิตไปเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ของร่างกายนั่นเอง การที่หัวใจบีบตัวเพื่อส่งโลหิตไปเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ครั้งละมาก ๆ และบ่อย ๆ จะทำให้เส้นโลหิตของส่วนต่าง ๆ ของร่างกายมีการยืดตัวและหดตัวขึ้นลงตามจังหวะการบีบของหัวใจด้วย การยืดตัวและหดตัวขึ้นลงของเส้นโลหิตตามที่กล่าวนี้ก็จะส่งผลทำให้เส้นโลหิตในส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้มีการเคลื่อนไหวยืดตัวและหดตัวเพื่อออกกำลังกายและรักษาไว้ซึ่งสมรรถภาพในการทำงานให้ดีและมีประสิทธิภาพอยู่เสมอได้ การที่เส้นโลหิตสามารถรักษาความยืดหยุ่นตัวและอ่อนตัวอยู่เสมออันเป็นวิธีการที่ดีในการที่จะช่วยป้องกันการแข็งตัว การเปราะตัว มิให้เส้นโลหิตเกิดการแตกหักได้โดยง่าย

7) ผลของการออกกำลังกายที่มีต่อความดันของโลหิต จริงอยู่แม้ว่าความดันของโลหิตของบุคคลนั้นจะมีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยภายในร่างกายหลายอย่างหลายประการด้วยกัน แต่จากผลการศึกษาที่พบว่าจะทำให้มีความเชื่อว่าการออกกำลังกายเป็นประจำและสม่ำเสมออันเป็นวิธีการป้องกันการมีความดันโลหิตสูงที่ดีได้อย่างหนึ่ง คือ คนที่ออกกำลังกายเป็นประจำมักจะเป็นผู้ที่มีความดันโลหิตต่ำกว่าผู้ที่ไม่เคยออกกำลังกาย โดยเฉพาะในหมู่นักกีฬา เช่น นักวิ่งระยะทางไกลในกีฬาโอลิมปิก ในจำนวนงานที่ทำเท่ากันจะมีความดันโลหิตเพิ่มขึ้นเพียง 50 มม.ปรอทเท่านั้น ในขณะที่คนไม่เคยออกกำลังกายมีความดันโลหิตเพิ่มขึ้นถึง 250 มม.ปรอท

8) ผลของการออกกำลังกายที่มีต่อระบบการหายใจ จากการศึกษาพบว่าผู้ที่ออกกำลังกายเป็นประจำเป็นผู้ที่มีความจุของปอดสูง มีอัตราการหายใจต่ำ สามารถดูดซึมออกซิเจนไปเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ดีกว่าคนที่ไม่เคยออกกำลังกาย ในจำนวนงานที่เท่ากันการเพิ่มของอัตราการหายใจจะมีความสม่ำเสมอและช้ากว่า แต่หลังจากการออกกำลังกายแล้ว อัตราการหายใจจะคืนสู่สภาพปกติได้เร็วกว่าผู้ที่ไม่เคยออกกำลังกาย ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าคนที่ออกกำลังกายอยู่เสมอจึงสามารถทำงานได้ดีกว่า เหนื่อยน้อยกว่า และมีประสิทธิภาพในการทำงานดีกว่าผู้ที่ไม่เคยออกกำลังกาย

9) แพทยสภาแห่งประเทศไทยได้สรุปคุณค่าและความสำคัญของการออกกำลังกายไว้ดังนี้

9.1) การออกกำลังกายช่วยให้วัยระต่าง ๆ เช่น หัวใจ ปอด ไต และกระดูกแข็งแรงขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยลดการเป็นโรคความดันโลหิตสูง โรคแผลในกระเพาะอาหาร และไขมันในเส้นเลือดสูง

9.2) ผู้ที่ทำงานเบาโดยไม่ค่อยได้ออกกำลังกาย อาจเป็นโรคเหนื่อยง่ายและเวียนศีรษะ การออกกำลังกายให้เหนื่อยทุกวันอาจจะช่วยให้อาการเหล่านั้นหายไปได้

9.3) พระภิกษุ นักเรียน แม่บ้าน ช่างเย็บเสื้อผ้า นักธุรกิจ และผู้มีอาชีพงานเบาอื่น ๆ ควรหาเวลาออกกำลังกายทุกวัน อาการเหนื่อยง่าย เบื่ออาหาร เวียนศีรษะและนอนไม่หลับสนิท อาจจะหายไปได้

9.4) บุหรี่ไปรษณีย์เป็นโรคหัวใจน้อยกว่าพนักงานรับโทรศัพท์ กระเป่ารถเมล์เป็นโรคน้อยกว่าคนขับ เพราะประโยชน์ของการออกกำลังกายจากการเดิน ถ้าไม่อยากเป็นโรคหัวใจควร จะเดินมาก ๆ

9.5) คนถีบจักรยานเป็นโรคหัวใจน้อยกว่าคนขับรถหรือคนนั่งรถ เพราะประโยชน์ของการออกกำลังกาย

9.6) การออกกำลังกายเป็นประจำทำให้คนเป็นโรคติดเชื้อ เช่น เป็นหวัดคัดจมูก หรือ เจ็บคอบ่อยลง

9.7) การเดิน การวิ่ง การทำกายบริหาร การทำโยคะ และการรำมวยจีน ล้วนเป็นการบริหารกายที่ทำให้สุขภาพดีขึ้น

9.8) ผู้ที่ทำงานเบาและทำงานจำเจ อาจเจ็บป่วยบ่อย ถ้าไม่อยากให้คนในหน่วยงานของท่านลาป่วยบ่อย ควรส่งเสริมให้เขาออกกำลังกายทุกวัน

9.9) การออกกำลังกายเป็นประจำทุกวัน ทำให้แก่ช้าและมีอายุยืนนาน

9.10) ออกกำลังกายวันละนิดจิตแจ่มใส ถ้าไม่อยากให้หัวใจวายออกกำลังกายทุกวัน

สรุปได้ว่า การพลศึกษาจะช่วยให้นักเรียนได้มีร่างกายที่แข็งแรง มีสมรรถภาพทางกายดี และมีสุขภาพดี ร่างกายมนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาให้มีการเคลื่อนไหว เพื่อความเจริญเติบโตและรักษาสภาพการทำงานที่ดีเอาไว้ การเคลื่อนไหวน้อยหรือไม่ค่อยได้ออกกำลังกาย ไม่เพียงแต่จะทำให้เกิดความเสื่อมโทรมของสมรรถภาพทางกายหรือสุขภาพ แต่ยังเป็นสาเหตุของความผิดปกติของร่างกายและโรคภัยหลายชนิดที่ป้องกันได้ การออกกำลังกายอาจเปรียบได้กับยาสารพัดประโยชน์ เพราะใช้เป็นการบำบัดก็ได้ เป็นยาป้องกันก็ได้ และเป็นยาบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสุขภาพร่างกายก็ได้

1.2 หลักและปรัชญาการสอนวิชาพลศึกษา

วิชาพลศึกษาแม้จะเป็นวิชาที่มีความสำคัญ ในการที่จะพัฒนานักเรียนให้เป็นคนที่สมบูรณ์ ตามพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ.2542 และได้มีการบรรจุไว้ในหลักสูตรของโรงเรียนทุกระดับชั้นทั้งในระดับชั้นเด็กเล็ก ชั้นประถมศึกษา และชั้นมัธยมศึกษา เช่นเดียวกับวิชาอื่นๆ ตั้งแต่ต้นมาแล้วก็ตาม แต่โดยที่ลักษณะของวิชาพลศึกษามีความแตกต่างจากวิชาอื่นๆ ค่อนข้างจะมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระและเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในการเรียนการสอน ดังนั้น จึงทำให้วิชาพลศึกษาต้องมีหลักการและปรัชญาการสอนที่เป็นรายละเอียดของตนเองที่แตกต่างจากการเรียนการสอนในวิชาอื่นๆ ตามไปด้วย

บุควอลเตอร์ (Bookwalter, 1969 อ้างถึงใน นันทิยา วงศ์เสรีพัฒนา, 2524) กล่าวว่าวิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาที่ให้ผลดีที่สุดในด้านบูรณาการและการปรับตัวทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยที่มีการสอนและเข้าร่วมกิจกรรมประเภทกีฬา

บุชเชอร์ (Bucher, 1975 อ้างถึงใน สบสันต์ มหานิยม, 2547) ให้ความหมายว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งในกระบวนการศึกษาทั้งหมด ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้เกิดการพัฒนาการทางกาย จิตใจอารมณ์ และสังคม โดยใช้กิจกรรมต่างๆ ที่เลือกแล้วเป็นสื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่วางไว้

กู๊ด (Good, 1959 อ้างถึงใน จักรพันธ์ ศรีมกุฏ 2552) ได้ให้ความหมายพลศึกษาว่า หมายถึง โครงการเรียนการสอนและการเข้าร่วมกิจกรรมประเภทต้องใช้อกำลังกายทั้งหมด ซึ่งจัดไว้เพื่อที่จะส่งเสริมพัฒนาการของร่างกาย ทักษะการเคลื่อนไหวทางกลไก เจตคติต่างๆและนิสัยแห่งความประพฤติอันดีงามที่พึงประสงค์ทั้งหลาย

คามิล และ โรซาลิน (Camille & Rosalind, 1963 อ้างถึงใน จักรพันธ์ ศรีมกุฏ 2552) ให้ความหมายว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาด้านศิลปะและวิทยาศาสตร์ในการเคลื่อนไหวของมนุษย์ ซึ่งจำเป็นในการดำเนินชีวิตสำหรับโลกปัจจุบัน หรือการพัฒนาการเคลื่อนไหวและพฤติกรรมของมนุษย์ โดยใช้กิจกรรมการออกกำลังกายเป็นสื่อและการกระทำนั้นจะเป็นข้อกำหนด เป็นเกณฑ์ แสดงออกอย่างชัดเจน

วรงค์ดี เพียรชอบ (2548) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนพลศึกษา เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การปฏิบัติกิจกรรมทางพลศึกษาหรือกีฬาเป็นสื่อในการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาในทุกๆ ด้าน ทั้งในด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกาย ด้านความรู้ความเข้าใจในการออกกำลังกาย ด้านคุณธรรม การมีน้ำใจนักกีฬา และด้านเจตคติที่ดีในการออกกำลังกาย โดยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาต่าง ๆ ด้วยตนเอง

ไพวัลย์ ตันลาพุดม (2530) กล่าวว่า พลศึกษา คือ การศึกษาแขนงหนึ่งซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยใช้กิจกรรมทางพลศึกษาที่ได้เลือกสรรเป็นอย่างดีแล้วที่ทำให้เกิดการเรียนรู้

เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย (2533) กล่าวว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาที่สำคัญแขนงหนึ่งซึ่งจำเป็นต้องจัดการให้เหมาะสมถูกต้องตามหลักการพลศึกษา ซึ่งหมายถึงการศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางด้านต่างๆ ได้แก่ทางด้าน จิตใจ อารมณ์และสังคมโดยใช้กิจกรรมออกกำลังกายและการกีฬาเป็นสื่อในการศึกษา การพลศึกษาและการออกกำลังกายจึงมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับทุกคนในการดำรงชีวิตตลอดจนการพัฒนาบุคคล เพื่อช่วยพัฒนาประเทศชาติ

หลักการและปรัชญาการสอนวิชาพลศึกษาเบื้องต้นที่จำเป็นและสำคัญที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาควรจะได้รู้และระลึกไว้เสมอเพื่อจะได้นำมาเป็นแนวทางในการเรียนการสอนมีดังต่อไปนี้

1. วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ใช้องค์ประกอบพลศึกษาหรือกีฬาเป็นสื่อ เพื่อให้นักเรียนได้มีการเรียนรู้หรือได้มีพัฒนาการขึ้น และการที่นักเรียนจะได้มีการเรียนรู้พัฒนาการขึ้นตามที่กล่าวนี้ได้นั้นก็ด้วยการที่นักเรียนได้มีโอกาสลงมือเล่นหรือปฏิบัติจริงในกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาต่าง ๆ ด้วยตนเองเพียงอย่างเดียวเท่านั้นคือเมื่อนักเรียนได้ลงเล่นกีฬาหรือได้ลงมือปฏิบัติจริงในกิจกรรมพลศึกษาต่างๆ ด้วยตนเองแล้ว นักเรียนจึงจะเกิดการเรียนรู้หรือพัฒนาในด้านต่าง ๆ ขึ้นมาดังนี้คือ

1.1 นักเรียนได้ลงมือเล่นกีฬา จึงทำให้ได้ออกกำลังกายและทำให้มีร่างกายมีความแข็งแรงมากขึ้น

1.2 นักเรียนได้ลงมือเล่นกีฬา จึงทำให้มีความรู้ ความเข้าใจในวิธีการเล่นและเข้าใจในวิธีการที่เกี่ยวกับทักษะกีฬาต่าง ๆ ที่ง่าย ๆ และที่จำเป็นดีขึ้น

1.3 นักเรียนได้ลงมือเล่นกีฬา จึงทำให้มีการใช้ทักษะกีฬาต่าง ๆ ทำให้ได้ทักษะการกีฬาช่วยทำให้มีทักษะการกีฬาเบื้องต้นที่ง่าย ๆ ดีขึ้น

1.4 นักเรียนได้ลงมือเล่นกีฬา จึงทำให้นักเรียนได้มีโอกาสปฏิบัติตามกติกาการเล่นกีฬา และการมีน้ำใจนักกีฬา เป็นผลให้นักเรียนมีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬามากขึ้น และ

1.5 นักเรียนได้ลงมือเล่นกีฬาด้วยความสนุกสนาน ทำให้นักเรียนได้รู้สึกถึงความสนุกสนานของการมีส่วนร่วมในการเล่นกีฬา ทำให้มีความรัก และชอบการกีฬา และเห็นคุณค่าและความสำคัญของการกีฬาอยากเล่นกีฬาและออกกำลังกายเป็นประจำทุกวันต่อไปเรื่อย ๆ

การพัฒนาต่าง ๆ ทั้ง 5 ด้านตามที่กล่าวมานี้เป็นการพัฒนาการที่จะเกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน ในขณะที่เดียวกันกับนักเรียนได้ลงเล่นกีฬาด้วยตัวเองทั้งสิ้น หรือถ้าจะกล่าวอีกนัยหนึ่งคือว่า วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่เป็นไปตามหลักการการเรียนรู้ที่ว่า เป็นการเรียนรู้ด้วยการกระทำหรือการลงมือปฏิบัติจริง (Learning by Doing) นั่นเอง

2. ด้วยเหตุผลตามที่กล่าวมาแล้วในข้อ 1 จึงมีสิ่งสำคัญ 2 ประการที่ครูพลศึกษาที่ควรจะทำไว้ในเวลาสอนวิชาพลศึกษา คือประการแรกทุกครั้งหรือทุกคาบของการสอน ครูจะต้องมีจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้มีการพัฒนาการทั้ง 5 ด้านตามที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อที่ 1 พร้อม ๆ กัน คือ (1) ด้านสมรรถภาพทางร่างกาย (2) ด้านความรู้ความเข้าใจในวิธีการเล่นหรือกติกาการเล่นที่ง่าย ๆ (3) ด้านทักษะการเล่นกีฬาที่ง่าย ๆ พอเป็นพื้นฐานที่จะนำไปใช้เล่นตามอัธยาศัยของตนเองได้ (4) ด้านคุณธรรม เช่น การมีระเบียบวินัยและการมีน้ำใจนักกีฬา และด้านเจตคติที่ดี คือ การเห็นคุณค่าและความสำคัญของการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย และในประการที่สอง สิ่งที่ครูพลศึกษาจะต้องจำไว้ก็คือ ในทุกครั้งหรือทุกคาบของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้น ครูจะต้องจัดกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาให้นักเรียนได้ลงมือเล่นและปฏิบัติด้วยตนเองจริงๆ ทุกครั้งหรือทุกคาบเสมอ เพราะการที่นักเรียนจะมีพัฒนาการตามจุดประสงค์การเรียนรู้ตามที่ได้วางไว้ดังกล่าวมาแล้วหรือไม่ จะขึ้นอยู่กับว่าได้ลงมือเล่นกีฬาหรือปฏิบัติจริงด้วยตัวเองเป็นสำคัญ ดังนั้น ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่ดีและถูกต้อง ครูจึงจำเป็นต้องจัดและดำเนินการในการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ลงมือเล่นกีฬาหรือปฏิบัติจริงด้วยตัวเองให้มากที่สุดที่จะทำได้

3. เหตุผลที่สำคัญเบื้องต้นอย่างหนึ่งในการจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนตั้งแต่เริ่มแรกนั้นคือ เพื่อเป็นการสนองความต้องการในการออกกำลังกายของนักเรียน เพื่อช่วยนักเรียนให้มี สุขภาพที่แข็งแรง มีพลานามัยที่สมบูรณ์เป็นสำคัญ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามหลักการที่ว่า ร่างกายของทุกคน ทุกเพศ ทุกวัย ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตายนั้นล้วนต้องการการออกกำลังกาย เพื่อรักษาไว้ซึ่งสุขภาพและสมรรถภาพทางร่างกายให้ดีและสมบูรณ์อยู่เสมอทั้งสิ้น ดังนั้น เพื่อให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้เป็นไปตามหลักการที่กล่าวนี้ ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาทุกคาบหรือทุกชั่วโมงการเรียนการสอนนั้น ก่อนอื่นจะต้องมีการเริ่มต้นด้วยการให้นักเรียนได้ลงเล่นหรือปฏิบัติจริงในกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาต่าง ๆ ด้วยตัวเอง ทั้งนี้อย่างน้อยที่สุดก็เพื่อเป็นการสนองความต้องการการออกกำลังกายของนักเรียนตามที่ได้กล่าวมาแล้วเป็นเบื้องต้นก่อน

4. แต่อย่างไรก็ตาม การสอนวิชาพลศึกษาโดยให้นักเรียนได้ออกกำลังกายเพื่อสนองความต้องการของร่างกายตามที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ 3 นั้น แม้ว่าจะเป็นจุดประสงค์ของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่สำคัญอย่างหนึ่งก็ตาม แต่ก็ยังถือว่าการสอนที่ยังไม่ได้ผลที่สมบูรณ์เพียงพอ เพราะว่าการสอนการเรียนวิชาพลศึกษาแต่ละครั้งนั้น ถ้าครูได้จัดและดำเนินกิจกรรมและวิธีการเรียนการสอนได้ถูกต้องและเป็นไปตามหลักการของพลศึกษาแล้ว จะทำให้กระบวนการเรียนการสอนนั้นสามารถบรรลุผลได้อีกหลายด้านควบคู่พร้อมๆ กันไปได้อีก นอกจาก

นักเรียนได้ออกกำลังกายเพื่อสนองความต้องการของร่างกายทำให้ร่างกายแข็งแรงดังที่ได้กล่าวในข้อ 3 แล้ว นักเรียนจะยังได้ (1) มีความรู้ความเข้าใจในวิธีการเล่นกีฬาและกติกาการเล่นต่างๆ (2) มีทักษะเบื้องต้นต่างๆ ในการกีฬาและสามารถนำไปเล่นในเวลาว่างตามอัธยาศัยของตนเองได้ (3) มีระเบียบวินัยมีน้ำใจนักกีฬา และ (4) เห็นคุณค่า มีความรัก และมีเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายอีกด้วย

ดังนั้น ในการสอนวิชาพลศึกษาที่ทุกต้องทุกครั้งและทุกคาบการเรียนการสอนนั้น ครูจึงควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ ให้ครบทุกๆ ด้านทั้ง 5 ด้านตามที่ได้กล่าวมาแล้วควบคู่กันพร้อม ๆ กันไปด้วยกัน จึงจะสามารถกล่าวได้ว่าการเรียนการสอนนั้นเป็นการเรียนการสอนที่มีความเป็นพลศึกษาที่สมบูรณ์อย่างแท้จริง

กล่าวโดยสรุปแล้วก็คือว่า ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่ดีและถูกต้องตามหลักการของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในแต่ละคาบ หรือในแต่ละชั่วโมงที่จะได้ผลสมบูรณ์ที่แท้จริงนั้น ก็คือจะต้องจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนได้บรรลุผลหรือได้มีพัฒนาการทั้ง 5 ด้านควบคู่กันหรือรวมๆ กันไปในขณะเดียวกันเสมอในทุกคาบเรียนด้วยดังต่อไปนี้

4.1 ให้นักเรียนได้มีร่างกายแข็งแรง มีสมรรถภาพร่างกายที่ดี มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์

4.2 ให้นักเรียนได้มีความรู้ความเข้าใจในระเบียบและวิธีการเล่นเบื้องต้นที่งานๆ และที่จำเป็น

4.3 ให้นักเรียนได้มีทักษะในการเล่นกีฬาที่จำเป็นและที่ง่าย ๆ สามารถนำไปเล่นในเวลาว่างตามอัธยาศัยของตนเองได้

4.4 ให้นักเรียนได้มีคุณธรรม เช่น การมีระเบียบวินัย การมีน้ำใจนักกีฬา เป็นต้น

4.5 ให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าและความสำคัญของการเล่นกีฬาตลอดจนการออกกำลังกาย ซึ่ง จะนำไปสู่การมีเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายต่อไป

5. มาตรฐานการเรียนรู้ได้กำหนดไว้ในแต่ละสาระของกลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาตามที่ได้ว่าไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 นั่นก็คือสิ่งที่หลักสูตรได้คาดหวังไว้ว่าเมื่อนักเรียนได้เรียนจบตามหลักสูตรแล้ว นักเรียนควรมีพัฒนาการไปทางด้านไหนอย่างไร ดังนั้น มาตรฐานการเรียนรู้ ก็คือ จุดหมายของหลักสูตรกลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษานั้นเอง

6. วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่สอนให้นักเรียนได้นำทั้งความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ดักรที่ได้จากการเรียนมาแล้ว ไปใช้และปฏิบัติเพื่อให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองในชีวิตประจำวัน ทั้งใน

ระหว่างที่อยู่โรงเรียน หรือหลังจากได้สำเร็จจากโรงเรียนออกไปประกอบอาชีพการงานอย่างอื่น แล้วก็ตามตลอดไปด้วย มากกว่าที่จะเรียนเพื่อรู้หรือเพื่อสอบและได้คะแนนเพียงอย่างเดียว

7. หลักการและอุดมคติของการพลศึกษาที่สำคัญอย่างหนึ่งนั่น คือ การพัฒนาคนเพื่อความเป็นคนที่สมบูรณ์ในสังคมที่มีชีวิตอยู่ เช่น การเป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพสมบูรณ์ มีบุคลิกภาพดี มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีอารมณ์หนักแน่นมั่นคง เป็นต้น ดังนั้น หลักการสอนวิชาพลศึกษาเบื้องต้นที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งอย่างหนึ่งนั่นก็คือ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษานั้นนอกจากจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในวิชาพลศึกษาเป็นอย่างดีแล้ว ก็จะต้องเป็นผู้ที่มีอุดมคติ มีความรัก และความศรัทธาในวิชาที่ตนเองอย่างแท้จริงด้วย โดยการทำตนและปฏิบัติตนตามอุดมคติของการพลศึกษา เพื่อเป็นตัวอย่างของการมีอุดมคติให้นักเรียนได้เห็นอย่างเป็นรูปธรรมตลอดเวลาด้วย ตัวอย่างอุดมคติของการพลศึกษาที่นักเรียนได้พบและเห็นอย่างเป็นรูปธรรมในตัวครูนี้เท่านั้น จะเป็นสิ่งสำคัญช่วยให้นักเรียนได้มีความเข้าใจและเห็นคุณค่าของวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริงได้

8. จุดประสงค์การเรียนรู้ทางด้านทักษะการกีฬาในชั่วโมงหรือคาบการเรียนวิชาพลศึกษา ทั้งในระดับชั้นประถมศึกษาและในระดับชั้นมัธยมศึกษา นั้น เป็นกระบวนการเรียนการสอน ที่มุ่งเพื่อให้นักเรียนได้มีทักษะทางด้านกีฬาให้สามารถนำไปใช้เล่นได้ในเวลาว่างตามอัธยาศัยตนเองเท่านั้น ไม่ใช่เพื่อให้เล่นกีฬาเก่งให้มาก ๆ ตามที่มักเข้าใจกัน ดังนั้น การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในแต่ละครั้ง ครูจึงควรนำเฉพาะทักษะที่จำเป็นและที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถนำกีฬานั้นไปใช้เวลาว่างได้เท่านั้นมาสอน สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการที่จะเล่นเก่งในกีฬาชนิดใดชนิดหนึ่งให้มาก ๆ เป็นพิเศษนั้น ควรจะเป็นการเรียนหรือฝึกนอกเวลาเรียนต่างหาก หรือจัดให้มีการเรียนการสอนภายหลังจากนักเรียนทุกคนในชั้นเรียนได้เรียนและมีทักษะที่จำเป็นต่าง ๆ และสามารถเล่นกีฬานั้น ๆ ได้ดีหมดทุกคนแล้วเท่านั้น

9. จุดประสงค์การเรียนรู้สำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาทางด้านทักษะ อาจจะมีมุ่งเน้นการเรียนในด้านทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นทั่ว ๆ ไป และทักษะพื้นฐานของการกีฬาเพื่อเตรียมพร้อมให้นักเรียนนำไปใช้ในการเล่นเกมมูลฐาน และเกมที่จะนำไปสู่การเล่นกีฬาใหญ่ตามระดับความสามารถของนักเรียนแต่ละวัยได้ต่อไปเป็นสำคัญ

ส่วนจุดประสงค์การเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในด้านทักษะกีฬานั้น ควรจะเน้นให้นักเรียนได้มีทักษะพื้นฐานง่าย ๆ ในกีฬาต่าง ๆ เพื่อให้สามารถนำไปใช้เวลาว่างได้ตามอัธยาศัยของตนเองเป็นสำคัญดังได้กล่าวมาแล้ว มากกว่าที่มุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสามารถหรือเก่งกีฬาเพื่อเป็นนักกีฬาหรือเป็นตัวแทนไปทำการแข่งขันกีฬาในระดับต่าง ๆ ได้ กีฬาบางชนิดอาจจะมีทักษะหลาย ๆ อย่าง และทักษะกีฬาบางอย่างก็เป็นทักษะที่ยาก ๆ ต้องใช้

เวลาเรียนและฝึกซ้อมในเวลาเรียนมาก จึงทำให้ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะให้นักเรียนสามารถเรียนหรือฝึกทักษะที่ยาก ๆ เหล่านั้นภายในเวลาจำกัดนี้ได้

10. การเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะต่างๆ ทั้งทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นและทักษะการกีฬา ควรจะเริ่มให้นักเรียนได้เรียนหรือฝึกหัดตั้งแต่วัยเด็ก ทั้งพ่อแม่ ผู้ปกครองนักเรียน และครูล้วนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญมากในการที่จะพัฒนาทักษะเบื้องต้นให้มีขึ้นในตัวเด็กเหล่านั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทั้งฝ่ายโรงเรียนหรืออื่นๆ ควรจะจัดให้นักเรียนได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเคลื่อนไหวต่างๆ ให้มากที่สุด เช่น มีสถานที่ในการเดิน การวิ่ง มีอุปกรณ์ในการกระโดด การขว้าง การปา การเตะ ไว้อย่างพร้อมมูลและเพียงพอ

11. การเปิดโอกาสให้เด็กเล็ก ๆ ได้มีการพัฒนาในทักษะเบื้องต้นต่างๆ ในระยะแรกๆ ควรให้เป็นไปตามธรรมชาติของเด็กเป็นสำคัญ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ควรจะให้เป็นไปด้วยความสนุกสนาน ไม่ควรทำให้เด็กรู้สึกว่าคุณบังคับ มิฉะนั้นแล้วเด็กจะเกิดความเบื่อหน่ายหรือต่อต้านในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ ได้

12. ในการเรียนการสอนแต่ละครั้งนั้นครูควรให้นักเรียนมีความเข้าใจในจุดประสงค์การเรียนรู้โดยชัดเจนด้วย ทั้งนี้เพื่อที่จะช่วยให้นักเรียนได้ทราบว่า ในการเรียนการสอนในครั้งนั้นๆ ครูมีความคาดหวังอะไรจากนักเรียน เป็นการช่วยให้นักเรียนได้ใช้ความคิดพิจารณาไตร่ตรองหาหนทางว่าจะทำอย่างไรจึงจะสามารถบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ตามที่ครูได้คาดหวังไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการเรียนเกี่ยวกับทักษะการกีฬานั้น การที่นักเรียนได้มีโอกาสคิด พิจารณาพร้อมทั้งศึกษาเพื่อจะหาวิธีแก้ไขข้อบกพร่องของการฝึกหัดทักษะนั้นควบคู่กันไปด้วย จะทำให้การเรียนของนักเรียนได้ผลดีขึ้นอีกมาก

13. การเรียนรู้ของนักเรียนนั้นจะขึ้นอยู่กับความพร้อมทั้งด้านร่างกายและจิตใจของนักเรียนด้วย คือทางด้านร่างกายของนักเรียนเองก็อยู่ในสภาพที่จะเคลื่อนไหวในกิจกรรมต่างๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น มีกำลังร่างกายที่แข็งแรง มีสุขภาพดี ส่วนทางด้านจิตใจนั้นนักเรียนมีใจจดจ่อรักที่จะเรียน สามารถจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเคลื่อนไหวหรือการกีฬาต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจจากการเรียนรู้จึงจะเกิดขึ้น

14. การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่จะช่วยให้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ทั้ง 5 ด้านตามที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ควรจะมุ่งเน้นที่การจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ลงมือเล่นและมีส่วนร่วมในสภาพการณ์ของเกมและกีฬานั้นด้วยความสนุกสนานควบคู่กันไปด้วยให้มากที่สุด คือ แทนที่จะเน้นการแยกทักษะมาฝึกให้ถูกต้องดีเป็นอย่างไร เพียงอย่างเดียวหมดทุกอย่างเสียก่อน แล้วจึงจะเล่นเกมได้ เพราะการกระทำเช่นนี้อาจจะทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่าย และในขณะเดียวกันนักเรียนก็ไม่มีโอกาสเรียนรู้ในพฤติกรรมอื่น ๆ ที่ควรจะมีในระหว่างกระบวนการเรียนการสอนนั้นๆ

ด้วย ทักษะกีฬาบางอย่างอาจจะมีค่าเป็นแก่นแก่นที่นักเรียนควรจะได้มีการฝึกซ้อมก่อนบ้างตามสมควร แต่เมื่อสามารถปฏิบัติได้ดีพอสมควรแล้ว ก็ควรจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เล่นเกมหรือกีฬาประเภทนั้นควบคู่ไปด้วยเลย

15. การเล่นเกมและกีฬาด้วยความสนุกสนานในสภาพจริงในเวลาเรียนนั้น จะมีผลประโยชน์เกิดขึ้นแก่นักเรียนทันทีทันใดโดยตรงพร้อม ๆ กันหลายประการด้วยกันโดยจะขอกล่าวแต่พอสังเขปดังต่อไปนี้

15.1 นักเรียนได้เล่นเกมหรือกีฬาด้วยความสนุกสนานตามธรรมชาติและความรู้สึกที่แท้จริงทำให้ได้มีการแสดงออกทั้งทางด้านร่างกาย และทางด้านอารมณ์หรือความรู้สึกได้อย่างเต็มที่ นักเรียนจะมีความสนุกสนานในการเรียน และวิธีการนี้จะช่วยให้นักเรียนได้มีความรัก เห็นความสำคัญและคุณค่าของการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายควบคู่กันไปด้วย

15.2 นักเรียนได้มีโอกาสเล่น มีโอกาสเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายตามธรรมชาติและตามลักษณะของเกมหรือกีฬานั้น ๆ ได้อย่างแท้จริง ทำให้ได้ออกกำลังกาย ร่างกายมีความแข็งแรงและมีการเจริญเติบโตตามธรรมชาติได้อย่างเต็มที่

15.3 นักเรียนได้มีโอกาสนำความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาใช้เพื่อความสนุกสนานในสภาพการณ์ของการเล่นเกมและกีฬาจริง ๆ ทำให้มีความรู้ มีความเข้าใจ และมีประสบการณ์ต่าง ๆ ยิ่งขึ้น และในขณะที่เดียวกันสิ่งที่ได้เรียนรู้เหล่านั้นก็ได้มีความหมายต่อนักเรียนมากยิ่งขึ้น

15.4 นักเรียนได้มีโอกาสปฏิบัติตามกฎกติกาการเล่น ตามระเบียบข้อบังคับที่วางไว้ นักเรียนได้มีการปะทะสัมพันธ์กันในระหว่างเพื่อน ๆ ร่วมเล่นด้วยกัน มีการกระทบกระทั่ง มีการรู้จักยับยั้งชั่งใจต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างผู้เล่นด้วยกัน และอื่น ๆ อีกมาก ซึ่งสภาพการณ์และเหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นเครื่องช่วยกล่อมเกลาคอนนักเรียนให้เป็นผู้ที่มีระเบียบวินัยและมีน้ำใจกีฬาต่อไป

15.5 นักเรียนได้มีโอกาสนำทักษะการเล่นเกมและกีฬามาใช้ในสภาพการณ์จริง ซึ่งเท่ากับว่าเป็นการฝึกให้นักเรียนมีความชำนาญในทักษะเกมหรือกีฬานั้น ๆ ดียิ่งขึ้นไปในตัวด้วย

15.6 การที่นักเรียนได้มีโอกาสเล่นด้วยความสนุกสนาน ได้แสดงความสามารถและทักษะในการเล่นกีฬาของตนเองในขณะที่เล่นได้อย่างเต็มที่ ได้แสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมาตามความรู้สึกที่เป็นจริงเช่นนี้ เป็นวิธีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาโดยการให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริง ทำให้นักเรียนได้มีพัฒนาการตามศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่

15.7 นักเรียนมีความสนุกสนานในการเล่น ได้มีการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาอย่างเต็มที่ตามความรู้สึกที่แท้จริงของตนเอง ดังนั้น การที่ให้นักเรียนได้แสดงความรู้สึกจริง ๆ ของตนเองออกมาเช่นนี้ทำให้ครูสามารถทราบพฤติกรรมที่แท้จริงของเด็กแต่ละคนได้เป็นอย่างดี ถ้านักเรียนคนไหนที่มีพฤติกรรมที่ดี ครูก็สามารถส่งเสริมและสนับสนุนพฤติกรรมของเด็กนั้น ๆ ให้ดียิ่งขึ้นต่อไปอีก และถ้านักเรียนคนไหนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของสังคมก็สามารถแก้ไขได้โดยทันที มิฉะนั้นแล้วอาจจะสายเกินแก้ก็ได้ ด้วยเหตุนี้ในหมู่นักสังคมวิทยา นักการศึกษา และการพลศึกษาจึงได้มีความเห็นพ้องต้องกันว่า “ห้องพลศึกษาคือห้องปฏิบัติการที่สำคัญยิ่งแห่งหนึ่งของโรงเรียน”

15.8 ผลที่ได้จากการจัดให้นักเรียนได้มีโอกาสเล่นในสภาพของการเล่นเกมหรือกีฬาจริงๆ ที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ ความผูกพันที่นักเรียนจะมีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ที่จะทำให้นักเรียนมีความประทับใจอยากจะมาเรียนหรืออยากจะมาเล่นอีก ถึงแม้ว่านักเรียนได้ออกจากโรงเรียนไปแล้วก็ตาม ความสำเร็จและประสบการณ์ที่ดี ๆ ต่าง ๆ จากการเรียนและการเล่นก็จะฝังอยู่ในใจตลอดเวลา ทำให้นักเรียนรักและอยากออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาอีกต่อไปเรื่อย ๆ

16. การสอนวิชาพลศึกษาที่ดีและที่จะบรรลุผลตามที่ได้วางไว้ นั้น จะต้องเป็นการสอนที่มีการใช้หลักการทางด้านวิทยาศาสตร์การกายเป็นแนวทางในการสอนด้วยเสมอ ทั้งนี้เพราะว่าวิทยาศาสตร์การกายจะช่วยบอกให้เราทราบว่า การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่จะทำให้บรรลุผลดีนั้น ควรจะมีหลักการในการสอนนักเรียนในแต่ละระดับนั้นอย่างไร เช่น วิชาสรีรวิทยาการกายจะช่วยบอกให้รู้ว่า ควรจะเลือกกิจกรรมกีฬาหรือกิจกรรมการออกกำลังกายอะไร จึงจะเหมาะสมกับเพศและวัย และหลักการสำคัญที่ทำให้นักเรียนได้มีความแข็งแรงนั้นมีว่าอย่างไร แล้ววิชาพลศึกษาก็จะเป็นผู้นำกิจกรรมและวิธีการที่ทำให้ร่างกายแข็งแรงเหล่านี้มาเป็นแนวทางในการสอนนักเรียนในแต่ละระดับชั้นให้เหมาะสมและเป็นผลดีในแต่ละเพศและวัยต่อไป

17. สำหรับวิชาจิตวิทยาการกาย จะช่วยบอกให้รู้ว่าควรจะใช้วิธีการเรียนการสอนอะไร และมีหลักการในการเรียนการสอนอย่างไร จึงจะทำให้นักเรียนได้มีความเข้าใจ มีทักษะในการเล่นเกมหรือกีฬาได้ง่าย และในขณะเดียวกันนักเรียนก็มีความสนใจ มีความรักในการเล่นกีฬา และไม่มีความเบื่อหน่าย แล้ววิชาพลศึกษาก็จะนำหลักการทางจิตวิทยาการกายมาใช้เป็นหลักและเป็นแนวทางในการสอนกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายเหล่านั้นต่อไป และก็เช่นเดียวกัน เพื่อให้การเรียนการสอนนั้นได้ผลทางด้านอารมณ์น้ำใจนักกีฬาดียิ่งขึ้นเพิ่มเติมขึ้นมาอีก ผู้สอนวิชาพลศึกษาก็จะนำหลักการทางวิชาสังคมวิทยาการกายมาใช้เป็นหลักและแนวทางในการเรียนการสอนด้วย ดังนั้น วิชาพลศึกษานั้นที่แท้จริงก็คือ เป็นวิชาที่นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์การกายมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนอีกทอดหนึ่งนั่นเอง หรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า วิชาพลศึกษาเป็น

ศาสตร์ของการนำศาสตร์ทางวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์แก่นักเรียนอีกต่อหนึ่งก็ได้ ดังนั้น วิทยาศาสตร์การกีฬาจึงเป็นหลักวิชาการที่มีความจำเป็นและสำคัญต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นอย่างมาก การสอนวิชาพลศึกษาที่ดีและเป็นประโยชน์แก่นักเรียนอย่างแท้จริงนั้น จึงจำเป็นจะต้องนำหลักการทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาดังได้กล่าวมาแล้วเป็นแนวทางในการเรียนการสอนด้วยเสมอ

18. ในปัจจุบันได้มีการศึกษาค้นคว้าทำให้มีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในด้านต่างๆ ที่สามารถนำมาใช้เป็นหลักในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้อย่างมากมาย เช่นในด้านสรีรการกีฬา จิตวิทยาการกีฬา สังคมวิทยาการกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา โภชนาการการกีฬา กลศาสตร์ทางการกีฬา และอื่น ๆ อีกเป็นอันมาก ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาทุกคนจึงควรจะได้ศึกษาหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์การกีฬาต่าง ๆ เหล่านี้มาใช้เป็นแนวทางในการเรียนการสอนด้วยทุกครั้ง

19. ทำนองและเนื้อร้องเพลงกราวกีฬาที่เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี หรือที่รู้จักดีในนามของ “ครูเทพ” ได้ร้อยกรองไว้เป็นเวลานานมากก็อบหนึ่งร้อยปีมาแล้วนั้น นับว่าเป็นทำนองที่มีความเข้าใจ พร้อมทั้งได้สรุปคุณค่าของการเล่นกีฬาหรือการลศึกษาไว้ในเนื้อร้องไว้อย่าง รวบรัดชัดเจน มีความหมายลึกซึ้ง แต่ง่ายต่อการเข้าใจของนักเรียน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ผู้เล่นกีฬา หรือแม้แต่ประชาชนทั่วไปเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจึงควรจะได้ใช้ประโยชน์และคุณค่าของทำนองและเนื้อร้องเพลงดังกล่าวนี้ช่วยให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้บรรลุผลดียิ่งขึ้น เพราะทำนองและเนื้อร้องของเพลงกราวกีฬานี้จะช่วยให้นักเรียนเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้บรรลุผลดียิ่งขึ้น เพราะทำนองและเนื้อร้องของเพลงกราวกีฬานี้จะช่วยให้นักเรียนเรียนการสอนได้มีความครึกครื้น สนุกสนาน ไม่เบื่อหน่าย และในขณะเดียวกันก็ช่วยให้นักเรียนเข้าใจในความหมายและคุณค่าของการเล่นกีฬาได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

20. การเรียนการสอนที่จะได้ผลดีนั้น คือการที่ผู้เรียนมีความสุขและความพอใจในประสบการณ์และผลที่เกิดขึ้นจากการเรียน ทั้งนี้โดยหลักของจิตวิทยาการกีฬาที่ว่า นักเรียนจะชอบเรียนหรือชอบเล่นกีฬาหรือฝึกหัดในกีฬาที่ตนเองมีประสบการณ์ที่ดี เช่น สามารถทำได้ดี มีความสำเร็จในกีฬานั้นๆ เสมอ ในขณะเดียวกันก็ขาดความสนใจหรืออยากจะเรียนหรือเล่นในกิจกรรมหรือกีฬาที่ตนเองมีหรือได้รับประสบการณ์ที่ไม่ดีนั้นมาก่อน ดังนั้น เพื่อให้การเรียนการสอนนั้นได้ผลดียิ่งขึ้น ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาควรจะนำหลักจิตวิทยาการกีฬานี้มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนด้วย คือ ในการเรียนการสอนทุกครั้ง ครูควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนสามารถเรียนได้ ทำได้ มีความสำเร็จในการเรียนและมีความสนุกสนานในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือกีฬาที่สอนนั้นอย่างทั่วถึงกันตามอัธยาศัยของตนเองเสมอ

21. วิธีการสอนวิชาพลศึกษามีหลายแบบและหลายวิธีด้วยกัน และแต่ละวิธีก็อาจจะเป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้เพียงอย่างหนึ่งอย่างใด หรือเพียงสองหรือสามจุดประสงค์เท่านั้น และเนื่องจากการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในแต่ละครั้งนั้นเป็นการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักเรียนได้มีพัฒนาการในหลาย ๆ ด้านไปพร้อม ๆ กัน ดังได้กล่าวมาแล้ว ดังนั้นในการสอนนักเรียนในแต่ละครั้งนั้นได้บรรลุผลอย่างแท้จริง ครูจึงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้วิธีการสอนหลาย ๆ วิธีเพื่อช่วยให้การสอนนั้นสามารถบรรลุจุดประสงค์ในหลาย ๆ ด้านเหล่านั้นไปพร้อม ๆ กันด้วย

22. การเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้นครูควรกำหนดเวลาการเรียนการสอนและมีการกระจายเวลาการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมพอดีด้วย ตามหลักของจิตวิทยาการกีฬาแล้วการเรียนรู้ของนักเรียนจะได้ผลดีขึ้น เมื่อนักเรียนได้มีโอกาสเรียนบ่อย ๆ ครั้งในระยะเวลาที่สั้น ๆ จะทำให้มีการเรียนรู้ดีกว่าการเรียนเป็นระยะเวลายาวนาน แต่เป็นการเรียนที่นาน ๆ จะมีครั้งหนึ่งตัวอย่างเช่น การเรียนสัปดาห์ละ 3 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที จะมีการเรียนรู้ดีกว่าสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง ๆ ละ 150 นาทีติดต่อกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าการที่นักเรียนใช้ระยะเวลาในการเรียนเพียงสั้น ๆ นั้นเป็นระยะเวลาที่ร่างกายและจิตใจยังไม่เหนื่อยอ่อนจึงสามารถเรียนรู้ได้ดีตลอดเวลาที่สั้น ๆ นั้น และการที่ได้มีโอกาสมาเรียนบ่อย ๆ ครั้งคือสัปดาห์ละ 3 ครั้ง ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสใกล้จะล้าและรื้อฟื้นความล้าได้บ่อยและเร็วขึ้น ก่อนที่จะล้าจนหลุดหายไป ซึ่งกลับตรงกันข้ามกับการเรียนเป็นระยะเวลานาน การเรียนเป็นระยะเวลานานนั้นนอกจากนักเรียนจะเหนื่อยอ่อนทั้งงานร่างกายและจิตใจ และเรียนไม่ได้ผลดีแล้ว อาจจะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่ผิด ๆ และในขณะเดียวกันกว่าจะได้มาเรียนและรื้อฟื้นความทรงจำการเรียนรู้อีกครั้ง บางทีการเรียนรู้เหล่านั้นอาจจะล้าไปอย่างถาวรแล้วก็ทำให้จำเป็นต้องมาเริ่มเรียนซ้ำอีกครั้ง

23. ในการสอนนักเรียน ครูควรคำนึงถึงความแตกต่างของอัตราการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคนด้วย อัตราความเร็วของการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคนนั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในความสามารถของการเรียนรู้ทางด้านทักษะของนักเรียนนั้น มักจะมีความแตกต่างในระหว่างบุคคลเป็นอันมาก คือจะมีความแตกต่างกันทั้งในด้านระยะเวลาการเรียนและในระดับความยากง่ายของทักษะต่างๆ ตลอดทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจด้วย นักเรียนบางคนอาจจะเรียนได้ดีในระยะแรกๆ แต่พอมาในระยะหลังๆ อาจจะเรียนได้ช้าลงๆ และในที่สุดก็ไม่มีความคืบหน้าเลย แต่ในทางกลับกัน นักเรียนบางคนอาจจะเรียนได้ช้ามากในระยะแรกๆ แต่ต่อมาในตอนหลังอาจจะเรียนได้เร็วขึ้นๆ ปรากฏการณ์ต่างๆ เหล่านี้มักจะเกิดขึ้นอยู่เสมอ ดังนั้นครูจึงควรจะได้ศึกษาหาสาเหตุของความช้าหรือเร็วของอัตราการเร็วของการเรียนรู้เหล่านี้ว่าสืบเนื่องจากสาเหตุอะไร ซึ่งบางครั้งอาจจะเนื่องมาจากวิธีการสอนของครู หรือบางครั้งอาจจะเนื่องมาจากความยากง่ายของทักษะ

หรือกิจกรรมที่นำมาสอน ความชัดเจนของจุดประสงค์การเรียนรู้ ความล้ำหรือความเหนือจากทั้งด้านร่างกายและจิตใจ หรือเนื่องมาจากความจำกัดของลักษณะของร่างกายและจิตใจของนักเรียนก็ได้ เป็นต้น ดังนั้นเพื่อช่วยให้การเรียนการสอนได้บรรลุผลตามที่วางไว้ ครูจึงควรจะรีบศึกษาและแก้สาเหตุต่างๆ ที่มาขัดขวางการเรียนรู้เหล่านี้ตั้งแต่ในระยะแรก ๆ

24. ในการสอนทักษะให้ได้ผลดีนั้น ครูควรอธิบายและสาธิตให้นักเรียนเห็นทักษะที่จะสอนนั้นในภาพรวมเสียก่อน เมื่อนักเรียนได้เห็นภาพรวมของทักษะนั้นแล้ว จึงทำการแยกแยะให้นักเรียนเห็นในสิ่งปลีกย่อยเป็นส่วน ๆ ต่อไป เช่น ในการสอนทักษะเกี่ยวกับการตีลูกกระดองจากพื้นด้วยวิธีการตีแบบหน้ามือในกีฬาเทนนิส ครูควรจะอธิบายและสาธิตการตีลูกหน่อให้นักเรียนได้เห็นเป็นภาพรวมก่อน เสร็จแล้วจึงค่อยมาแยกแยะให้เห็นตำแหน่งของเท้า ตำแหน่งของหัวไม้ แรกเกิด ตำแหน่งของมือ ตำแหน่งของลำตัว และตำแหน่งของข้อศอก เป็นต้น การกระทำและเริ่มต้นด้วยวิธีนี้จะทำให้นักเรียนได้มีความเข้าใจดีขึ้น

25. วิธีการเรียนที่ถูกต้องนั้นผู้เรียนควรจะได้ฝึกหัดหรือปฏิบัติในวิธีการที่ถูกต้อง ควบคู่กันไปกับความเข้าใจในสิ่งที่เรียนนั้นด้วย การที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเองนั้นก็เท่ากับว่านักเรียนได้นำสิ่งที่เรียนรู้นั้นไปทดลองดูด้วยการฝึก หรือด้วยการนำไปใช้ในสภาพการณ์จริง ได้ผลดีหรือไม่ดี มากน้อยแค่ไหน ก็จะได้นำมาศึกษาวิเคราะห์ เพื่อแก้ไขให้ดีขึ้นต่อไป ด้วยเหตุนี้ การลงมือเล่นและการลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเองในวิชาพลศึกษา จึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและสำคัญควบคู่กันไปกับการเรียนการสอนเสมอ

26. ในการลงมือเล่นหรือในการลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเองนั้น เพื่อให้นักเรียนได้ทราบสถานภาพของตนเอง ครูควรจะให้แก่นักเรียนได้ทราบเป็นระยะ ๆ ถึงผลของการเรียนของนักเรียนแต่ละคนด้วย การที่นักเรียนได้ทราบผลของการ

เรียนของตนเองนั้น อาจจะช่วยให้นักเรียนได้มีความพยายามและกำลังใจในการที่จะตั้งใจเรียนให้มากขึ้นและผลการเรียนดีก็จะตามมา เช่น ผลการพัฒนาการของสมรรถภาพทางร่างกายในด้านความเร็ว ในด้านความทนทานของกล้ามเนื้อ ในด้านการทรงตัว ในด้านพลังติดตัวอย่างเร็วและแรงของกล้ามเนื้อ เป็นต้น ผลพัฒนาการทางสมรรถภาพของร่างกายด้านต่าง ๆ เหล่านี้ นักเรียนแต่ละคนอาจจะเป็นผู้บันทึกด้วยตนเองเพื่อตรวจสอบตัวเองเป็นระยะ ๆ ไปด้วยก็ได้

27. เพื่อให้สอดคล้องกับร่างกายและจิตใจของนักเรียนในแต่ละระดับชั้นหรือในแต่ละวัย และเพื่อให้การเรียนการสอนได้ผลดียิ่งขึ้นในการเลือกและจัดกิจกรรมหรือชนิดของกีฬาเพื่อมาสอนนักเรียนนั้น ครูควรจะได้ใช้หลักการของสรีรวิทยาการก็เป็นแนวทางในการเลือกและจัดกิจกรรมทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน เพราะกิจกรรมหรือกีฬาแต่ละอย่างนั้นมีผลต่อร่างกายและจิตใจของนักเรียนแต่ละวัยแตกต่างกันไป

28. แรงกระตุ้นและหรือแรงจูงใจมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามาก ในการเรียนวิชาพลศึกษา ถ้านักเรียนมีแรงกระตุ้นหรือแรงจูงใจมาก ผลการเรียนจะดีขึ้นตามด้วย แต่อย่างไรก็ตาม แรงกระตุ้นหรือแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากภายในหรือความรู้สึกของนักเรียนเองนั้น จะเป็นแรงกระตุ้นหรือแรงจูงใจที่มีผลดีเป็นระยะเวลาที่ยาวนานกว่าแรงกระตุ้นหรือแรงจูงใจที่เกิดจากปัจจัยภายนอก แรงกระตุ้นที่เกิดจากภายในหรือความรู้สึกของตัวนักเรียนเองได้แก่ การเห็นประโยชน์และคุณค่าของการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกาย ความต้องการในการที่จะรักษาสุขภาพให้ดีอยู่เสมอด้วยการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา เป็นต้น แรงกระตุ้นหรือแรงจูงใจที่มาจากปัจจัยภายนอก ได้แก่ สินจ้างรางวัลจากการเล่นกีฬา ชัยชนะจากการเล่นเพื่อผลประโยชน์หรือประชาสัมพันธ์ตนเอง เป็นต้น

29. ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้น ครูผู้สอนควรจะระลึกไว้เสมอว่า ความสำเร็จในการเรียนของนักเรียนนั้นมีความสัมพันธ์กันกับความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนมาก คือ ถ้านักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนมาก ความสำเร็จในการเรียนของนักเรียนก็จะมากตามด้วย ดังนั้น เพื่อให้การเรียนการสอนได้บรรลุผลดีตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ได้วางไว้ ก่อนอื่นครูผู้สอนควรจะจัดสภาพการณ์ของการเรียนการสอนให้มีบรรยากาศที่นักเรียนมีความตื่นตัว มีความสนุกสนานอยากจะทำหรืออยากมีส่วนร่วมตลอดเวลาด้วย เช่น เริ่มตั้งแต่การจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการ ความสามารถ และความสนใจของนักเรียน มีการเตรียมสถานที่และอุปกรณ์การเรียนการสอน ทำให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมด้วยความสนุกสนานได้อย่างทั่วถึงกัน ครูก็สามารถที่จะช่วยเหลือแนะนำนักเรียนได้อย่างทั่วถึงกันและด้วยความเป็นกันเอง เป็นต้น

30. หลักการที่สำคัญในตอนสุดท้ายที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจะลืมไม่ได้ก็อย่างหนึ่งก็คือ ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่ได้นั้น จะต้องมีการวัดผลเพื่อประเมินดูว่า การเรียนการสอนนั้นได้บรรลุผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้หรือไม่มากนักเพียงใดด้วยเสมอ ดังนั้น ในการที่ครูจะวัดเพื่อประเมินผลการเรียน หรือในการวัดผลเพื่อให้คะแนนนักเรียน ครูก็ควรจะทำการวัดและประเมินผลการเรียนนั้นด้วยวิธีการที่ถูกต้องตามหลักการของวิชาพลศึกษาและมีความยุติธรรมแก่นักเรียนทุกๆ คนด้วย เช่น ในการวัดครูก็ควรที่จะวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านคุณธรรม และด้านเจตคติที่ได้สอนไปในแต่ละคาบแล้ว และถ้าวัดนั้นเป็นการวัดผลเพื่อให้คะแนนนักเรียน คะแนนที่ให้ควรจะเป็นคะแนนที่ได้จากการวัดผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน ๆ ละเท่า ๆ กันด้วย

1.3 จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนพลศึกษา

ฟอง เกิดแก้ว (2526) กล่าวว่า การสอนพลศึกษานั้นมีจุดมุ่งหมายเฉพาะที่สามารถมองเห็นได้เด่นชัด ดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้มีสมรรถภาพและสุขภาพของร่างกายดีขึ้น รวมทั้งการรักษาไว้ซึ่งสุขภาพ (Maintain Health) ที่ดีให้คงสภาพอยู่ต่อไป ความมุ่งหมายข้อนี้ถือว่าสำคัญ และเป็นหัวใจของการสอนพลศึกษา เพราะการศึกษาแขนงอื่นมีส่วนบกร่องทางด้านนี้ การสอนพลศึกษาเท่านั้นมีบทบาทที่จะเสริมสร้างสมรรถภาพทางด้านร่างกายได้อย่างแท้จริง ถ้าการสอนไม่บรรลุผลตามความมุ่งหมายนี้ย่อมหมายถึงความล้มเหลวของการสอน ในสภาพความเป็นอยู่ของบุคคลทุกเพศ ทุกวัยถือว่า สมรรถภาพของร่างกายเป็นรากฐานอันสำคัญยิ่งที่จะสร้างความสำเร็จในการดำรงชีวิตและการประกอบ ภารกิจต่าง ๆ ในวัยเรียนเป็นช่วงระยะที่จะต้องสร้างสมให้เกิดขึ้น และหาทางรักษาไว้ต่อไป ฉะนั้นวิธีสอนจำเป็นจะต้องมุ่งไปสู่สภาวะการมีสมรรถภาพ และสุขภาพเป็นสำคัญ

2. เพื่อให้มีทักษะในกิจกรรมทางพลศึกษา และสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ในโอกาสต่อไป เนื่องจากการเรียนการสอนพลศึกษาอาศัยกิจกรรมต่างๆ ทางกายเป็นสื่อ ฉะนั้นจึงจำเป็นจะต้องสร้างทักษะเสียก่อนให้เพียงพอ เพื่อจะได้นำทักษะอันเป็นพื้นฐานของกิจกรรมไปใช้ถ้าขาดทักษะย่อมเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งในการเข้าร่วมในกิจกรรม ฉะนั้นการสอนส่วนใหญ่จึงเป็นการสร้างทักษะด้านต่าง ๆ ให้นักเรียน วิธีการสอนที่ดีก็คือวิธีการใดก็ตามที่สามารถให้ผู้เรียนมีทักษะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและเป็นทักษะที่ถูกต้อง ทักษะที่ได้ฝึกได้เรียนนอกจากจะใช้ประโยชน์ในขณะที่เป็นนักเรียนและอยู่ในโรงเรียนแล้วควรจะเป็นทักษะที่สามารถนำไปใช้ในโอกาสอื่นคือ นอกบริเวณโรงเรียนและภายหลังจากสำเร็จการศึกษาไปแล้วด้วย เพราะถือว่ากิจกรรมทางพลศึกษามีความสำคัญตลอดชีวิต

3. ให้มีความรู้ความเข้าใจในด้านต่าง ๆ เป็นต้นว่า ความรู้ด้านคุณค่าของวิชาพลศึกษา ประโยชน์ของกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ประวัติความเป็นมาของกีฬา กฎกติกา วิธีการเล่นมารยาทหลักเกี่ยวกับความปลอดภัย ประโยชน์ของการออกกำลังกาย เพราะความเข้าใจเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา ถ้าขาดความรู้เสียแล้ว การประกอบกิจกรรมพลศึกษาย่อมจะไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร ทั้งยังจะเกิดผลเสียขึ้นด้วย

4. เพื่อให้มีคุณลักษณะต่าง ๆ ประจำตัว คุณลักษณะดังกล่าวนี้ครอบคลุมไป ทุก ๆ ด้าน ซึ่งเชื่อว่ากิจกรรมทางพลศึกษาจะมีส่วนช่วยและส่งเสริมได้ แม้ว่าคุณธรรมเหล่านี้จะไม่สามารถสร้างได้ ในระยะสั้น แต่ในการสอนพลศึกษาทุกครั้งจำเป็นจะต้องสร้างทางใดทางหนึ่งได้ โดยที่เราเชื่อว่า ผู้เรียนจะต้องค่อย ๆ เพิ่มลักษณะของคุณธรรมขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงจุดมุ่งหมายอันสูงสุด คุณธรรมเหล่านี้ ได้แก่ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความรักหม่อมคณะความเป็นผู้มีระเบียบวินัย มารยาทในการเล่นและการดูกีฬา การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

5. เพื่อให้มีสุขนิสัยที่จะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม โดยทั่วไปแล้วถือว่าวิชาพลศึกษา เป็นวิชาสุขศึกษาภาคปฏิบัติ เพราะในการเรียนวิชาพลศึกษาต้องอาศัยการปฏิบัติเป็นหลัก ดังนี้ คือ มีสุขภาพดี มีความรู้ดี มีทักษะดี

กระทรวงศึกษาธิการ (2537) กล่าวว่า พลศึกษาเป็นเครื่องช่วยพัฒนาลักษณะนิสัยและความสามารถต่าง ๆ ของเด็กแต่ละคนระหว่างผู้เรียนฝึกพลศึกษาและเล่นกีฬาต่าง ๆ ครูย่อมมีโอกาสศึกษาและรู้ถึงนิสัยใจคอพฤติกรรมของเด็ก และความต้องการของเด็กได้เป็นอย่างดี การได้สังเกตเห็นพฤติกรรมจะทำให้รู้ว่าเด็กบกพร่องเรื่องใด สนใจเรื่องอะไร และมีความสามารถ ความถนัดทางด้านใด ซึ่งจะเป็นข้อมูลให้ครูได้หาทางแก้ไขได้ถูกต้อง และเด็กจะได้ปรับปรุงตนเองให้เหมาะสมกับสังคมและเข้ากับเพื่อนฝูงได้ กิจกรรมพลศึกษาส่วนใหญ่ให้มีการเล่นเป็นกลุ่มเป็นทีม ซึ่งจะช่วยให้เด็กได้รู้จักวิถีเล่นร่วมกัน เล่นเพื่อส่วนรวม เกิดความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ซึ่งมุ่งเน้นเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพเป็นสำคัญ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้จึงให้ความสำคัญกับเรื่องทักษะกระบวนการ โดยผสมผสานเข้ากับเรื่องของความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมสัมฤทธิ์ผลของการเรียนรู้ จะเห็นได้จากผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน คือ สามารถปฏิบัติได้ หรือปฏิบัติเป็นประจำ สม่่าเสมอในการดำเนินชีวิตประจำวัน จึงอาจกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา เป็นการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการปฏิบัติ คือ กระบวนการที่มุ่งให้ผู้เรียนปฏิบัติจนเกิดความชำนาญจากการที่ให้ผู้เรียนศึกษาตนเอง โดยการสังเกต และได้เห็นตัวอย่างจากของจริงหรือการสาธิต ผู้เรียนสามารถฝึกปฏิบัติได้โดยอัตโนมัติเกิดผลดีในการเรียนอย่างยั่งยืนขั้นตอนการปฏิบัติมี 4 ขั้นตอน คือ

1. สังเกตรับรู้ หมายถึง ให้ผู้เรียนได้เห็นตัวอย่างหลากหลายจากรูปภาพ วิดีทัศน์ การสาธิตของจริง จนเกิดความรู้อย่างชัดเจน และผู้เรียนสามารถสรุปเป็นความคิดรวบยอดได้
2. ทำตามแบบ หมายถึง ให้ผู้เรียนตามแบบอย่าง หรือตัวอย่างที่แสดงให้เห็นที่ละขั้นตอน โดยลำดับจากง่ายไปหายาก
3. ทำเองโดยไม่มีแบบ หมายถึง ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติเองโดยลำดับขั้นตอนตั้งแต่เริ่มต้นไปสู่ผลสำเร็จจากประสบการณ์ที่เคยเห็นได้ศึกษาด้วยตนเอง
4. ฝึกให้ชำนาญ หมายถึง ให้ผู้เรียนปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดความชำนาญหรือทำได้โดยอัตโนมัติ ซึ่งอาจจะเป็นผลงานชิ้นเดิมหรือผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่

จุดเด่นของการสอนแบบกระบวนการปฏิบัติ คือ การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงได้ฝึกปฏิบัติจากของจริงจนเกิดความชำนาญ และมีข้อจำกัดในการฝึกปฏิบัติที่จะต้องใช้เวลามากในบางกิจกรรมกว่าผู้เรียนจะชำนาญ

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงของร่างกาย และเกิดการเรียนรู้ทางสังคมโดยการเข้าร่วมกิจกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง สามารถเข้าใจการอยู่ร่วมกัน การทำงานเป็นกลุ่มสามารถเป็นผู้นำและผู้ตาม เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ โดยจากความสำเร็จในกิจกรรม ซึ่งช่วยพัฒนาลักษณะนิสัยและความสามารถต่าง ๆ การได้สังเกตเห็นพฤติกรรมจะทำให้รู้ว่าตนบกพร่องเรื่องใด สนใจเรื่องอะไร และมีความสามารถ ความถนัดทางด้านใด

2. แนวคิดการพัฒนาความสามัคคีของคาร์รอล

คาร์รอล (Carron, 1982) ได้วิเคราะห์ความหมายและองค์ประกอบของความสามัคคี ออกเป็น 2 มิติ ได้แก่ 1) การรวมกลุ่มทางสังคม (Social Cohesion) หมายถึง สมาชิกจะรวมกลุ่มกันเพราะเกิดความรู้สึกที่ดีต่อกันที่เรียกว่าความเป็นทีมเดียวกันหรือทีมสปีริต (Team Spirit) ก่อให้เกิดความรู้สึกเอื้ออาทร ความหวังใญ่ ความชอบระหว่างบุคคลที่ทำให้การทำกิจกรรมหรือการเล่นกีฬาสนุกสนานมากขึ้น 2) การรวมกลุ่มด้วยงาน (Task Cohesion) หมายถึง การที่สมาชิกรวมกลุ่มกันเพราะต้องการให้ทีมหรือกลุ่มประสบผลสำเร็จในงาน หรือบรรลุตามจุดมุ่งหมายร่วมกัน ซึ่งจะเกิดขึ้นได้เพราะว่าการประสานสัมพันธ์ที่ดีภายในทีม หรือการมีทีมเวิร์ค (Teamwork) หรือการประสานกันอย่างดีระหว่างเพื่อนร่วมทีม การทำงานเป็นทีมนั้นเป็นโครงสร้างซึ่งสามารถหาได้ในความสัมพันธ์ผลลัพธ์ของทั้งส่วนบุคคลและของกลุ่ม ผลลัพธ์ของเราแสดงว่าความเข้าใจในการทำงานเป็นทีมนั้นต้องมีความสอดคล้องกันของสมาชิกทุกคนในทีม นั่นคือสมาชิกทุกคนต้องรับรู้หน้าที่ในทีมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

เมื่อกล่าวถึง “ความสามัคคี” มักจะมองต่อไปถึงคุณค่าของความสามัคคี ทำให้เกิดผลประโยชน์ต่อการเล่นกีฬา ความสามัคคีจำเป็นมากต่อการเล่นกีฬาประเภททีม เพราะถ้านักกีฬาสามัคคีกันหรือรวมใจกันเป็นหนึ่งเดียว ย่อมมีผลต่อความสามารถในการเล่น การประสาน สัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมทีมเพื่อช่วยในการเล่นและการแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของทีมได้อย่างดี ความสามัคคีในกลุ่มเป็นกระบวนการของความสัมพันธ์ต่อเนื่อง หากสมาชิกกลุ่มยังมีความสัมพันธ์กันความสามัคคีจะพัฒนาตามไปด้วย เมื่อเวลาที่มีการรวมกลุ่มเป็นเวลานานจะเกิดกฎระเบียบ และข้อตกลงภายในกลุ่มจะเพิ่มมากขึ้น การผูกพัน การมีความสัมพันธ์กันระหว่างสมาชิกกลุ่มจะเพิ่มมากขึ้น และมีจุดมุ่งหมายของกลุ่มเกิดขึ้น ดังนั้นเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการ การประสานสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกกลุ่ม มีการจัดปรับความเข้าใจ เมื่อเกิดข้อขัดแย้งทางความคิดเห็นประสานความคิดเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของกลุ่ม นอกจากนี้ข้อเท็จจริงอีกประการ

คือ ความสามัคคีเป็นความสัมพันธ์แบบ 2 ทาง ทั้งการให้และการรับ เกิดการคาดหวังผลระหว่างสมาชิกกลุ่มด้วยกัน เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายกลุ่มที่ตั้งไว้ ซึ่งมีอิทธิพล ต่อการสร้างและทำลายความเป็นทีม

จากทฤษฎีจะเห็นว่า ความสามัคคีทำให้งานลดลง เมื่อเทียบกับจำนวนผู้ปฏิบัติงาน แม้ว่าความสามัคคีดูเหมือนว่าจะทำให้ได้งานน้อยกว่า หรือปริมาณงานลดลง แต่ในการกีฬา ความสามัคคีกลับเป็นปัจจัยที่สำคัญในการเล่นและการแข่งขันประเภททีม ทั้งโค้ชและนักกีฬาต่างเห็นความสำคัญและพยายามสร้างความสามัคคีในกลุ่ม

มีความแตกต่าง 2 ประการหลัก เมื่อได้ทำการกำหนดความเหนียวแน่นของกลุ่ม คือ

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคลกับกลุ่ม บุคคลต้องได้รับการยอมรับโดยสมาชิกกลุ่มและคงอยู่ภายในกลุ่มต่อไป ขณะที่กลุ่มถูกเป็นตัวแทนโดยการยอมรับของกลุ่มทั้งหมด (บูรณาการกลุ่ม) อันเนื่องมาจาก ความใกล้ชิด ความคล้ายคลึงกัน และความสามัคคีภายในกลุ่ม

2. ความแตกต่างระหว่างความเหนียวแน่นด้วยงานและความเหนียวแน่นทางสังคม ความเหนียวแน่นด้วยงานเป็นแรงจูงใจเพื่อบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กร ขณะที่ความเหนียวแน่นทางสังคมเป็นแรงจูงใจเพื่อพัฒนาและดำรงความสัมพันธ์ทางสังคมภายในกลุ่ม

จะเห็นได้ว่ามิติของการรวมกลุ่มที่แคร์รอนได้เสนอนั้นมีองค์ประกอบที่ครอบคลุมทั้งทางด้านจิตใจและทางด้านทักษะความสามารถทางร่างกายของนักกีฬา จึงมีความเหมาะสมที่จะนำแนวคิดของแคร์รอนนี้มาใช้ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อส่งเสริมความสามัคคีของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ในกีฬาประเภททีม

2.1 ความหมายของความสามัคคี

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) ให้ความหมายของคำว่าสามัคคีไว้ว่า สามัคคี หมายถึง ความพร้อมเพรียงกัน ความปรองดองกัน

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2550) ได้ให้ความหมายของคำว่าสามัคคีซึ่งเป็นคุณธรรมพื้นฐานข้อที่ 7 จากทั้งหมด 8 ข้อ ว่าความสามัคคี คือ การพร้อมเพรียงกัน กลมเกลียว ปรองดองกัน ร่วมใจกันปฏิบัติงานเพื่อบรรลุผลสำเร็จตามที่ต้องการ เกิดงานอย่างสร้างสรรค์ โดยปราศจากการทะเลาะ ไม่เอาวัดเอาเปรียบกัน เป็นการยอมรับความมีเหตุผล ยอมรับความแตกต่าง ความหลากหลายทางความคิด ความหลากหลายทางเชื้อชาติ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2550) ได้อธิบายไว้ว่า ผู้ที่มีความสามัคคี คือ ผู้ที่เปิดใจกว้าง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนทั้งในฐานะผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความมุ่งมั่นต่อการรวมพลังช่วยเหลือเกื้อกูล เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วง สามารถ

แก้ปัญหาและขจัดความขัดแย้งได้เป็นผู้มีเหตุผล ยอมรับความแตกต่าง ความหลากหลาย วัฒนธรรม ความคิดและความเชื่อ พร้อมทั้งจะปรับตัวเพื่อที่จะอยู่ร่วมกันอย่างสันติและสมานฉันท์ และยังได้พัฒนาตัวชี้วัดพฤติกรรมคุณธรรมด้านความสามัคคีไว้ ซึ่งพอที่จะเกี่ยวข้องกับการทำงาน คือ การร่วมมือร่วมใจในการทำงานอย่างเต็มใจและมีความสุข มองโลกในแง่ดี ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นเป็นทั้งผู้นำและผู้ตามในขณะเดียวกัน ปฏิบัติตามข้อตกลงของกลุ่มโดยไม่มีบิดพลิ้ว ไม่มีปัญหาทะเลาะวิวาท มีความสุขกับการทำงานเป็นทีม ยินดีให้ความช่วยเหลือกันและทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ

Cox (2002) กล่าวว่า ความสามัคคีในทีมมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับความสามารถของทีม ในทีมที่มีความสามัคคีภายในทีมสูงจะส่งผลให้ความสามารถของทีมสูงขึ้นและส่งผลให้ทีมประสบผลสำเร็จ

Cartwright (1986) แยกองค์ประกอบซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความสามัคคีในทีม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ คือ

1. ลักษณะกีฬาที่ต้องการประสานงานกันระหว่างผู้เล่นและลักษณะงานที่ต้องร่วมมือกัน
2. ความมั่นคงของทีม ขนาดและความเหมือนกันระหว่างสมาชิกกลุ่ม ระยะเวลาของความเป็นสมาชิกของทีม ประวัติ ความเป็นมาของทีม ทั้งประวัติการแข่งขัน สถิติการแพ้ – ชนะ และลักษณะความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม
3. ลักษณะความคล้ายคลึงกันระหว่างสมาชิก เช่น เชื้อชาติ ศาสนา ลักษณะที่พิกทางภูมิศาสตร์ ระดับฐานะทางเศรษฐกิจ
4. ขนาดของทีม หากทีมมีขนาดใหญ่ขึ้น ความสามัคคีจะลดลงอย่างเป็นสัดส่วน
5. การประสบผลความสำเร็จ และความสามัคคีทั้งระดับความสามารถที่ใกล้เคียงกันและประวัติความสำเร็จซึ่งจะเป็นปัจจัยหนุนให้เกิดความสามัคคีในทีม

สืบสาย บุญวีรบุตร (2541) กล่าวว่า ความสามัคคีในทีมเป็นสิ่งที่จำเป็นมากต่อการเล่นกีฬาประเภททีม เพราะถ้านักกีฬาสามัคคีกันหรือรวมใจกันเป็นหนึ่งเดียว ย่อมมีผลต่อความสามารถในการเล่น การประสานสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมทีมที่ช่วยในการเล่นและแข่งขันกันอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของทีมได้อย่างดี ความสามัคคีในทีมเป็นกระบวนการของความสัมพันธ์ต่อเนื่อง หากสมาชิกในทีมยังมีความสัมพันธ์กันความสามัคคีจะพัฒนาตามไปด้วย เมื่อมีการรวมทีมเป็นเวลานาน กฎระเบียบและข้อตกลงภายในทีมจะเพิ่มมากขึ้น เกิดความผูกพันมีความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในทีมมากขึ้น และมีจุดมุ่งหมายของทีมเกิดขึ้น ดังนั้นเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการการประสานสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในทีม มีการจัดปรับ

ความเข้าใจ เมื่อเกิดข้อขัดแย้งทางความคิดเห็นควรประสานความคิดเห็นเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของกลุ่ม นอกจากนี้ข้อเท็จจริงอีกประการหนึ่ง คือความสามัคคีเป็นความสัมพันธ์แบบ 2 ทางทั้งการให้และการรับ เกิดการคาดหวังผลระหว่างสมาชิกกลุ่มด้วยกันเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายกลุ่มที่ตั้งไว้

สมบัติ กาญจนกิจและสมหญิง จันทุไทย (2542) ได้กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ทีมประสบความสำเร็จในการแข่งขัน คือ การเตรียมความพร้อม การสร้างความมั่นใจในตนเอง การสร้างขวัญกำลังใจ และความสามัคคีในทีม เช่นเดียวกับ สืบสาย บุญวิโรบุตร (2541) ได้กล่าวว่กีฬาประเภททีม นั้น เป็นกีฬาที่มีจำนวนผู้เล่นมาก ซึ่งนักกีฬาแต่ละคนต่างจะมีพื้นฐานทางด้านจิตใจและสถานะทางด้านสังคมที่แตกต่างกัน ดังนั้นสิ่งที่จำเป็นต่อการเล่นกีฬาประเภททีมมากที่สุด คือ ความสามัคคีในทีม

นภา กัลยาณสูตร (2520): อ้างถึงใน นันทกา จิรานันท์, (2551) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของความสามัคคีไว้ว่า หากความสามัคคีมีขึ้นในหมู่คนกลุ่มใดก็จะทำให้คนในกลุ่มมีความสุข ความเจริญ เช่น ในบ้านหรือในห้องเรียนทุกคนรักใคร่กันดี มีงานอะไรก็ช่วยกันทำ ทุกคนจะอยู่อย่างมีความสุข การงานก็จะเสร็จเร็ว ทุกคนจึงควรรักความสามัคคีไว้เพื่อความเจริญก้าวหน้าของตนเอง

จากการรวบรวมความหมายและลักษณะพฤติกรรมของความสามัคคีดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าเป็นความหมายของความสามัคคีที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ว่า ความสามัคคี หมายถึง การยอมรับในความแตกต่างของกันและกัน ทำงานร่วมกันด้วยความยินดีและเป็นสุขและคงไว้ซึ่งความเป็นมิตรต่อกัน โดยพฤติกรรม คือ การช่วยเหลือการทำงาน ไม่ทะเลาะวิวาทกัน และยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น

2.2 การสร้างเสริมความสามัคคี (นันทกา จิรานันท์, 2551)

หลักธรรมในการเสริมสร้างสามัคคีให้เกิดขึ้นในสังคมหรือหมู่คณะ มี 6 ประการด้วยกัน คือ สาราณียธรรม 6 ซึ่งหมายความว่า หลักอันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึกถึงเป็นหลักธรรมที่จะเสริมสร้างความรู้สึกที่ดีให้เกิดขึ้นต่อกันและกันอยู่เสมอ ซึ่งถือเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการเสริมสร้างสามัคคี มีน้ำหนึ่งใจเดียวกันให้เกิดขึ้นด้วย ซึ่งหากสังคมใดหรือหมู่คณะใดต้องการที่จะเสริมสร้างสามัคคีและความเป็นปึกแผ่นให้เกิดขึ้น ก็ควรนำเอาหลักธรรมทั้ง 6 ประการนี้ไปใช้ ดังนี้

1. เมตตาโมกขธรรม หมายถึง การคิดดี การมองกันในแง่ดี มีความหวังดี และปรารถนาดีต่อกัน รักและเมตตาต่อกัน คิดแต่ในสิ่งที่สร้างสรรคต่อกัน ไม่อิจฉาริษยาต่อกัน ไม่คิดอคติ ไม่พยายาหาไม่โกรธแค้นกัน รู้จักให้ออกาสและให้อภัยกันและกันเสมอ

2. เมตตาวจีกรรม หมายถึง การพูดในสิ่งที่ดีงาม พูดกันด้วยความรัก ความปรารถนาดี รู้จักการพูดให้กำลังใจกันยามที่มีใครเศร้าหมองหรือผิดหวัง ไม่พูดซ้ำเติมกัน ไม่นินทาว่าร้ายทั้งต่อหน้าและลับหลัง พูดแนะนำกันในเรื่องที่มีประโยชน์ ไม่โกหก

3. เมตตากายกรรม หมายถึง การทำดีต่อกัน สนับสนุนช่วยเหลือกันทางด้านกำลังกาย มีความอ่อนน้อมถ่อมตน ไม่เบียดเบียนรังแกกัน ไม่ทำร้ายกัน

4. สาธารณโภคี หมายถึง การรู้จักแบ่งปันผลประโยชน์ที่ได้มาอย่างยุติธรรมไม่เอาเปรียบกัน

5. สีสสามัญญตา หมายถึง การปฏิบัติตนตามกฎระเบียบข้อบังคับอย่างเดียวกัน ไม่ก้าวก่าหน้าที่กัน ไม่อ้างอำนาจบาตรใหญ่ ไม่ถืออภิสิทธิ์ใด ๆ

6. ทิวฐีสสามัญญตา หมายถึง ความเห็นเป็นอย่างเดียวกัน คิดในสิ่งที่ตรงกัน ปรับมุมมองให้ตรงกัน ไม่ยึดถือความคิดของตนแน่ใหญ่ รู้จักยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น

สรุปได้ว่าการสร้างความสามัคคีเป็นเสริมสร้างความรู้สึกที่ดีให้เกิดขึ้นต่อกันและกันอยู่เสมอ ซึ่งถือเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการเสริมสร้างความสามัคคี มีน้ำหนึ่งใจเดียวกันให้เกิดขึ้นด้วย ทำให้การทำงานเป็นหมู่คณะประสบความสำเร็จราบรื่น

3. ทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตบอล

มงคล แผงสาเคน (2545) กล่าวว่าทักษะพื้นฐานนับว่าเป็นหัวใจสำคัญของการฝึกนักกีฬาที่มีความสามารถสูงจะต้องผ่านขั้นตอนของการฝึกขั้นพื้นฐานมาทั้งสิ้น ไม่มีนักกีฬาคนใดที่เล่นฟุตบอลได้ดี โดยไม่ผ่านการฝึกขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้เพราะการฝึกทักษะขั้นพื้นฐาน เป็นการฝึกที่จะนำไปสู่การเล่นฟุตบอลเป็นทีมได้อย่างดีเยี่ยม เพราะต้องอาศัยความชำนาญของผู้เล่นแต่ละคนมาผสมกลมกลืนกัน การฝึกทักษะพื้นฐานจึงเป็นการฝึกทักษะของแต่ละคนให้มีความชำนาญ ซึ่งมีเนื้อหาในการฝึก ดังนี้

1. การเตะลูกบอล

1.1 การเตะด้วยข้างเท้าด้านใน

วิธีการ ตามองลูก เท้าที่ไม่ได้เตะเป็นเท้าหลักวางไว้ระดับเดียวกับลูกบอลแบะเท้าที่จะเตะออก เกร็งข้อเท้า หัวเข่า โดยใช้แรงจากสะโพก ลำตัวโน้มไปข้างหน้า น้ำหนักอยู่บนเท้าหลัก ต้องการให้ลูกไปในทิศทางใดให้หันหน้าข้างเท้าไปทิศทางที่ต้องการ

การเตะด้วยข้างเท้าด้านใน เป็นการเตะที่ใช้มากที่สุด เพราะเป็นลูกที่ฝึกง่าย มีความแน่นอน แม่นยำ ไม่ว่าจะเป็นการส่งหรือการเปลี่ยนทิศทาง ทำได้รวดเร็ว

1.2 การเตะด้วยข้างเท้าด้านนอก

วิธีการ ทำหลักร้อยตรงกันข้ามกับลูกบอล ยืนในลักษณะหันข้างให้ลูกบอลนำหน้าอกอยู่ที่เท้าหลัก ใช้เท้าด้านนอกเตะลูกบอลก่อนลงไปข้างล่าง หรือประมาณกึ่งกลางของลูก เกร็งข้อเท้า เข่า ยืด สะบัดข้อเท้า ลูกนี้เหมาะสำหรับการเปลี่ยนทิศทางหลบหลีกส่งในระยะสั้นๆ บางครั้งขาดความแม่นยำ หากการฝึกไม่ชำนาญ

1.3 การเตะลูกด้วยหลังเท้า

วิธีการ ทำหลักรวงหลังลูกบอล ห่างประมาณ 1 ฝ่ามือ เขย่งสันเท้าเล็กน้อย ลำตัว โน้มไปข้างหน้า (อย่างเงยหน้า หากต้องการให้ลูกเรียดกับพื้น) เท้าที่ใช้เตะเหยียด โดยการรุ่มปลายเท้า ข้อเท้าเกร็ง หัวเข่าตึง อยู่เหนือลูกบอล เหวี่ยงเท้าตามไปลูกนี้มีประโยชน์มากในการยิงประตูเร็ว หนัก แม่น

2. การเลี้ยงลูกบอล

การเลี้ยงลูกบอล หมายถึง การพาลูกบอลไปด้วยเท้าข้างเดียวหรือสองข้าง จะเป็นการเดินหรือวิ่งก็ได้ จะเร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับสถานการณ์ พาไปในทิศทางที่ต้องการในขณะที่เลี้ยงหลบหลีกคู่ต่อสู้ ควรจะได้มีการหลอกล่อฝ่ายป้องกันเพื่อพาลูกเข้ายิงประตู ผู้เล่นควรได้ฝึกหัดให้เกิดความชำนาญทั้งสองเท้า และหากไม่จำเป็นไม่ควรจะเลี้ยงลูกบอลทุกครั้งที่ได้ครอบครองลูก หากสามารถส่งให้เพื่อนร่วมทีมได้ ควรส่งให้ทันที เพราะจะได้ประหยัดแรง และทำให้เกมรวดเร็วขึ้น จะเลี้ยงก็ต่อเมื่อเลี้ยงไปข้างหน้าเพื่อยิงประตู หลักการเลี้ยงลูกบอล

วิธีการ มองดูลูกบอลด้วยการชำเลือง มองเป็นครั้งคราว ลูกบอลห่างจากเท้าประมาณ 1 ก้าว ในขณะที่เคลื่อนที่ไป ควรโยกลำตัวไปด้วย เป็นการหลอกล่อฝ่ายตรงข้าม การใช้เท้าใช้ได้ทั้งข้างเท้าด้านนอก ข้างเท้าด้านใน และหลังเท้า

3. การโหม่งลูกบอล

การโหม่งลูกบอลเป็นวิธีการเล่นฟุตบอลอีกวิธีหนึ่ง นอกเหนือจากการใช้เท้าซึ่งการโหม่งสามารถใช้ได้ในการยิงประตู ป้องกันการยิงประตู และเปลี่ยนทิศทางได้เป็นอย่างดี ที่สำคัญที่สุดในปัจจุบัน ก็คือ ผู้เล่นโหม่งลูกกลับคืนให้ผู้รักษาประตูฝ่ายเดียวกันจะไม่ผิดกติกาการเล่น บางครั้งเป็นเรื่องที่น่าหนักใจ สำหรับทีมที่ไม่ถนัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งทีมชาติไทย จะทำให้เสียเปรียบทีมที่มีรูปร่างสูงใหญ่ และมีความชำนาญในการโหม่ง แต่ก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่นักฟุตบอลจะต้องฝึกให้เกิดความชำนาญ

ทิศทางในการโหม่งลูกบอล โดยปกติแล้วการโหม่งลูกบอลสามารถแยกได้ 3 ทิศทาง ดังนี้

1. การโหม่งลูกให้โด่ง จุดมุ่งหมายของการโหม่ง ก็เพื่อต้องการข้ามศีรษะของคู่ต่อสู้ที่อยู่ข้างหน้า การโหม่งอาจจะยืนโหม่งหรือกระโดดโหม่งก็ได้

วิธีการ เยกหน้าเกร็งคอเอนหลังเล็กน้อยตามองลูก ใช้การสปริงตัวของเอว หากเป็นการกระโดดโหม่ง ต้องใช้แรงตั้งแต่เท้า หัวไหล่ ล้อมตาแต่อย่าอ้าปากกระแทกไปข้างหน้า

1. การโหม่งลูกระดับอก จุดมุ่งหมายของการโหม่ง เพื่อต้องการส่งลูกบอลให้ฝ่ายเดียวกัน จังหวะหรือความแรงอยู่ที่ระยะที่จะส่ง

วิธีการ ใช้หลักการเดียวกันกับการโหม่งลูกให้โด่ง แต่ให้กดคางลงมาเล็กน้อย

2. การโหม่งลูกบอลลงพื้น เป็นการโหม่งลูกบอลเพื่อยิงประตู หรือเปลี่ยนทิศทาง

วิธีการ หดตัว ถอยหลัง กดคางชิดอก พับศีรษะลง เพิ่มแรงกระแทกหรือพุ่งตัวใส่ก็ได้ เพื่อให้ลูกแรงและเร็ว

วิธีการแบบง่ายในการโหม่งลูกบอล ดังนี้

- ล้อมตามองลูกตลอดเวลา
- เกร็งคอ หุบปาก ใช้หน้าผากบริเวณตีนผมถึงเหนือคิ้ว กระแทบลูกบอล
- ใช้การสปริงที่เอว ต้องการให้ไปในทิศทางใดให้บิดเอวไปทั้งตัว
- การกระโดดโหม่งใช้เท้าเดียวหรือทั้งสองเท้า

4. การหยุดลูกบอล

การหยุดลูกบอลหรือการรับลูกบอลที่ลอยมา และกลิ้งมากับพื้น เพื่อบังคับลูกบอลให้อยู่ในครอบครอง เพื่อที่จะเล่นต่อไป รวมทั้งการยิงประตูด้วยหากมีโอกาสการหยุดลูกสามารถใช้อวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกายได้ ยกเว้นมือและแขนทั้งสองข้างทั้งนี้ก็เพื่อลดแรงกระแทก ผู้เล่นควรทำตัวให้อ่อน เมื่อลูกสัมผัสอวัยวะที่ใช้หยุดลูกให้ผ่อนแรงตาม อย่าเกร็งจะทำให้ลูกกระดอนไปห่างตัว จะทำให้เสียการครอบครองได้ง่ายการหยุดลูกด้วยอวัยวะต่างๆ มีดังนี้

4.1 การหยุดลูกด้วยฝ่าเท้า

วิธีการ หันหน้าหาลูกบอล ให้เปิดปลายเท้าทำมุมกับพื้น โดยการกดสันเท้าลงมีเนื้อที่เพียงพอที่จะจับลูกบอลได้ ประมาณ 3-4 นิ้ว เข่งอเล็กน้อย ไม่เกร็ง กางแขนออก เมื่อลูกเข้าไปอยู่ในฝ่าเท้า ให้กดปลายเท้าลงเบาๆ หากลูกโด่งให้ปล่อยลูกบอลลงพื้นก่อนที่ลูกจะกระดอนขึ้นมา ให้ใช้ฝ่าเท้าวางเหมือนลูกบอลเหยียบลูกบอลเบาๆ

4.2 การหยุดลูกด้วยข้างเท้าด้านใน

วิธีการ ใหยกเท้าไปข้างหน้า เพื่อดักลูกบอลเมื่อลูกบอลสัมผัสเท้า ให้ดึงเท้ากลับ ก้มตัวเล็กน้อย แขนกางออกเพื่อทรงตัว เท้าหลังอเล็กน้อย หากเป็นลูกโด่ง ตามองที่ลูกก่อนที่ลูกจะตกถึงพื้น ยกเท้าขึ้นไปหาลูกบอลประมาณเข่า เมื่อลูกบอลสัมผัสเท้าให้ดึงกลับเอาลูกลงสู่พื้น (การหยุดลูกข้างเท้าด้านนอกใช้หลักการเดียวกัน)

4.3 การหยุดลูกด้วยหลังเท้า

วิธีการ ใช้หลักการเดียวกันกับการหยุดด้วยข้างเท้า เพียงแต่การหยุดลูกโด่ง ให้ยกเท้าขึ้นไปหาลูกบอล เมื่อสัมผัสเท้าก็ผ่อนตาม ดึงลูกลงพื้น

4.4 การหยุดลูกด้วยหน้าขา

วิธีการ เป็นการหยุดลูกที่ลอยมาในอากาศเท่านั้น โดยการยกเท้าขึ้นไปรับลูก ให้เข้าชานกับพื้น เมื่อสัมผัสหน้าขา ให้ดึงเข่ากลับ กางแขนออกเพื่อการทรงตัว

4.5 การหยุดลูกด้วยหน้าอก

วิธีการ ยื่นกางแขนออกเพื่อการทรงตัว เท้าห่อกันประมาณช่วงไหล่เกร็งกล้ามเนื้อหน้าอกก่อนลูกบอลจะกระทบหน้าอก โดยการยืดหน้าอกรับลูกบอล เมื่อลูกบอลกระทบหน้าอกให้ผ่อนตัวลงให้ลูกบอลลงพื้น เพื่อเล่นต่อไป

4.6 การหยุดลูกด้วยศีรษะ

วิธีการ การยืนมีลักษณะเหมือนการโหม่งบอล จะยื่นเท้าชานหรือเท้านำเท้าตามก็ได้ ตามองลูก ยืดตัว เงยหน้า ให้ลูกบอลกระทบหน้าผาก ให้ย่อตัวลงหรืออาจกระโดดขึ้นไปหยุดก็ได้เกร็งคอหดตัวกลับ

สรุปได้ว่าทักษะพื้นฐานในการเล่นกีฬาฟุตบอลและการจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไปประกอบด้วย การเตะลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน ข้างเท้าด้านนอก และหลังเท้า การส่งลูกฟุตบอล การเลี้ยงลูกฟุตบอล การโหม่งลูกฟุตบอล การหยุดลูกฟุตบอล และกายิงประตู

4. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

4.1 วิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมีวิสัยทัศน์ มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งร่างกาย ความรู้ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญดังนี้

1.) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำคัญพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

2.) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ

3.) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้

5.) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

6.) เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมีจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1.) มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.) มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

3.) มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

4.) มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5.) มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสม บนพื้นฐานของหลักเหตุผลคุณธรรม และ ข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

4.2 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ได้จัดทำสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และอธิบายตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไว้ดังนี้

สุขภาพ หรือ สุขภาวะ หมายถึง ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางสังคม และทางปัญญาหรือจิตวิญญาณ สุขภาพหรือสุขภาวะจึงเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเกี่ยวข้องกับทุกมิติของชีวิต ซึ่งทุกคนควรจะได้เรียนรู้เรื่องสุขภาพ เพื่อจะได้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติ คุณธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม รวมทั้งมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพจนเป็นกิจนิสัย อันจะส่งผลให้สังคมโดยรวมมีคุณภาพ

สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน

สุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน

พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา

กระทรวงศึกษาธิการ (2537) กล่าวว่า พลศึกษาเป็นเครื่องช่วยพัฒนาลักษณะนิสัยและความสามารถต่างๆ ของเด็กแต่ละคนระหว่างผู้เรียนฝึกพลศึกษาและเล่นกีฬาต่างๆ ครูย่อมมีโอกาสศึกษาและรู้ถึงนิสัยใจคอพฤติกรรมของเด็ก และความต้องการของเด็กได้เป็นอย่างดี การได้สังเกตเห็นพฤติกรรมจะทำให้รู้ว่าเด็กบกพร่องเรื่องใด สนใจเรื่องอะไร และมีความสามารถ ความถนัดทางด้านใด ซึ่งจะเป็นข้อมูลให้ครูได้หาทางแก้ไขได้ถูกต้อง และเด็กจะได้ปรับปรุงตนเองให้เหมาะสมกับสังคมและเข้ากับเพื่อนฝูงได้ กิจกรรมพลศึกษาส่วนใหญ่ให้มีการเล่นเป็นกลุ่มเป็นทีม ซึ่งจะช่วยให้เด็กได้รู้จักวิธีเล่นร่วมกัน เล่นเพื่อส่วนรวม เกิดความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) กล่าวว่า การเรียนการสอนพลศึกษา เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ตามหลักการและปรัชญาของการพลศึกษา คือ การจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงด้วยตนเองเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งมีกระบวนการเรียนรู้ที่สำคัญ คือ

1. กระบวนการสร้างความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ เป็นกระบวนการเตรียมร่างกายและจิตใจของผู้เรียนก่อนที่จะเริ่มเรียนพลศึกษา ซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นในการเรียนพลศึกษาเป็นอันมาก เนื่องจากกระบวนการสร้างความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความตื่นตัว พร้อมทั้งจะเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายด้วยความปลอดภัย

และทำให้ระบบต่าง ๆ ของร่างกายได้รับการกระตุ้นให้ตื่นตัวและพร้อมที่จะเคลื่อนไหวได้โดยไม่เกิดการบาดเจ็บ

2. กระบวนการสร้างความเข้าใจและความสามารถในการปฏิบัติ เป็นกระบวนการที่ครูช่วยให้ผู้เรียนได้มีความเข้าใจและเห็นความสำคัญในสิ่งที่เรียน เห็นคุณค่าและประโยชน์ของกีฬาหรือกิจกรรมที่จะสอน รวมทั้งกำหนดระเบียบ กติกาการเล่น หรือข้อตกลงอื่น ๆ ที่จะช่วยให้การเล่นกีฬาเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้

3. กระบวนการปฏิบัติจริงเพื่อความสนุกสนาน เป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา เพราะเป็นกระบวนการที่จะทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสนำสิ่งที่ได้เรียนรู้มาใช้ในสภาพจริง ทำให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง และได้พัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ตามที่จุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้

4. กระบวนการสรุป ประเมินผล และสรุปปฏิบัติ เป็นกระบวนการสุดท้ายของการเรียนการสอนพลศึกษา เพราะเป็นการสรุปและประเมินผลของการเรียนการสอนที่ผ่านมาให้ผู้เรียนทราบเพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น สิ่งที่ครูควรแจ้งให้ผู้เรียนทราบจะมีทั้งในด้านการเล่น และพฤติกรรมการสาระที่เป็นกรอบเนื้อหาหรือขอบข่ายองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ พลศึกษาประกอบด้วย

สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโต ความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่างๆของร่างกาย รวมถึงวิธีปฏิบัติตนเพื่อให้เจริญเติบโตและพัฒนาการที่สมวัย

สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต

ชีวิตและครอบครัว ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องคุณค่าของตนเองและครอบครัว การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ความรู้สึกทางเพศ การสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น สุขปฏิบัติทางเพศ และทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรีย์ภาพของการกีฬา

การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคล และประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งไทยและสากล การปฏิบัติตามกฎ กติกา ระเบียบ และข้อตกลงในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา และความมีน้ำใจนักกีฬา

สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค

การสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพการสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับหลักและวิธีการเลือกบริโภคอาหาร ผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพ การสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ และการป้องกันโรคทั้งโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ

สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยาสารเสพติด และความรุนแรงความปลอดภัยในชีวิต

ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องการป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ทั้งความเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ ความรุนแรง อันตรายจากการใช้ยาและสารเสพติด รวมถึงแนวทางในการสร้างเสริมความปลอดภัยในชีวิต

4.3 การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นเป้าหมายสำคัญสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชน

ผู้สอนต้องพยายามคัดสรรกระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทักษะต่าง ๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน

1. หลักการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตนตามธรรมชาติและตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้ และคุณธรรม

2. กระบวนการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้โดยที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นเครื่องมือที่จะนำพาตัวเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน อาทิ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด

กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ ลงมือทำจริง กระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัย กระบวนการเรียนรู้การเรียนรู้ด้วยตัวเอง กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย

กระบวนการเหล่านี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนพัฒนา เพราะจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้ในการจัดการกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การออกแบบการจัดการเรียนรู้

ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ที่วัดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ แล้วจึงพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยเลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาเติมตามศักยภาพและบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ซึ่งเป็นเป้าหมายที่กำหนด

4. บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพเป้าหมายของหลักสูตร ทั้งผู้สอนและผู้เรียนควรมีบทบาทดังนี้

4.1 บทบาทของผู้สอน

1) ศึกษาวิเคราะห์ให้ผู้เรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน

2) กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ด้านความรู้และทักษะกระบวนการ ที่เป็นความคิดรวบยอด หลักการละความสัมพันธ์ รวมทั้งคุณลักษณะที่พึงประสงค์

3) ออกแบบการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย

4) จักบรรยายภาคที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดความรู้

5) จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่นเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

6) ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชาและระดับพัฒนาการของผู้เรียน

7) วิเคราะห์ผลการประเมินใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาของผู้เรียน รวมทั้งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

4.2 บทบาทของผู้เรียน

- 1) กำหนดเป้าหมาย วางแผน และการรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง
- 2) เสาะแสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อความรู้ตั้งคำถาม คิดหาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีต่าง ๆ
- 3) ลงมือปฏิบัติจริง สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตัวเอง และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง
- 4) มีปฏิสัมพันธ์ ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู
5. ประเมินและพัฒนากิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

5. พัฒนาการเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นวัยที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กเป็นผู้ใหญ่ทั้งในด้านร่างกายจิตใจอารมณ์และสังคมการเปลี่ยนแปลงนี้ถือว่าการเปลี่ยนแปลงที่มีความสำคัญต่อชีวิตของนักเรียนถ้าผู้ปกครองครูหรือผู้เกี่ยวข้องไม่เข้าใจและไม่สามารถส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมหรือวิธีการที่เหมาะสมและสนองความต้องการตลอดจนความสนใจของนักเรียนได้อย่างดีและถูกต้องแล้วอาจก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามขึ้นมาอย่างมากมายก็ได้ซึ่งนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนั้นจัดเป็นบุคคลที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นมีลักษณะดังต่อไปนี้ (ธนิศา ทองมี, 2546)

วัยรุ่น หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 13-21 ปี เป็นวัยที่มีพัฒนาการที่รวดเร็วมีการเปลี่ยนแปลงในหลายๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายสติปัญญาบุคลิกภาพและสังคมการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วนี้ทำให้วัยรุ่นต้องปรับตัวและการปรับตัวนี้เองจะนำมาซึ่งความวิตกกังวลความเครียดทางอารมณ์ช่วงวัยนี้ร่างกายพยายามปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมมากพยายามหัดตัดสินใจแก้ปัญหาด้วยตนเองมีความกระตือรือร้นที่จะสร้างสิ่งประทับใจต่างๆ เพื่อจะแสดงให้เห็นว่าตนไม่ใช่เด็กอีกต่อไปซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงพอสรุปได้ดังนี้ (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2540)

1. พัฒนาการทางด้านร่างกาย (Physical Development) จะมีการพัฒนาการทางด้านส่วนสูง น้ำหนักและโครงร่าง (สัดส่วนและขนาด) อย่างรวดเร็ว
2. พัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพและสังคม (Personality and Social Development) การปรับตัวทางสังคมจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างบุคลิกภาพโดยจะพัฒนาแบบเฉพาะตัวในลักษณะของความนึกคิด
3. พัฒนาการทางสติปัญญา (Intellectual Development) วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการพัฒนาการทางสติปัญญาที่ก้าวหน้าอย่างรวดเร็วสามารถคิดหาเหตุผลในด้านต่างๆ เพื่อหาทางแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพวัยรุ่นมีความจำดีมีสมาธิมีความคิดกว้างขวางวิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ดีวัยรุ่น

จึงเป็นช่วงชีวิตที่มีการพัฒนาทั้งด้านร่างกายอารมณ์สังคมและสติปัญญาอย่างสูงจนกล่าวได้ว่า เป็นช่วงชีวิตที่พัฒนาศักยภาพอย่างเต็มที่

สำหรับพฤติกรรมนการออกกำลังกายของเด็กวัยรุ่น ฌวีวรรณ สุขพันธ์โพธาราม (2527) กล่าวถึงความสนใจของวัยรุ่นว่าระยะวัยรุ่นเป็นช่วงที่ทั้งชายและหญิงมีการพัฒนาสูงสุดของชีวิต ความกระตือรือร้นสนใจสิ่งต่างๆรอบตัวจะมีมากโดยเฉพาะกิจกรรมเป็นกลุ่มเด็กจะสนใจทางด้าน กีฬาเช่นกีฬากลางแจ้งกีฬาในร่มและรวมถึงความเคลื่อนไหวก้าวหน้าต่างๆของสังคมความสนใจ ของชายหญิงจะต่างกันชายสนใจกิจกรรมที่โลดโผน เช่น กิจกรรมกลางแจ้งการแข่งขันต่างๆ ส่วน หญิงไม่มีกำลังพอในการเล่นกีฬาเหมือนชายกลุ่มความสนใจมักเป็นทางด้านกิจกรรมงานบันเทิง อุดรแตกต่าง เช่น การดูหนังฟังดนตรีวิทยุดูโทรทัศน์การส่งเสริมกิจกรรมและงานอดิเรกต่างๆให้กับ เด็กเป็นสิ่งที่จำเป็นที่ผู้ที่เกี่ยวข้องควรให้ความสนใจสนับสนุนเพราะเป็นผลดีทางการลด ความเครียดความกังวลต่างๆ ของวัยรุ่นกิจกรรมกลุ่มเป็นการฝึกการสังคมและกิจกรรมที่มีเพื่อน ต่างเพศร่วมด้วยเป็นกิจกรรมที่ช่วยลดความเครียดทางเพศได้เป็นอย่างดีและการทำงานร่วมกัน ย่อมบังเกิดผลดีทางการรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

ธรรมชาติของวัยรุ่นเป็นวัยที่รักและต้องการเพื่อนมากมักจะเชื่อเพื่อนมากกว่าพ่อแม่เด็กจะ เลียนแบบซึ่งกันและกันในด้านต่างๆรวมทั้งแสดงพฤติกรรมเพื่อให้เพื่อนในกลุ่มยอมรับและเป็นวัย ที่ต้องการให้ผู้ใหญ่ยอมรับจะเลียนแบบพฤติกรรมผู้ใหญ่การเปลี่ยนแปลงในร่างกายของเด็กวัยรุ่น จะมากขึ้นด้านอารมณ์จะมีความรุนแรงชอบทำอะไรที่บ้าบิ่นเสี่ยงภัยโดยเฉพาะเมื่อวมตัวกันเป็น กลุ่มส่วนอารมณ์รักที่มีต่อบุคคลที่ตนชื่นชมเป็นพิเศษเช่น นักกีฬานักร้องนักแสดงจะมีการ เลียนแบบพฤติกรรมของบุคคลเหล่านี้ดังนั้นจึงควรมีการสนับสนุนกิจกรรมกีฬาที่เหมาะสมกับ พฤติกรรมและความต้องการของวัยรุ่นเพื่อส่งเสริมให้เป็นพฤติกรรมออกกำลังกายที่ถาวรใน เด็กวัยรุ่น (สุชา จันทรเฒ, 2542)

กรมพลศึกษา (ม.ป.ป.) กล่าวถึง การออกกำลังกายในเด็กวัย 10 - 14 ปีว่าเด็กวัยนี้มีความ พร้อมทางร่างกายในการที่จะเล่นกีฬาที่ใช้การแข่งขันบางอย่างได้แล้วเช่นยิมนาสติกว่ายน้ำเทเบิล เทนนิสเป็นต้นร่างกายของเด็กในช่วงนี้จะมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วแต่ก็ยังมีอีกหลายด้านที่ยัง เจริญเติบโตไม่เต็มที่โดยเฉพาะด้านความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและความอดทนแต่การเลือกเล่น กีฬาหากทำได้ควรให้เด็กเลือกในวัยนี้การแข่งขันก็สามารถทำได้แล้วแต่ควรเป็นการแข่งขันใน วัยเดียวกันและมีกำหนดเวลาหรือการลดแต้มเป็นสัดส่วนจากผู้ใหญ่เช่นฟุตบอลใช้เวลาแข่งไม่เกิน ครึ่งละ 30 นาทีขนาดสนามเล็กกว่าปกติเทนนิสก็แข่งขันเอาชนะกันเพียง 2 ใน 3 เกม เป็นต้นเด็ก วัยนี้เริ่มมีความแตกต่างในเรื่องเพศอย่างเห็นได้ชัดสมรรถภาพทางร่างกายของเด็กชายจะเริ่มสูง กว่าเด็กหญิงในเกือบทุกด้านดังนั้นจึงควรแยกกิจกรรมที่ใช้ในการแข่งขันออกจากกัน

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้มีการจัดทำสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษาในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เพื่อกำหนดแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับระดับความสามารถความต้องการและความสนใจของผู้เรียนให้สอดคล้องกับลักษณะวัฒนธรรมท้องถิ่นวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมสากล โดยได้กำหนดว่าเมื่อจบสาระการเรียนรู้ผู้เรียนจะมีคุณภาพ ดังนี้

ในช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3)

1. เข้าใจและเห็นความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการที่มีต่อสุขภาพและชีวิตในช่วงวัยต่าง ๆ

2. เข้าใจ ยอมรับ และสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายจิตใจอารมณ์ ความรู้สึกทางเพศความเสมอภาคทางเพศสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่นและตัดสินใจแก้ปัญหาชีวิตด้วยวิธีการที่เหมาะสม

3. เลือกรับประทานอาหารที่เหมาะสม ได้สัดส่วน ส่งผลดีต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการในช่วงวัยรุ่น

4. มีทักษะในการประเมินอิทธิพลของเพศ เพื่อน ครอบครัว ชุมชนและวัฒนธรรมที่มีต่อเจตคติ ค่านิยมเกี่ยวกับสุขภาพและชีวิต และสามารถจัดการได้อย่างเหมาะสม

5. ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยพฤติกรรมเสี่ยง ต่อสุขภาพโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง รู้จักสร้างเสริมความปลอดภัยให้แก่ตนเองครอบครัวและชุมชน

6. เข้าร่วมกิจกรรมทางกาย กิจกรรมทางกีฬา กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางการเพื่อสุขภาพ และสมรรถภาพทางกลไกได้อย่างปลอดภัย สนุกสนาน และปฏิบัติเป็นประจำสม่ำเสมอตามความถนัดและความสนใจ

7. แสดงความตระหนักในความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมสุขภาพการป้องกันโรค การดำรงสุขภาพการจัดการกับอารมณ์และความเครียด การออกกำลังกายและการเล่นกีฬากับการมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี

8. สำนึกในคุณค่า ศักยภาพและความเป็นตัวของตัวเอง

9. ปฏิบัติตามกฎ กติกา หน้าที่ความรับผิดชอบ เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น ให้ความร่วมมือในการแข่งขันกีฬา และการทำงานเป็นทีมด้วยความมุ่งมั่นและมีน้ำใจเป็นนักกีฬาคำนึงประสบความสำเร็จตามเป้าหมายด้วยความชื่นชมและสนุกสนาน

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในประเทศ

นันทกา จิราพันธ์ (2551) ได้ศึกษาเรื่องผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความมีน้ำใจและความกล้าแสดงออก ที่มีต่อความสำเร็จในการทำกิจกรรมกลุ่ม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักแนวคิดการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นกระบวนการกลุ่ม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 คน ระยะเวลาในการทดลองใช้โปรแกรม 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน รวมทั้งสิ้น 36 ชั่วโมงผลการวิจัยพบว่า 1) หลังการเข้าร่วมโปรแกรมนักเรียนมีคะแนนความสำเร็จของงานจากการทำกิจกรรมร่วมกันสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมโปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) หลังการเข้าร่วมโปรแกรมนักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมการทำงานกลุ่มด้านความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความมีน้ำใจและกล้าแสดงออกสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) หลังการเข้าร่วมโปรแกรมนักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมการทำงานกลุ่มด้านความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความมีน้ำใจและกล้าแสดงออกสูงกว่าเกณฑ์การประเมินโปรแกรม คือ 75% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินของแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ มีจำนวนร้อยละ 80 ขึ้นไปในทุกกิจกรรม

จิรวรรณ เนื่องจันทิก และคณะ (2552) ได้ทำการศึกษาผลการใช้ชุดการสอนร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องความสามัคคี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอนและหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนและ 4) พัฒนาคุณธรรมพื้นฐานด้านความสามัคคีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ชุดการสอนร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของกลุ่มโรงเรียนนครเกษมพิ สำหรับงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ 1) แบบสอบถามความต้องการคุณธรรมพื้นฐาน 2) ชุดการสอน 3) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 5) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน 6) แบบประเมินคุณภาพของชุดการสอน 7) แบบประเมินคุณภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 8) แบบประเมินคุณธรรมพื้นฐานเรื่องความสามัคคี และ 9) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องความสามัคคี ผลการศึกษาพบว่า คุณธรรมพื้นฐานที่ควรได้รับการส่งเสริมมากที่สุดคือ ความสามัคคีคิดเป็นร้อยละ 41.78 ระดับชั้นที่ต้องการปลูกฝังมากที่สุดคือ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 29.45 การสร้างชุดการสอนและหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องความ

สามัคคี พบว่า มีคุณภาพอยู่ในระดับดี และมีประสิทธิภาพ 80.58/83.67 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยชุดการสอนและหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนและหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 และการประเมินคุณธรรมพื้นฐาน เรื่องความสามัคคี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยภาพรวมมีระดับค่าประเมินอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95

จิรนนท์ อยู่ร่วมและคณะ (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้นิทานอีสปที่มีต่อการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมด้านความขยันและความสามัคคี สำหรับเด็กอายุ 4 และ 5 ปี โรงเรียนบางบัว (เพ่งตั้งตรงจิตรวิทยาการ) ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลองเด็กมีคะแนนสูงขึ้นในด้านขยันสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข พูดหรือกล่าวชมเพื่อนเมื่อเพื่อนทำดี ซึ่งสอดคล้องกับผลคะแนนที่ออกมาคือมีคะแนน สูงขึ้นสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ธิดารัตน์ ศรีสวัสดิ์ (2532 อ้างถึงใน บริรักษ์ ศรีเพชรพัฒน์, 2539) ได้ศึกษาผลของบทบาทสมมติที่มีต่อเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความสามัคคีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนารีอนุกุล จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้บทบาทสมมติมีเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความสามัคคีเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พิมพ์ประภา พันธุ์พัฒนา (2546) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดจริยธรรมด้านความสามัคคีและความเสียสละ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1027 คน แบ่งเป็นแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความสามัคคี 2 ฉบับ เป็นแบบทดสอบชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์ และแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความเสียสละ 2 ฉบับ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบทดสอบชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์เช่นเดียวกัน ผลการศึกษาพบว่าแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความสามัคคีและด้านความเสียสละต่างก็มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างเมื่อวิเคราะห์โดยวิธีหลายลักษณะหลายวิธี และโดยวิธีวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องภายใน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Remzaninezhad and Keshtan (2009) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นผู้นำของโค้ชกับความสำเร็จของทีมในสโมสรฟุตบอลอาชีพประเทศอิหร่าน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นผู้นำของโค้ชกับความสำเร็จของทีมในสโมสรฟุตบอลอาชีพประเทศอิหร่านระหว่างปี 2006-2007 โดยใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬา 264 คน จาก

ทีมฟุตบอล 12 ทีม ผลการวิจัยชี้ว่าการรับรู้ของการรวมกันในงานของโค้ชและนักกีฬาส่งผลให้ทีมประสบความสำเร็จและผลการเปรียบเทียบระหว่างทีมที่มีโค้ชที่มีความสัมพันธ์กับนักกีฬาในทีมดี ทำให้นักกีฬามีความสามัคคีและร่วมใจกันในทีมดีกว่าทีมที่มีโค้ชมุ่งถึงความสำเร็จในทีมมากกว่า การสร้างความสามัคคีในทีม

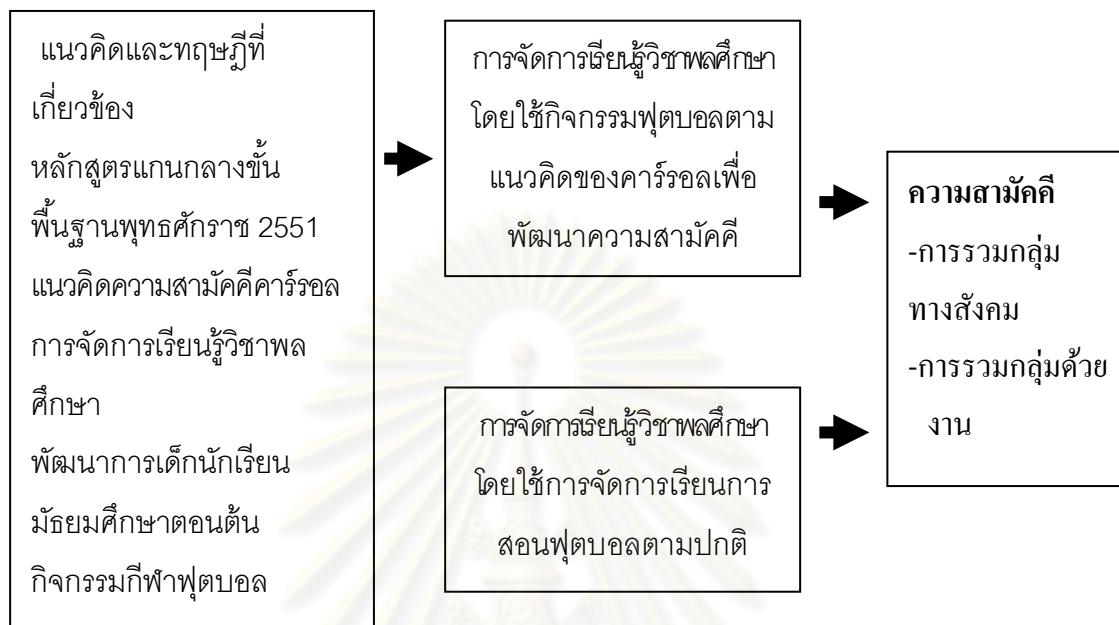
Carron (2002) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสามัคคีของทีมงานและความสำเร็จในทีมกีฬา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การร่วมมือกันในทีมงาน กับความสำเร็จในทีม โดยวิธีสำรวจความคิดเห็นของนักกีฬาบาสเกตบอลระดับมหาวิทยาลัย 18 ทีม และทีมฟุตบอลสโมสร 9 ทีม ผลการวิจัยระบุว่า การรับรู้ร่วมกันในงานของนักกีฬาในทีมส่งผลต่อสถิติการแข่งขันและผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าความสามัคคีในทีมมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในทีม

Danielle Moore (2008) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการสนับสนุน ส่งเสริมความสามัคคีให้กับนักเรียนประถมศึกษา มีระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 1 ปี โดยการสอบถามและสัมภาษณ์คุณครูและนักเรียนของโรงเรียน 20 แห่งในรัฐเซ็กซัสและรัฐเคนทักซีของสหรัฐอเมริกา มีนักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง 398 คน ซึ่งในจำนวนนี้เป็นนักเรียนที่มีเชื้อสายอินเดียนแดงอพยพถึง 218 คน ผลการวิจัยพบว่า นโยบายของโรงเรียนส่วนใหญ่มีการสนับสนุน ส่งเสริมนักเรียนเกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรมด้านความสามัคคีเท่าเทียมกันโดยมีการจัดประสบการณ์ที่หลากหลายให้แก่นักเรียนและพัฒนาเจตคติของนักเรียนด้านความสามัคคียังเป็นส่วนช่วยในการพัฒนาตัวนักเรียนในด้านอารมณ์และสังคมอีกด้วย นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์ พบว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุนด้านคุณธรรมจริยธรรมจะมีทัศนคติที่สอดคล้องกับมรดก วัฒนธรรมและความสัมพันธ์ของนักเรียนมีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน อีกทั้งนักเรียนที่มีเชื้อสายอินเดียนแดงที่มาจากต่างถิ่น ยังต้องการที่จะรักษาวัฒนธรรมของตนไปพร้อม ๆ กับการเรียนรู้วัฒนธรรมในสังคมใหม่ที่ตนอาศัยอยู่

กล่าวโดยสรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามัคคีมีทั้งงานวิจัยเชิงทดลองและสำรวจ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความสามัคคีส่งผลต่อความสำเร็จในงาน

กรอบแนวคิดการวิจัย

แผนภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอด เพื่อพัฒนาความสามัคคีของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) มีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง ประกอบด้วย

- 1.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 1.2 กำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
- 1.3 สร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 1.3.1 สร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้
 - 1.3.2 พัฒนาแบบวัดความสามัคคี

ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

- 2.1 กำหนดแบบแผนการทดลอง
- 2.2 ติดต่อประสานงานก่อนการทดลอง
- 2.3 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

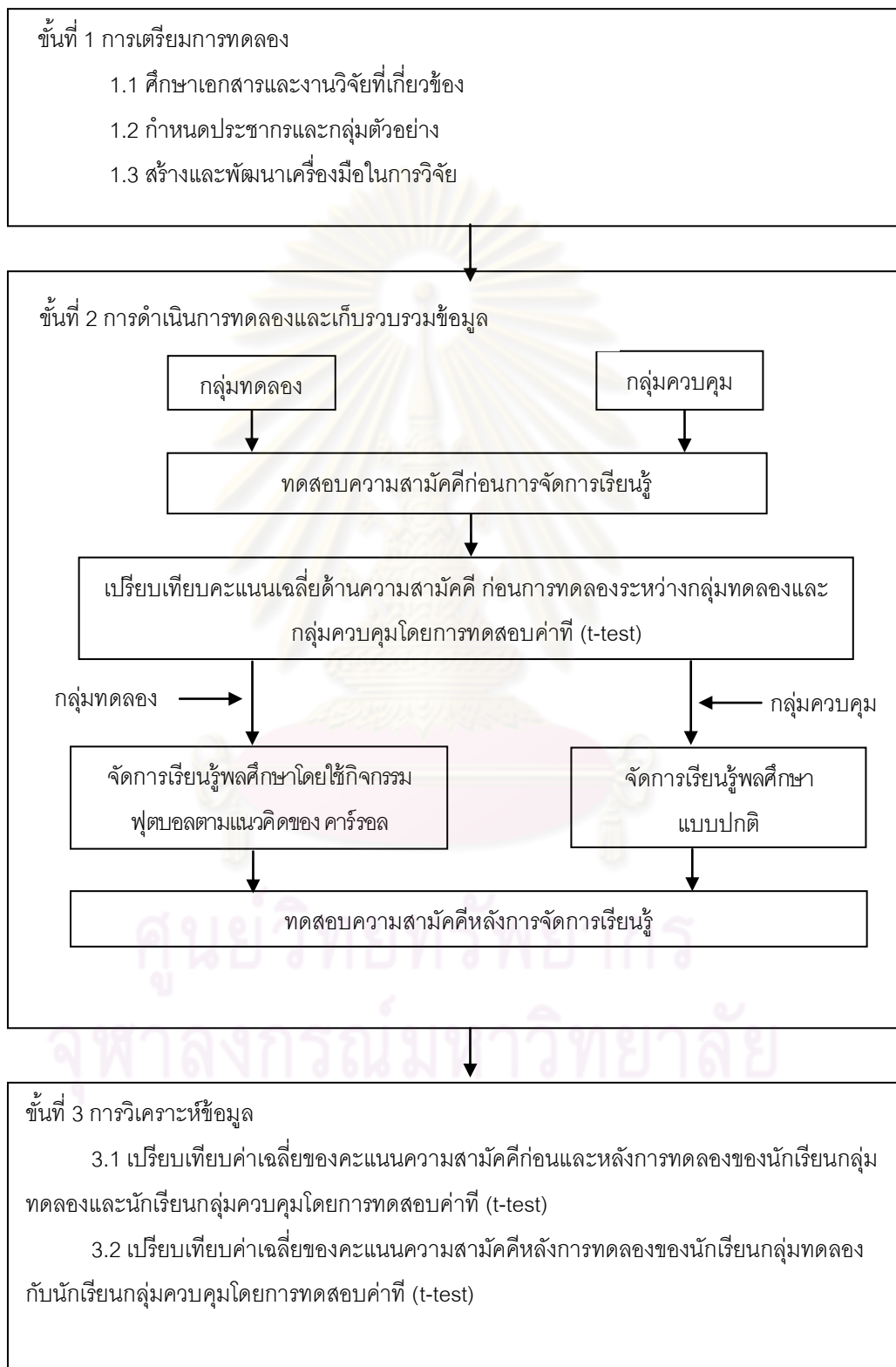
ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

- 3.1 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ
- 3.2 สถิติที่ใช้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังแสดงในแผนภาพที่ 3.1

แผนภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย



ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง

1.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1.1 ศึกษา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของ คาร์รอล

1.1.2 ศึกษา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของ คาร์รอล

1.1.3 ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตารางที่ 3.1 ตารางเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอลเพื่อพัฒนาความสามัคคี

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลแบบปกติ	การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลเพื่อพัฒนาความสามัคคี
<p>1.ขั้นเตรียม</p> <p>เป็นการเช็คจำนวนนักเรียน รวมถึงการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ เพื่อเตรียมร่างกายให้พร้อม กับกิจกรรมพลศึกษา และกล่าวนำเข้าสู่บทเรียน</p>	<p>1.ขั้นเตรียม</p> <p>เป็นการเช็คจำนวนนักเรียน รวมถึงการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ เพื่อเตรียมร่างกายให้พร้อม กับกิจกรรมพลศึกษา และกล่าวนำเข้าสู่บทเรียน <u>การรวมกลุ่มด้วยงาน</u> ผู้สอนให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกแบบท่ายืดเหยียดกล้ามเนื้อและให้ เป็นผู้นำคนละ 1 ท่า สมาชิกกลุ่มไหนไม่สามารถ ปฏิบัติตามเวลาที่กำหนดจะถูกลงโทษด้วยท่า กายบริหาร สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องทำตาม หน้าที ๆ ได้รับมอบหมายเพื่อให้บรรลุตาม จุดมุ่งหมายร่วมกัน</p>
<p>2.ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย</p> <p>เป็นการจัดกิจกรรมหลังการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ เพื่อพัฒนาการเต้นของหัวใจและระบบไหลเวียนโลหิต</p>	<p>2.ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย</p> <p>เป็นการจัดกิจกรรมหลังการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ เพื่อพัฒนาการเต้นของหัวใจและระบบไหลเวียนโลหิต</p>

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรม ฟุตบอลแบบปกติ	การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรม ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความสามัคคี
<p>3.ชั้นอธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติ</p> <p>เป็นการอธิบายการปฏิบัติทักษะที่ถูกต้องโดยครูสาธิตท่าทางและกระบวนกรการปฏิบัติทักษะ แล้วให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติตาม</p>	<p>3.ชั้นอธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติ</p> <p>การรวมกลุ่มทางสังคม เป็นการอธิบายการปฏิบัติทักษะที่ถูกต้องโดยครูสาธิตท่าทางและกระบวนกรการปฏิบัติทักษะหลังจากนั้นผู้สอนแบ่งกลุ่มนักเรียนให้ในแต่ละกลุ่มช่วยเหลือกันและกันแสดงความเอื้ออาทรต่อกันในการฝึกทักษะโดยมีจุดมุ่งหมายให้สมาชิกภายในกลุ่มมีทักษะที่ใกล้เคียงกันมากที่สุด</p>
<p>4.ชั้นนำไปใช้</p> <p>เป็นการให้นักเรียนแสดงทักษะหลังจากการได้ฝึกปฏิบัติ ตามที่ครูสาธิตให้ดูแล้ว</p>	<p>4.ชั้นนำไปใช้</p> <p>การรวมกลุ่มด้วยงาน เป็นการให้นักเรียนแสดงทักษะหลังจากการได้ฝึกปฏิบัติทักษะที่กำหนดโดยให้มีการแข่งขันกันระหว่างกลุ่มๆที่ได้รับการประเมินว่ามีทักษะที่ใกล้เคียงกันจะได้เป็นกลุ่มที่ได้เล่นเป็นทีมก่อน ทั้งนี้ครูได้กำหนดการแข่งขัน ดังนี้ สมาชิกในกลุ่มจะต้องปฏิบัติทักษะได้ถูกต้องทุกคน กลุ่มไหนทำกิจกรรมเสร็จก่อนเป็นผ่านชนะ นักเรียนจึงต้องประสานงานกันอย่างดีในการรวมกลุ่มเพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จในการแข่งขัน</p>
<p>5.ชั้นสรุป</p> <p>เป็นการสรุปทักษะในคาบนั้นๆ ให้ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายประโยชน์ของทักษะและบอกให้นักเรียนปฏิบัติตนให้ถูกสุขลักษณะ</p>	<p>5.ชั้นสรุป</p> <p>เป็นการสรุปทักษะในคาบนั้นๆ ให้ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายประโยชน์ของทักษะและบอกให้นักเรียนปฏิบัติตนให้ถูกสุขลักษณะ</p>

1.1.4 ศึกษา เอกสาร วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแบบวัดความสามัคคี

1.2 การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคปลาย ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนวัดวัดสุทธิวราราม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน กลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน

1.2.1 การเลือกโรงเรียนวัดสุทธิวราราม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) โดยมีเกณฑ์ ดังนี้

1.2.1.1 เป็นโรงเรียนที่ผู้บริหาร และ อาจารย์ ให้ความร่วมมือในการทดลองจัดการเรียนการสอน

1.2.1.2 เป็นโรงเรียนที่นักเรียนมีระดับความสามารถและองค์ประกอบอื่น ๆ ไม่แตกต่างจากโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เขตกรุงเทพมหานคร

1.2.2 การสุ่มห้องเรียนเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดำเนินการดังนี้

1.2.2.1 เนื่องจากโรงเรียนวัดสุทธิวรารามมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10 ห้องเรียน ผู้วิจัยจึงทำการสุ่มห้องเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากเพื่อกำหนดกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

1.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลองและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

1.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนดังนี้

1.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อนำมากำหนดสาระการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้

1.3.1.2 ศึกษาการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอล จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3.1.3 วิเคราะห์และกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวคิดของคาร์รอล

1.3.1.4 ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอล

1.3.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจพิจารณาเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.3.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษาตรวจพิจารณาความตรงตามจุดประสงค์ ความตรงตามเนื้อหา และความเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอล เพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุง โดยนำมาหาค่าคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาโดยหาดัชนีความสอดคล้อง ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (Index of Congruence หรือ IOC) พิจารณาแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (กองวิจัยทางการศึกษา, 2545) ผลการวิเคราะห์พบว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรวมในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีค่า ดังนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.88 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.92 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.84 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 มีค่าเท่ากับ 0.82 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 มีค่าเท่ากับ 0.88 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 มีค่าเท่ากับ 0.90 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 มีค่าเท่ากับ 0.88 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 มีค่าเท่ากับ 0.94

1.3.1.7 แก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความสมบูรณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.3.1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อดูความเหมาะสมในเรื่องการจัดกิจกรรมและเวลา และนำมาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อนำไปใช้จริง

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบวัดความสามัคคีผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นโดยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1.3.2.1 ศึกษาวิธีการสร้าง และแนวคิด จากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบวัดความสามัคคี

1.3.2.2 พัฒนาแบบวัดความสามัคคี ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert's Scale) ซึ่งเป็นแบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อคำถามนั้นตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบในระดับมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อคำถามนั้นตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบในระดับมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อคำถามนั้นตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบในระดับปานกลาง
น้อย	หมายถึง	ข้อคำถามนั้นตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบในระดับน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อคำถามนั้นตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบในระดับน้อยที่สุด

1.3.2.3 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็นในแต่ละข้อความ

ในแบบวัดความสามัคคีในข้อความเป็นข้อความทางบวกจำนวน 16 ข้อ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
มาก	ให้ 4 คะแนน
ปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
น้อย	ให้ 2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

ในข้อความเป็นข้อความทางลบจำนวน 4 ข้อ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
มาก	ให้ 4 คะแนน
ปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
น้อย	ให้ 2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

1.3.2.4 กำหนดเกณฑ์การตัดสินความสามัคคีพิจารณาตามเกณฑ์ตัดสิน

ดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามัคคี	การตัดสินความสามัคคี
1.00 - 1.49	มีความสามัคคีในระดับต่ำมาก
1.50 - 2.49	มีความสามัคคีในระดับต่ำ
2.50 - 3.49	มีความสามัคคีในระดับปานกลาง
3.50 - 4.49	มีความสามัคคีในระดับสูง
4.50 - 5.00	มีความสามัคคีในระดับสูงมาก

1.3.2.5 นำแบบวัดความสามัคคี ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบ

ความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะการใช้คำถาม พฤติกรรมที่ ต้องการวัด และความถูกต้องด้านภาษาพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.3.2.6 นำแบบวัดความสามัคคี ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติผู้ทรงคุณวุฒิจะต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา หรือสาขาวิชาวิจัยการศึกษา พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ลักษณะการใช้คำถาม พฤติกรรมที่ต้องการวัด และความถูกต้อง ด้านภาษา นำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (Index of Congruence หรือ IOC) ผลการตรวจค่า IOC แบบวัดความสามัคคีเท่ากับ 0.84

1.3.2.7 นำข้อแนะนำที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ มาปรับปรุงแก้ไขจนได้ข้อทดสอบที่จะนำไปทดลองใช้

1.3.2.8 นำแบบวัดความสามัคคี ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แต่มีบริบทใกล้เคียงกัน ทำการวิเคราะห์แบบวัดความสามัคคี โดยใช้สูตร Coefficient Alpha ของ Cronbach ให้ได้ค่าความเที่ยงตั้งแต่ 0.80 ผลการวิเคราะห์แบบวัดความสามัคคีพบว่ามีค่าเท่ากับ 0.84

ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

2.1 การกำหนดแบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง(Quasi – Experimental Research) (Campbell and Stanley, 1969 อ้างถึงใน ดวงกมล ไตรคุณวิจิตร, 2550: 77) แบบ 2 กลุ่ม มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (The Pretest-Posttest Control Group Design) ดังแบบแผนการทดลอง ดังนี้

แผนภาพที่ 3.2 แบบแผนการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	การวัดก่อนการทดลอง		การวัดหลังการทดลอง8สัปดาห์
E	O ₁	X	O ₂
C	O ₃		O ₄

E = นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลที่มีต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความสามัคคี

C	=	นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ
X	=	การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลที่มีต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความสามัคคี
O_1O_3	=	ค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความสามัคคีก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม
O_2O_4	=	ค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความสามัคคีหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม

2.2 การติดต่อประสานงานก่อนการทดลอง

2.2.1 ติดต่อขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากผู้บริหารโรงเรียนวัดสุทธิวราราม

2.2.2 ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขั้นตอนการวิจัย การวัดและประเมินผล

แก่รองผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอน และร่วมกันกำหนดตารางเวลาสอน

2.3 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

2.3.1 การดำเนินการก่อนทดลองสอน

2.3.1.1 ผู้วิจัยทดสอบวัดความสามัคคี ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยแบบวัดความสามัคคี ในสัปดาห์แรกก่อนทำการทดลอง

2.3.1.2 นำผลการทดสอบก่อนการทดลองมาทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบว่านักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความสามัคคีไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3.3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนของความสามัคคีก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	n	X	SD	t	p
กลุ่มทดลอง	30	71.63	7.47	0.02	0.99
กลุ่มควบคุม	30	71.60	6.02		

* $p < .05$

2.3.2 การดำเนินการทดลองสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์วอล

2.3.2.1 กลุ่มทดลองผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นจำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอนสัปดาห์ละ 1 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที รวม 8 สัปดาห์

2.3.2.2 กลุ่มควบคุม ดำเนินการสอนโดยอาจารย์พลศึกษาที่เป็นอาจารย์ประจำของโรงเรียนวัดสุทธิวราราม ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามปกติของครูประจำโรงเรียนสัปดาห์ละ 1 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที รวม 8 สัปดาห์

2.3.3 การดำเนินงานหลังการทดลองสอน

ทดสอบวัดความสามัคคีหลังการทดลอง (Posttest) ทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบวัดความสามัคคีฉบับเดียวกันกับแบบวัดก่อนเรียน

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.1 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้คอมพิวเตอร์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการทดสอบค่าที (t-test)

3.1.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความสามัคคีก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุมโดยการทดสอบค่าที (t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.1.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความสามัคคีหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที (t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.2 สถิติที่ใช้

3.2.1 วิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดความสามัคคี เพื่อหาค่าความเที่ยงด้วยคอมพิวเตอร์

3.2.2 วิเคราะห์ข้อมูลคำนวณค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามัคคี โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์

3.2.3 ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความสามัคคีระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอลเพื่อพัฒนาความสามัคคีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อพัฒนาความสามัคคีและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบของคะแนนความสามัคคีในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบเพื่อพัฒนาความสามัคคีกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีในการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบเพื่อพัฒนาความสามัคคีและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการเรียนรู้แบบปกติ

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีในการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบเพื่อพัฒนาความสามัคคีและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการเรียนรู้แบบปกติ ปรากฏดังตารางที่ 4.1- 4.3

ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	n	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
กลุ่มทดลอง	30	71.63	7.47	78.30	6.49	-3.55	0.00*
กลุ่มควบคุม	30	71.60	6.02	72.33	4.72	-0.65	0.52

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.1 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบเพื่อพัฒนาความสามัคคีเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 71.63 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 78.30 คะแนน

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 71.60 คะแนน หลังการทดลองคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 72.33 คะแนน

ตารางที่ 4.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามัคคีก่อน และหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองจำแนกเป็นรายชื่อในแบบวัดความสามัคคี

ข้อที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1. นักเรียนทุกคนในกลุ่มมีการพัฒนาทักษะของตัวเอง เพื่อเพิ่มความสามารถของทีม	3.83	0.53	4.23	0.63	-3.03	0.01*
2. ภายในกลุ่มมีการปรึกษากัน ตลอดเวลาก่อนการทำกิจกรรม	3.63	0.67	4.07	0.74	-2.28	0.03*
3. ฉันรู้สึกสนุกที่ได้เล่นกีฬา กับเพื่อนร่วมทีม	4.30	0.75	4.60	0.72	-1.56	0.13
4. ความแตกต่างทางความสามารถ ส่งผลทำให้ความสัมพันธ์ของทีมลดลง	3.43	0.73	2.97	1.13	2.00	0.06
5. นักเรียนในทีมมีโอกาสทำกิจกรรมการผ่อนคลายร่วมกัน	3.73	0.83	4.30	0.60	-3.20	0.00*
6. นักเรียนในกลุ่มได้ทำกิจกรรมร่วมกันเป็นประจำ ไม่ว่าจะอยู่ในหรือนอกชั่วโมงเรียน	3.07	0.64	3.83	0.83	-3.92	0.00*
7. ฉันรู้สึกต้องการช่วยสมาชิกในกลุ่มที่มีทักษะต่ำกว่าสมาชิกคนอื่น	3.47	0.68	3.83	0.91	-1.69	0.10
8. ฉันต้องการพัฒนาทักษะให้ ได้ใกล้เคียงกับสมาชิกในกลุ่ม	3.93	0.83	4.13	0.78	-1.00	0.33

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
9. ทุกคนในทีมมีความรักใคร่กลมเกลียวและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	3.97	0.89	4.27	0.83	-1.43	0.16
10. นักเรียนในทีมได้ไปสังเกตการเล่นของกลุ่มอื่นร่วมกัน	3.27	0.87	3.83	0.91	-2.73	0.01*
11. ทุกคนในทีมร่วมมือร่วมใจในการแข่งขันอย่างเต็มความสามารถ	3.73	0.98	4.23	0.90	-2.29	0.03*
12. ความแตกต่างของทักษะในแต่ละบุคคลมีผลต่อความสัมพันธ์ของทุกคนในกลุ่ม	3.23	0.82	3.80	1.06	-2.66	0.01*
13. นักเรียนในกลุ่มสามารถเล่นกีฬาได้สัมพันธ์กันเป็นอย่างดี	3.43	0.94	4.20	0.76	-3.60	0.00*
14. นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายเพื่อนในกลุ่มที่มีทักษะด้อยกว่า	3.50	1.08	3.13	1.25	1.28	0.21
15. ผลการทำกิจกรรมที่ผ่านมาทำให้ความสัมพันธ์ภายในทีมดีขึ้น	3.67	0.66	3.97	0.62	-1.87	0.07
16. ระยะเวลาในการรวมทีมของนักเรียนมีผลทำให้ความสัมพันธ์ในกลุ่มเล่นดีขึ้น	3.50	0.78	4.17	0.70	-3.08	0.00*

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
17. ความภูมิใจของนักเรียน ภายในทีมส่งผลให้กลุ่ม ประสบความสำเร็จ	3.53	0.78	4.40	0.72	-4.42	0.00*
18. นักเรียนในกลุ่มมีการ ปรึกษาหารือกัน เพื่อแก้ไข ข้อผิดพลาดภายหลังการ แข่งขัน	3.30	0.84	4.00	0.70	-3.43	0.00*
19. นักเรียนในกลุ่มที่มีทักษะสูง มักจะดูถูกนักกีฬาที่มีทักษะ ต่ำกว่า	3.73	0.83	3.33	1.35	1.38	0.18
20. ผู้เล่นในกลุ่มของฉันทำ ผิดพลาดบ่อยในการแข่งขัน	3.37	0.56	3.00	1.20	1.73	0.09
รวม	71.63	7.47	78.30	6.49	-3.55	0.00*

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.2 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบเพื่อพัฒนาความสามัคคีเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 71.63 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 78.30 คะแนน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีของกลุ่มทดลองหลังการทดลองอย่างมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวมได้แก่ข้อที่ 1, 2, 5, 6, 10, 11, 12, 13, 16, 17 และ 18

ตารางที่ 4.3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามัคคีก่อน และหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมจำแนกเป็นรายชื่อในแบบวัดความสามัคคี

ข้อที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1. นักเรียนทุกคนในกลุ่มมีการพัฒนาทักษะของตัวเอง เพื่อเพิ่มความสามารถของทีม	3.90	0.48	4.03	0.49	-1.44	0.16
2. ภายในกลุ่มมีการปรึกษากัน ตลอดเวลาก่อนการทำกิจกรรม	3.73	0.64	3.77	0.77	-0.19	0.85
3. ฉันรู้สึกสนุกที่ได้เล่นกีฬา กับเพื่อนร่วมทีม	4.10	0.71	4.10	0.55	0.00	1.00
4. ความแตกต่างทางความสามารถ ส่งผลทำให้ความสัมพันธ์ของทีมลดลง	3.43	0.73	2.83	0.87	2.90	0.01
5. นักเรียนในทีมมีโอกาสทำกิจกรรมการผ่อนคลายร่วมกัน	3.63	0.72	3.97	0.67	-1.98	0.06
6. นักเรียนในกลุ่มได้ทำกิจกรรมร่วมกันเป็นประจำ ไม่ว่าจะอยู่ในหรือนอกชั่วโมงเรียน	3.17	0.65	3.23	0.68	-0.40	0.69
7. ฉันรู้สึกต้องการช่วยสมาชิกในกลุ่มที่มีทักษะต่ำกว่าสมาชิกคนอื่น	3.57	0.57	3.57	0.63	0.00	1.00
8. ฉันต้องการพัฒนาทักษะให้ได้ใกล้เคียงกับสมาชิกในกลุ่ม	4.33	0.61	3.83	0.75	3.18	0.00

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

	ข้อที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
9.	ทุกคนในทีมมีความรักใคร่กลมเกลียวและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	4.17	0.83	3.73	0.79	2.36	0.03
10.	นักเรียนในทีมได้ไปสังเกตการเล่นของกลุ่มอื่นร่วมกัน	3.30	0.84	3.43	0.82	-0.68	0.50
11.	ทุกคนในทีมร่วมมือร่วมใจในการแข่งขันอย่างเต็มความสามารถ	3.73	0.98	3.90	0.71	-0.78	0.44
12.	ความแตกต่างของทักษะในแต่ละบุคคลมีผลต่อความสัมพันธ์ของทุกคนในกลุ่ม	3.33	0.84	3.67	0.71	-1.51	0.14
13.	นักเรียนในกลุ่มสามารถเล่นกีฬาได้สัมพันธ์กันเป็นอย่างดี	3.47	0.86	3.70	0.75	-1.23	0.23
14.	นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายเพื่อนในกลุ่มที่มีทักษะด้อยกว่า	3.37	1.00	3.03	0.56	1.78	0.09
15.	ผลการทำกิจกรรมที่ผ่านมาทำให้ความสัมพันธ์ภายในทีมดีขึ้น	3.67	0.66	4.00	0.79	-1.90	0.07
16.	ระยะเวลาในการรวมทีมของนักเรียนมีผลทำให้ความสัมพันธ์ในกลุ่มเล่นดีขึ้น	3.47	0.68	3.97	0.72	-2.81	0.01*

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
17. ความภูมิใจของนักเรียน ภายในทีมส่งผลให้กลุ่ม ประสบความสำเร็จ	3.37	0.77	4.00	0.59	-3.36	0.00*
18. นักเรียนในกลุ่มมีการ ปรึกษาหารือกัน เพื่อแก้ไข ข้อผิดพลาดภายหลังการ แข่งขัน	3.17	0.87	3.17	0.75	0.00	1.00
19. นักเรียนในกลุ่มที่มีทักษะสูง มักจะดูถูกนักกีฬาที่มีทักษะ ต่ำกว่า	3.47	0.78	3.23	0.90	0.98	0.34
20. ผู้เล่นในกลุ่มของฉันทำ ผิดพลาดบ่อยในการแข่งขัน	3.23	0.63	3.17	0.95	0.31	0.76
รวม	71.60	6.02	72.33	4.72	-0.65	0.52

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.3 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีของนักเรียนกลุ่มควบคุม หลังจากรับการจัดการเรียนรู้แบบปกติเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 71.60 คะแนน หลังการทดลองคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 72.33 คะแนน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีของกลุ่มทดลองหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 16 และ 17

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบของคะแนนความสามัคคีในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบเพื่อพัฒนาความสามัคคีกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการเรียนรู้แบบปกติ

การเปรียบเทียบของคะแนนความสามัคคีในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบเพื่อพัฒนาความสามัคคีกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการเรียนรู้แบบปกติ ดังตารางที่ 4.4 – 4.5

ตารางที่ 4.4 การเปรียบเทียบของคะแนนความสามัคคีหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	n	\bar{X}	SD	t	p
กลุ่มทดลอง	30	78.30	6.48	4.08	0.00*
กลุ่มควบคุม	30	72.33	4.72		

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.3 พบว่าหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามัคคีสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 78.30 คะแนน นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 72.33 คะแนน

ตารางที่ 4.5 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามัคคีหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมจำแนกเป็นรายชื่อในรูปแบบวัดความสามัคคี

ข้อที่	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1. นักเรียนทุกคนในกลุ่มมีการพัฒนาทักษะของตัวเอง เพื่อเพิ่มความสามารถของทีม	4.23	0.63	4.03	0.49	1.38	0.17
2. ภายในกลุ่มมีการปรึกษากันตลอดเวลาก่อนการทำกิจกรรม	4.07	0.74	3.77	0.77	1.54	0.13
3. ฉันรู้สึกสนุกที่ได้เล่นกีฬา กับเพื่อนร่วมทีม	4.60	0.72	4.10	0.55	3.02	0.00*

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
4. ความแตกต่างทาง ความสามารถ ส่งผลทำให้ ความสัมพันธ์ของทีมลดลง	2.97	1.13	2.83	0.87	0.51	0.61
5. นักเรียนในทีมมีโอกาสทำ กิจกรรมการผ่อนคลาย ร่วมกัน	4.30	0.60	3.97	0.67	2.04	0.05*
6. นักเรียนในกลุ่มได้ทำ กิจกรรมร่วมกันเป็นประจำ ไม่ว่าจะอยู่ในหรือนอก ชั่วโมงเรียน	3.83	0.83	3.23	0.68	3.06	0.00*
7. ฉันรู้สึกต้องการช่วยสมาชิก ในกลุ่มที่มีทักษะต่ำกว่า สมาชิกคนอื่น	3.83	0.91	3.57	0.63	1.32	0.19
8. ฉันต้องการพัฒนาทักษะให้ ได้ใกล้เคียงกับสมาชิกใน กลุ่ม	4.13	0.78	3.83	0.75	1.53	0.13
9. ทุกคนในทีมมีความรักใคร่ กลมเกลียวและช่วยเหลือซึ่ง กันและกัน	4.27	0.83	3.73	0.79	2.56	0.01*
10. นักเรียนในทีมได้ไปสังเกต การเล่นของกลุ่มอื่นร่วมกัน	3.83	0.91	3.43	0.82	1.79	0.08
11. ทุกคนในทีมร่วมมือร่วมใจ ในการแข่งขันอย่างเต็ม ความสามารถ	4.23	0.90	3.90	0.71	1.59	0.12

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
12. ความแตกต่างของทักษะในแต่ละบุคคลมีผลต่อความสัมพันธ์ของทุกคนในกลุ่ม	3.80	1.06	3.67	0.71	0.57	0.57
13. นักเรียนในกลุ่มสามารถเล่นกีฬาได้สัมพันธ์กันเป็นอย่างดี	4.20	0.76	3.70	0.75	2.56	0.01*
14. นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายเพื่อนในกลุ่มที่มีทักษะด้อยกว่า	3.13	1.25	3.03	0.56	0.40	0.69
15. ผลการทำกิจกรรมที่ผ่านมาทำให้ความสัมพันธ์ภายในทีมดีขึ้น	3.97	0.62	4.00	0.79	-0.18	0.86
16. ระยะเวลาในการรวมทีมของนักเรียนมีผลทำให้ความสัมพันธ์ในกลุ่มเล่นดีขึ้น	4.17	0.70	3.97	0.72	1.09	0.28
17. ความภูมิใจของนักเรียนภายในทีมส่งผลให้กลุ่มประสบความสำเร็จ	4.40	0.72	4.00	0.59	2.35	0.02*
18. นักเรียนในกลุ่มมีการปรึกษาหารือกัน เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดภายหลังการแข่งขัน	4.00	0.70	3.17	0.75	4.48	0.00*

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
19. นักเรียนในกลุ่มที่มีทักษะสูง มักจะดูถูกนักกีฬาที่มีทักษะ ต่ำกว่า	3.33	1.35	3.23	0.90	0.34	0.74
20. ผู้เล่นในกลุ่มของฉันทำ ผิดพลาดบ่อยในการแข่งขัน	3.00	1.20	3.17	0.95	-0.60	0.55
รวม	78.30	6.48	72.33	4.72	4.06	0.00

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.4 พบว่าหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามัคคีโดยรวมสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 78.30 คะแนน นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 72.33 คะแนน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่านักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 3, 5, 6, 9, 17 และ 18

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอลเพื่อพัฒนาความสามัคคี ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดย

1. เปรียบเทียบความสามัคคีในวิชาพลศึกษาก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของ คาร์รอลเพื่อพัฒนาความสามัคคีและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการเรียนรู้แบบปกติ

2. เปรียบเทียบความสามัคคีในวิชาพลศึกษาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบเพื่อพัฒนาความสามัคคีและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการเรียนรู้แบบปกติ

การดำเนินงานวิจัยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง

1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม เขตพินิจการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน ใช้วิธีการเลือกนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง และสุ่มห้องเรียนแบบง่ายโดยการจับสลาก เพื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่างได้กลุ่มทดลองที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอลเพื่อพัฒนาความสามัคคี จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 30 คน

1.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย มีดังนี้

1.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอลจำนวน 8 แผน

1.3.2 แบบวัดความสามัคคีจำนวน 20 ข้อ คุณภาพเครื่องมือ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.86

ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ดำเนินการทดสอบความสามัคคีของนักเรียนกลุ่มทดลองและของกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีโดยการทดสอบค่าที (t-test) ซึ่งพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอลเป็นเวลา 8 สัปดาห์โดยผู้วิจัย ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมให้อาจารย์ประจำวิชาเป็นผู้สอนตามปกติเป็นเวลา 8 สัปดาห์

2.3 ทดสอบความสามัคคีของนักเรียนหลังการทดลอง ทั้งกลุ่มทดลองและควบคุม โดยใช้แบบวัดความสามัคคีฉบับเดียวกันกับแบบวัดก่อนการทดลอง

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองทั้งสองกลุ่มมาวิเคราะห์ดังนี้

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความสามัคคีก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุมโดยการทดสอบค่า (t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความสามัคคีหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุมโดยการทดสอบค่า (t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอล เพื่อความสามัคคีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1.ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีในวิชาพลศึกษาก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอลและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีดังนี้

1.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีในวิชาพลศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอลสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และรายชื่อในข้อที่ 1) นักเรียนทุกคนในกลุ่มมีการพัฒนาทักษะของตัวเอง เพื่อเพิ่มความสามารถของทีม 2) ภายในกลุ่มมีการปรึกษากันตลอดเวลาก่อนการทำกิจกรรม 5) นักเรียนในทีมมีโอกาสทำกิจกรรมการผ่อนคลายร่วมกัน 6) นักเรียนในกลุ่มได้ทำกิจกรรมร่วมกันเป็นประจำ ไม่ว่าจะอยู่ในหรือนอกชั่วโมงเรียน 10) นักเรียนในทีมได้ไปสังเกตการ

เล่นของกลุ่มอื่นร่วมกัน 11) ทุกคนในทีมร่วมมือร่วมใจในการแข่งขันอย่างเต็มความสามารถ 12) ความแตกต่างของทักษะในแต่ละบุคคลมีผลต่อความสัมพันธ์ของทุกคนในทีม 13) นักเรียนในกลุ่มสามารถเล่นกีฬาได้สัมพันธ์กันเป็นอย่างดี 16) ระยะเวลาในการรวมทีมของนักเรียนมีผลทำให้ความสัมพันธ์ในกลุ่มเล่นดีขึ้น 17) ความภูมิใจของนักเรียนภายในทีม ส่งผลให้กลุ่มประสบความสำเร็จและข้อ 18) นักเรียนในกลุ่มมีการปรึกษาหารือกันเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดภายหลังการแข่งขัน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีในวิชาพลศึกษาของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติหลังการทดลองไม่แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่รายชื่อในข้อที่ 3) ฉันรู้สึกสนุกที่ได้เล่นกีฬากับเพื่อนร่วมทีม 5) นักเรียนในทีมมีโอกาสทำกิจกรรมการผ่อนคลายร่วมกัน 6) นักเรียนในกลุ่มได้ทำกิจกรรมร่วมกันเป็นประจำ ไม่ว่าจะอยู่ในหรือนอกชั่วโมงเรียน 9) ทุกคนในทีมมีความรักใคร่กลมเกลียวและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน 17) ความภูมิใจของนักเรียนภายในทีมส่งผลให้กลุ่มประสบความสำเร็จ และ 18) นักเรียนในกลุ่มมีการปรึกษาหารือกันเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดภายหลังการแข่งขัน มีค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีในวิชาพลศึกษาหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมฟุตบอลกีฬาตามแนวคิดของคาร์รอลสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติและรายชื่อในข้อที่ 3) ฉันรู้สึกสนุกที่ได้เล่นกีฬากับเพื่อนร่วมทีม 5) นักเรียนในทีมมีโอกาสทำกิจกรรมการผ่อนคลายร่วมกัน 6) นักเรียนในกลุ่มได้ทำกิจกรรมร่วมกันเป็นประจำ ไม่ว่าจะอยู่ในหรือนอกชั่วโมงเรียน 9) ทุกคนในทีมมีความรักใคร่กลมเกลียวและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน 13) นักเรียนในกลุ่มสามารถเล่นกีฬาได้สัมพันธ์กันเป็นอย่างดี 17) ความภูมิใจของนักเรียนภายในทีมส่งผลให้กลุ่มประสบความสำเร็จ และ 18) นักเรียนในกลุ่มมีการปรึกษาหารือกันเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดภายหลังการแข่งขัน มีค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอล เพื่อพัฒนาความสามัคคีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอลและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ พบว่า ค่าเฉลี่ยความสามัคคีของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1) และค่าเฉลี่ยของคะแนนของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลองไม่แตกต่างกับก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถอภิปรายได้ประเด็นดังต่อไปนี้

1) ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามัคคีของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถอภิปรายได้ประเด็นดังต่อไปนี้

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอล เน้นการเรียนรู้โดยการทำงานเป็นกลุ่มโดยผู้วิจัยได้กำหนดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสทำงานกันเป็นกลุ่ม เช่น ในขั้นเตรียมนักเรียนจะต้องช่วยกันออกแบบทำยืดเหยียดกล้ามเนื้อเพื่ออบอุ่นร่างกาย สมาชิกในกลุ่มทุกคนจะต้องสลับกันเป็นผู้นำในการนำเพื่อนในกลุ่มให้ปฏิบัติตาม ในขั้นฝึกปฏิบัติสมาชิกทุกคนในกลุ่มช่วยกันแนะนำทักษะที่ถูกต้องซึ่งกันและกันในแต่ละคาบเรียน นักเรียนจะต้องทำงานเป็นกลุ่มและช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่มเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี จากการสังเกตการจัดการเรียนรู้ พบว่าการสร้างความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอลซึ่งผู้วิจัยให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่มเพื่อให้เกิดการรวมกลุ่มทางสังคมสมาชิกในกลุ่มช่วยพัฒนาทักษะเป็นผลให้ นักเรียนมีห่วยใยสมาชิกในกลุ่มที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องโดยมีการแนะนำฝึกปฏิบัติทักษะที่เอื้ออาทรซึ่งกันและกัน และขั้นนำไปใช้ที่จะต้องมีการแข่งขันกับกลุ่มอื่นเช่นกิจกรรม การเตะลูกฟุตบอล การเลี้ยงลูกฟุตบอล นักเรียนมีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือกลุ่มของตนจะต้องเตะลูกฟุตบอลหรือเลี้ยงลูกฟุตบอลได้ตามเกณฑ์และเวลาที่กำหนดทำให้เกิดการรวมกลุ่มด้วยงาน เพราะต้องการให้กลุ่มประสบความสำเร็จในงานที่ได้รับมอบหมาย และบรรลุจุดมุ่งหมายด้วยกัน ส่งผลต่อให้เกิดความสามัคคีในทุกคาบเรียนสอดคล้องกับแนวคิดของคาร์รอล(1982) ที่กล่าวว่าการทำงานที่สมาชิกรวมกลุ่มกันเพราะต้องการให้ทีมหรือกลุ่มประสบความสำเร็จในงาน หรือบรรลุตามจุดมุ่งหมายร่วมกัน ซึ่งจะเกิดขึ้นได้เพราะว่าการประสานสัมพันธ์ที่ดีภายในทีม หรือการมีทีมเวิร์ค (Teamwork) หรือการประสานกันอย่างดีระหว่างเพื่อนร่วมทีม การทำงานเป็นทีมนี้เป็นโครงสร้างซึ่งสามารถหาได้ในความสัมพันธ์ผลลัพธ์ของทั้งส่วนบุคคลและของกลุ่ม ผลลัพธ์ของเราแสดงว่าความเข้าใจในการทำงานเป็นทีมนี้ต้องมีความสอดคล้องกันของสมาชิกทุกคนในทีม นั่นคือสมาชิกทุกคนต้องรับรู้หน้าที่ในทีมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในขั้นนำไปใช้หลังจากที่ให้นักเรียนรวมกลุ่มกันฝึกทักษะผู้วิจัยจะทำการสุ่มนักเรียนในแต่ละกลุ่มให้ออกมาปฏิบัติทักษะหน้าแถว เมื่อนักเรียนออกมาทำ

กิจกรรมแล้วเพื่อนในกลุ่มสามารถเห็นข้อบกพร่องในการปฏิบัติทักษะของเพื่อน และสามารถให้คำแนะนำทักษะที่ถูกต้องแก่เพื่อน ทำให้นักเรียนทราบข้อบกพร่องในการทำกิจกรรม และตั้งใจในการปฏิบัติทักษะในครั้งต่อไป เป็นผลให้แต่ละกลุ่มตื่นตัวในการเรียนและปฏิบัติทักษะตลอดเวลา อีกทั้งทำชั่วโมงผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายผลของการทำกิจกรรมที่นักเรียนทำร่วมกัน สอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาและกระทรวงศึกษาธิการ (นันทภา จิรานันท์, 2551: 18) ได้กล่าวว่าความสามัคคี คือ การพร้อมเพรียงกลมเกลียวกัน ประองดองกัน ร่วมใจกัน ปฏิบัติงานเพื่อบรรลุผลสำเร็จตามที่ต้องการ

2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลองไม่แตกต่างกับก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มควบคุมเป็นการจัดการเรียนรู้แบบปกติได้ใช้เนื้อหาสาระเดียวกับการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มทดลอง การจัดกิจกรรมเป็นการให้นักเรียนฝึกปฏิบัติทักษะโดยแต่ละคาบ ผู้สอนสาธิตปฏิบัติทักษะให้นักเรียนดูและให้นักเรียนทำตาม เมื่อถึงขั้นสรุปมีการเก็บคะแนน จึงเป็นเพียงการทำกิจกรรมร่วมกันเพียงระยะเวลาสั้นๆ อีกทั้งจากการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มควบคุมไม่ได้จัดการเรียนรู้กระบวนการกลุ่ม หรือมีรูปธรรมอย่างชัดเจน อีกทั้งนักเรียนไม่สนุกสนาน กระตือรือร้นเท่าที่ควรเป็นผลให้นักเรียนกลุ่มควบคุมจึงมีค่าเฉลี่ยของคะแนนด้านความสามัคคีหลังการทดลองโดยแตกต่างกันก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามัคคีของนักเรียนหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองกับของนักเรียนกลุ่มควบคุม

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความสามัคคีของนักเรียนหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอลกับของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ พบว่า ค่าเฉลี่ยความสามัคคีหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2) สามารถอภิปรายได้ประเด็นดังต่อไปนี้

1) การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอลเป็นการให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกันภายในกลุ่มทั้ง 5 ขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอน รวมถึงการปรึกษาวางแผนร่วมกันก่อนการทำกิจกรรมในขั้นนำไปใช้ โดยผู้สอนจะมีการกระตุ้นชี้แนะให้นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกันช่วยเหลือกันมีน้ำใจต่อกันก่อให้เกิดความสามัคคี อีกทั้งผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมที่หลากหลายเช่นในขั้นนำไปใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การเตะลูกฟุตบอล ผู้สอนได้ให้แต่ละกลุ่มออกมาแสดงทักษะการเตะลูกฟุตบอลและจับเวลากลุ่มไหนสามารถเตะ

ถูกฟุตบอลจำนวนครั้งมากที่สุดเป็นกลุ่มที่ชนะการแข่งขัน ทำให้นักเรียนเกิดความสุขในการเรียน การจัดกิจกรรมที่หลากหลายสามารถตอบสนองความสามารถทักษะที่แตกต่างของนักเรียนแต่ละคน ได้ และในการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอลที่เน้นให้นักเรียน ร่วมมือร่วมใจกันทำกิจกรรมส่งผล ทำให้นักเรียนเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้และสามารถช่วยเหลือ ซึ่งกันและกันให้สมาชิกภายในกลุ่มในมีทักษะที่ใกล้เคียงกันและปฏิบัติกิจกรรมด้วยความ สนุกสนานมีความพึงพอใจในการทำกิจกรรมซึ่งจะส่งผลต่อการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ของนักเรียน สอดคล้องกับจินตนา สรายุทธพิทักษ์ (2539: 11-12) ที่กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ที่ดี ควรส่งเสริมให้นักเรียนทำงานเป็นหมู่คณะ โดยมีการปรึกษาหารือแบ่งงานกันทำ บรรยายภาคใน การเรียนการสอนเป็นตัวแปรสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้การเรียนดีขึ้น ทั้งผู้สอนและ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างบรรยากาศทางจิตใจร่วมกัน การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรม กีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอล(1982) เน้นกิจกรรมที่ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาปฏิบัติ ทักษะเพื่อแข่งขันกันระหว่างกลุ่ม ทำให้นักเรียนสนใจและพยายามทำกิจกรรม นอกจากนี้ในการฝึก ปฏิบัติทักษะผู้วิจัยได้พยายามสร้างบรรยากาศการแข่งขันโดยมีการจับเวลา กำหนดเกณฑ์ตาม ความยากง่าย ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเป็นผู้ชนะในการปฏิบัติทักษะในแต่ละคาบ โดยการร่วมกันทำงานเพื่อพัฒนาคะแนน

2) การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอลเพื่อพัฒนา ความสามัคคีเป็นการจัดกิจกรรมที่ทำให้เกิดความยอมรับซึ่งกันและกันมุ่งทำหน้าที่ของตนเองและ ช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มอย่างเต็มความสามารถเพื่อความสำเร็จในทีม ซึ่งในการจัดกิจกรรมแต่ละ คาบของการเรียนรู้เช่นในขั้นการฝึกปฏิบัติทักษะ สมาชิกในกลุ่มจะมีการแนะนำทักษะที่ถูกต้อง ให้กับเพื่อนในกลุ่มเพื่อให้เพื่อนมีทักษะที่ใกล้เคียงกับสมาชิกคนอื่นในกลุ่ม ทำให้นักเรียนที่มี ทักษะไม่ดีมีพัฒนาการขึ้นส่งผลให้มีความกล้ามากขึ้นเมื่อผู้สอนสุ่มให้นักเรียนออกมาแสดงทักษะ ในแต่ละคาบการเรียนรู้ ทำให้บรรยากาศในการเรียนรู้เป็นบรรยากาศความคุ้นเคยมากขึ้นเป็นการ ให้กำลังใจ นอกจากนี้ในขั้นนำไปให้นักเรียนต้องการที่จะแข่งขันกันระหว่างกลุ่มเพื่อเป็นฝ่ายชนะ พบว่านักเรียนมีการวางแผนก่อนการแข่งขันโดยกำหนดตำแหน่งของสมาชิกในกลุ่มตามความ เหมาะสมเพราะต้องการให้ทีมหรือกลุ่มประสบความสำเร็จได้รับชัยชนะ และบรรลุจุดมุ่งหมาย ร่วมกัน ลักษณะการจัดกิจกรรมดังกล่าวส่งผลให้คะแนนความสามัคคีหลังการทดลองของกลุ่ม ทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ

งานวิจัยของนันทกา จิรานันท์ (2551) ที่ศึกษาผลของการใช้โปรแกรมพัฒนา คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความมีน้ำใจและความกล้า แสดงออก ที่มีต่อความสำเร็จในการทำกิจกรรมกลุ่ม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลัก

แนวคิดการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นกระบวนการกลุ่ม พบว่าหลังทดลองนักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมการทำงานกลุ่มด้านความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความมีน้ำใจและกล้าแสดงออกสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของจิรพันธ์ อยู่รัมย์และคณะ (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้นิทานอีสปที่มีต่อการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์และความสามัคคี สำหรับเด็กอายุ 4 และ 5 ปี โรงเรียนบางบัว (เพ่งตั้งตรงจิตรวิทยาคาร) ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลองเด็กมีคะแนนสูงขึ้นในด้านซื่อสัตย์ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข พูดหรือกล่าวชมเพื่อนเมื่อเพื่อนทำดี ซึ่งสอดคล้องกับผลคะแนนที่ออกมาคือมีคะแนน สูงขึ้นกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ผู้สอนควรสร้างความคุ้นเคยกับนักเรียนโดยการจดจำชื่อของนักเรียนทั้งหมด เพื่อให้นักเรียนรู้สึกเป็นที่ยอมรับและเห็นคุณค่าในการทำกิจกรรมในห้องเรียน

1.2 ผู้สอนควรมีกิจกรรมในชั้นที่ 2 ขั้นพัฒนาสมรรถภาพที่หลากหลายเพื่อให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการทำกิจกรรม

1.3 ในขั้นนำไปใช้ควรให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มได้มีโอกาสออกมาทำซ้ำปฏิบัติทักษะเจาะจงสลับกันไปโดยผู้สอนไม่ควรเลือกเฉพาะนักเรียนที่มีความสามารถสูงในแต่ละกลุ่มเท่านั้น

1.4 การวิจัยครั้งนี้เป็นประโยชน์ และเหมาะสมกับการสอนวิชาพลศึกษา โดยเฉพาะกีฬาประเภททีมเนื่องจากเป็นกีฬาสมาชิกในกลุ่มสามารถปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันตลอดเวลา

1.5 ผู้สอนไม่ควรบังคับนักเรียนจนเกินไปในการปฏิบัติทักษะเพราะจะทำให้เด็กที่มีทักษะดีอยู่กว่าสมาชิกในกลุ่มเกิดความอับอาย

1.6 การวิจัยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลเพื่อพัฒนาความสามัคคีตามแนวคิดของคาร์รอล เน้นการรวมกลุ่มทางสังคม และการรวมกลุ่มด้วยงานผู้สอนจะต้องสร้างบรรยากาศให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีภายในกลุ่ม และการประสานงานที่ดีในทีมจนประสบความสำเร็จ

1.7 เนื่องจากเวลาเรียนไม่เพียงพอเพื่อส่งเสริมความสามัคคีจึงควรมีการจัดกิจกรรมเสริมนอกเวลาเรียนเพิ่มเติม

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการนำแนวคิดของคาร์รอล ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อพัฒนาความสามัคคีในกีฬาประเภทอื่น ๆ ต่อไป

2. ควรนำการจัดการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอลเพื่อพัฒนาความสามัคคีไปทดลองใช้กับนักเรียนสถาบันอื่น ๆ



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

จักรพันธ์ ศรีมกุฏ. 2552. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จินตนา สราวุธพิทักษ์. 2539. การสอนสุขศึกษา. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิรนนท์ อยู่รัมย์. 2552. ผลการใช้นิทานอีสปที่มีต่อการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์และความสามัคคี สำหรับเด็กอายุ 4 และ 5 ปี . การเขียนอนุทินปฏิบัติการสอนระดับปฐมวัยในสถานศึกษา ของนักศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.

จิรวรรณ เนื่องจันทิก ปารีณา ชุนไทยและ พัชรี พูลเพิ่ม. ผลการใช้ชุดการสอนร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องความสามัคคี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2552.

ฉลิวรรณ สุขพันธ์โพธาราม. (2527) พัฒนาการวัยรุ่นและบาทบาทครู. กรุงเทพมหานคร: มิตรนการพิมพ์.

ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ. 2550. เอกสารประกอบการสอน:การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน (2756621). กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, (อัดสำเนา).

ทิตนา แคมมณี. 2545. กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการทำงานและและการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : นิธินแอนเวอร์ไทท์ กรุ๊ป.

เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย. เอกสารคำสอนเทคนิคทักษะเกมมูลฐาน. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

ธนิดา ทองมี. 2546. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมออกกำลังกายของเด็กนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต.สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นภา กัลยาณสุด. 2520. การสร้างชุดการสอน เรื่อง “ ความกตัญญู ความเอื้อเฟื้อ และความสามัคคี” สำหรับห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญา

- มหาบัณฑิต. สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทกา จิรานันท์. 2551. ผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาคุณลักษณะด้านความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความมีน้ำใจ และความกล้าแสดงออก ที่มีต่อความสำเร็จในการทำกิจกรรมกลุ่ม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. สาขาวิชาประถมศึกษา.คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทิยา วงศ์เสวีพัฒนา และคนอื่นๆ. ผลของกีฬาและนันทนาการที่มีต่อการปรับแต่งบุคลิกภาพ สำหรับนักเรียนที่มีทักษะอ่อน. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2524.
- นิพนธ์ จันทรมณี. ผลของการฝึกความอ่อนตัวและความแข็งแรงของกล้ามเนื้อที่มีต่อความสามารถในการทุ่มลูกฟุตบอล. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- ปริภณฑ์ ศรีเพชรพัฒน์. การใช้สถานการณ์จำลองและเทคนิคแม่แบบในการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความสามัคคีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลราชบุรี. วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539.
- แบ่งปันความรู้, 2553. บทความเรื่องความรู้รักสามัคคี. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: 50011315595g3.blogspot.com. [2553 ธันวาคม 11]
- พิมประภา พันธุ์พิพัฒน์. 2546. การศึกษาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบจริยธรรมด้านความสามัคคี และความเสียสละ สำหรับเด็กนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. สาขาการวัดผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพวัลย์ ตันลาพุดม. พลศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ ฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- ฟอง เกิดแก้ว. การพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: พัทธอักษร, 2526.
- มงคล แผงสาเคน. การฝึกฟุตบอล. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์, 2545.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2542. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2548. หนังสือรวบรวมเกี่ยวกับ ปรัชญา หลักการ วิธีการสอนและการวัดเพื่อประเมินทางพลศึกษา. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. การสอนพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: วิทยาพัฒน์, 2539.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2540. จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงชั้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา . 2558. มาตรฐานการศึกษาของชาติ. กรุงเทพมหานคร : สหાયบลิ็อกและการพิมพ์.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2551.

ศึกษาธิการ, กระทรวง.สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2550. คุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ. ไปสเตอร์.

สบสันต์ มหานิยม. 2547. ผลของการจัดกิจกรรมพลศึกษาที่มีต่อสมรรถภาพทางกายของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. งานวิจัยศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สมบัติ กาญจนกิจและสมหญิง จันทรุไทย. 2542. จิตวิทยาการกีฬา แนวคิด ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สืบสาย บุญวีรบุตร. 2541. จิตวิทยาการกีฬา. ชลบุรีการพิมพ์, ชลบุรี.

สุขสวัสดิ์ ชนะพาล. ผลของการฝึกเสริมด้วยโปรแกรมการฝึกความคล่องแคล่วว่องไวที่มีต่อความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล อายุ 12 -14 ปี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา. ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

สุชา จันท์ธอม. (2542) จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์วัฒนาพานิชย์.

ภาษาอังกฤษ

Bucher, C.A. Administration of Health and Physical Education Programs Including Athletics. St. Louis: The C.V.Mosby, 1975.

Camille, B, and Rosalind, C. Theory in Physical Education : A Field of Program Charge. Philadelphia: Leafeliger, 1963.

Carron, A.V. 1982' Cohesive in Sport Groups. Interpretations and Considerations. Journal of Sports Sceince, 4: 123 – 138.

Carron, AV. ,bray, SR, and Eys, MA 2002; School of Kinesiology, University of Western Ontario, London, Ontario N6A 3K7, Canada.

Cartwright, D. 1968. The Nature of Group Cohesiveness' In D. Cartwright and

- A.Znder(eds.). New York: Harper and Row.
- Cox, R. H.2002. Sport Psychology Application. Boston, USA: The McGraw_Hill.
- Danielle Moore. 2008 Chinese Adolescents' Attitudes towards Collective and Communicable Responsibility [online]. Availablefrom: <http://www.eric.edu.gov> : Journal of moral Education.
- Equity theory. 2009. [Online]. 2009. Available from :[http://.wikipedia.org/wiki/ Equity_theory](http://.wikipedia.org/wiki/Equity_theory) [2011, March 15]
- Grou, R. E. 1969. Health Teaching in schools. Philadelphia : W.B. Saunders.
- Ramzaninezhad & Keshtan. 2009 Coach's leadership styles and team cohesion www.brjb.com.br.Journal of Sport Psychology, 21, : 355-379.
- Robert, S. W. 2007. Foundations of Sport and Exercise Psychology. Human Kinetics, USA.
- Good, C.V. Dictionary of Education. New York: McGraw Hill, 1959.
- Horrock, R.N. Sportsmanship. Journal of Physical Education and Recreation 9(November-December 1977): 20-21.



คุรุศาสตร์วิทยาทรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของเพื่อพัฒนาความสามัคคี


1. รองศาสตราจารย์ ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน
 อาจารย์พิเศษ สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
 ภาควิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการศึกษา
 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ อินทร์ธมยา
 ประธานสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
 ภาควิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการศึกษา
 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. อาจารย์ ดร. จุฑา ติงศภักดิ์
 อาจารย์ประจำภาควิชาการจัดการกีฬา
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. อาจารย์สุพจน์ เจริญรัตน์
 หัวหน้าหมวดวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม
5. อาจารย์มานะ ตระกูลกิตติไพศาล
 อาจารย์ประจำหมวดวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือแบบวัดความสามัคคีแนวคิดของคาร์รอล

1. รองศาสตราจารย์ ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน
 อาจารย์พิเศษ สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
 ภาควิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการศึกษา
 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบุญณ์ อินทร์ธมยา
 ประธานสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
 ภาควิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการศึกษา
 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. อาจารย์ ดร. จุฑา ติงสภักดิ์
 อาจารย์ประจำภาควิชาการจัดการกีฬา
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. อาจารย์สุพจน์ เจริญรัตน์
 หัวหน้าหมวดวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม
5. อาจารย์มานะ ตระกูลกิติไพศาล
 อาจารย์ประจำหมวดวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ภาคผนวก ข
หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.82680-2 ต่อ 612

ที่ ศธ 0512.6(2771)/54-0309

วันที่ 21 มกราคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบวัดในงานวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ อินทร์ธมชา

ด้วย นายอศิศศักดิ์ ดวงศรี นิสิตหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์และพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอดเพื่อพัฒนาความสามัคคี ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น” โดยมี รองศาสตราจารย์จินตนา สราวุธพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบวัดในงานวิจัย ทั้งนี้มีสิดผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศบ 0512.6(2771)/54-0310

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

21 มกราคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.วิษณุ ขวัญบุญจีน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายอดิศักดิ์ ดวงศรี นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง "การจัดการเรียนรู้ออนไลน์โดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์วอลเพื่อพัฒนาความสามัคคี ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น" โดยมี รองศาสตราจารย์จินตนา สราวุธพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบวัดในงานวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

ฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-82 ต่อ 612



บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.82680-2 ต่อ 612

ที่ ทธ 0512.6(2771)/54-0308

วันที่ 21 มกราคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบวัดในงานวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.จุฬา คิงศักดิ์

ด้วย นายอติศักดิ์ ดวงศรี นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์และพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอดเพื่อพัฒนาความสามัคคี ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น” โดยมี รองศาสตราจารย์จินตนา สราวุธพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบวัดในงานวิจัย ทั้งนี้มีสื่อดูวิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศร 0512.6(2771)/54-0311

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

21 มกราคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแผนการสอนในงานวิจัย

เรียน อาจารย์มานะ ตระกูลกิติไพศาล

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายอดิศักดิ์ ดวงศรี นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์และพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอดเพื่อพัฒนาความสามัคคี ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น” โดยมี รองศาสตราจารย์จินตนา สราวุธพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแผนการสอนในงานวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

ฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-2 ต่อ 612

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศบ 0512.6(2771)/54-0312

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

21 มกราคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแผนการสอนในงานวิจัย

เรียน อาจารย์สุพจน์ เจริญวัฒน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายอดิศักดิ์ ดวงศรี นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง "การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอลเพื่อพัฒนาความสามัคคี ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น" โดยมี รองศาสตราจารย์จินตนา สราวุธพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีจึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแผนการสอนในงานวิจัย ทั้งนี้มีสิดผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชาชัยญา รัตนอุบล)

รองคณบดี
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-2 ต่อ 612

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศบ 0512.6(2771)/54-0313

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

21 มกราคม 2554

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดศุภชริราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายอดิศักดิ์ ดวงทวี นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์และพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอดเพื่อพัฒนาความสามัคคี ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น" โดยมี รองศาสตราจารย์จินลนา สราวุธพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยแบบวัดความสามัคคี กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

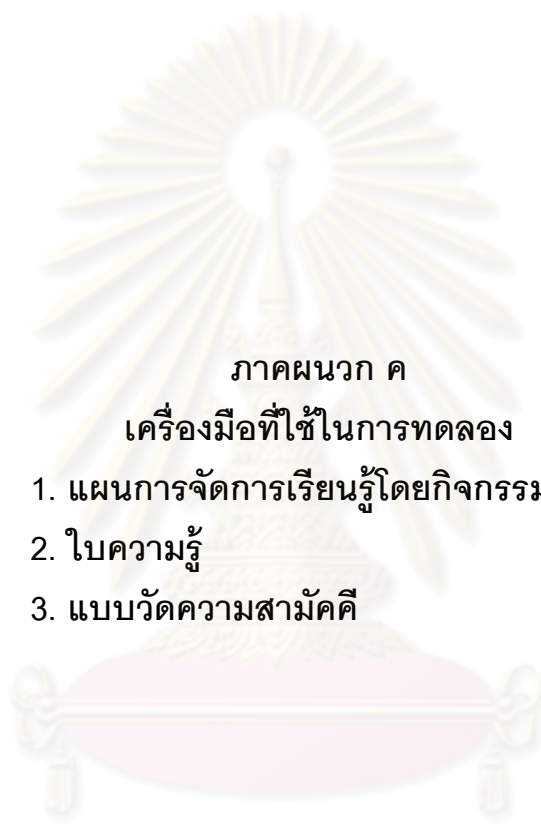
(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

ฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-2 ต่อ 612



ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยกิจกรรมฟุตบอล
2. ใบความรู้
3. แบบวัดความสามัคคี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดของคาร์รอลเพื่อพัฒนาความสามัคคี

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

หน่วยการเรียนรู้ ออกกำลังกายด้วยกีฬาฟุตบอล

ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การสร้างความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอล

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา 1 คาบเรียน

มาตรฐานการเรียนรู้ พ 3. 2 : รักษาการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎกติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพของกีฬา

สาระสำคัญ

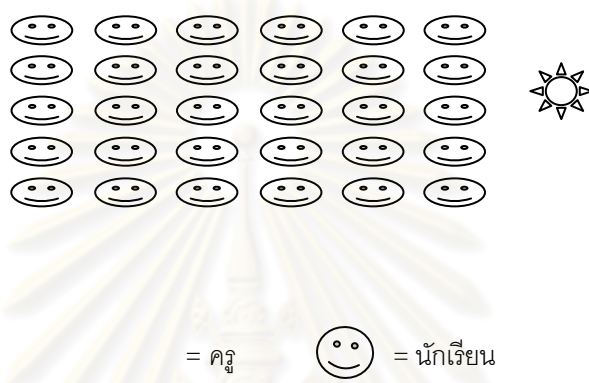
การเล่นกีฬาฟุตบอลให้เกิดประสิทธิภาพ ผู้เล่นต้องฝึกทักษะพื้นฐานหลายด้าน ทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น การทำความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอล การหยุดหรือบังคับลูก ทักษะเหล่านี้จะเป็นพื้นฐานสำหรับเทคนิคการเล่นกีฬาฟุตบอล ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนจนชำนาญ และเป็นทักษะที่ต้องการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

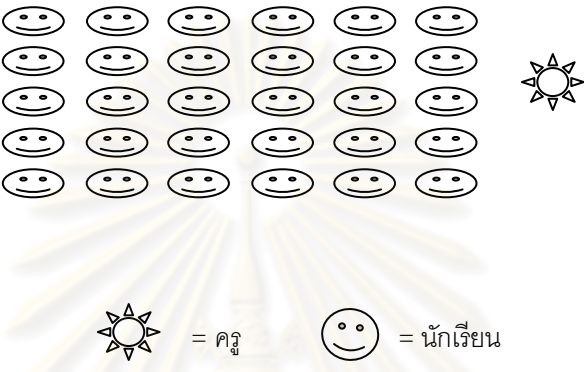
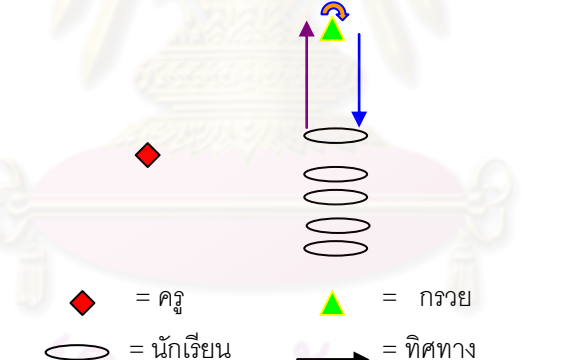
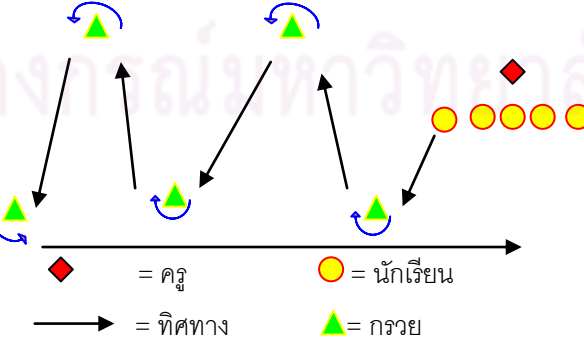
จุดประสงค์การเรียนรู้ : ผู้เรียนสามารถ

1. อบอุ่นร่างกายและคลายอุ่น
2. พัฒนาสมรรถภาพทางกายด้วยการออกกำลังกายโดยการวิ่งทางตรงไปกลับและซิกแซก
3. ปฏิบัติทักษะการทำความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอล การหยุดหรือบังคับลูก
4. ช่วยเหลือกันและกันในการฝึกทักษะเบื้องต้นกีฬาฟุตบอลโดยแสดงความรู้สึกเอื้ออาทรต่อกัน และความรู้สึกที่ดีต่อกัน
5. แข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทโดยประสานงานอย่างดีในการรวมกลุ่มเพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

สาระการเรียนรู้

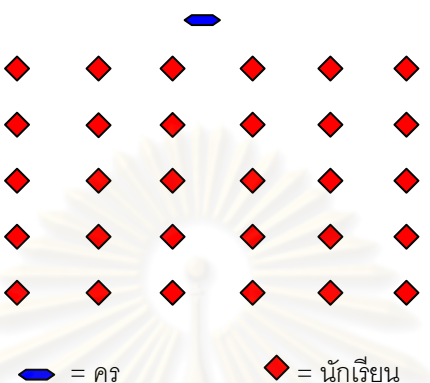
1. ท่าทางการอบอุ่นร่างกายและคลายอุ่น
2. การออกกำลังกายด้วยการวิ่งทางตรงและซิกแซก
3. การสร้างความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอล

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของคาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (3 - 5 นาที)</p>	<p>1. ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 6 แถว ดังรูป</p>  <p>2. สํารวจจํานวนและตรวจการแต่งกายของนักเรียนถามคำถามเข้าสู่เนื้อหา</p> <p>3. ให้นักเรียนเข้าแถวตอนเหมือนเดิมครูให้สมาชิกทุกคน ออกแบบและเป็นผู้นำทำยืดเหยียดกล้ามเนื้อใช้เวลาคนละ 30 วินาที โดยครูเป็นคนให้สัญญาณนกดวิดในการเปลี่ยนคนนำ ถ้าสมาชิกในกลุ่มไหนไม่สามารถเป็นผู้นำการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้ ทุกคนจะถูกลงโทษ</p>	<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตว่านักเรียนสามารถอบอุ่นร่างกายโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้หรือไม่และปฏิบัติถูกต้องหรือไม่</p> <p>สังเกตสมาชิกในกลุ่มร่วมกันทำกิจกรรมจนประสบความสำเร็จในงานที่ถูกกำหนดหรือไม่</p>

<p>ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของ คาร์รอล</p>	<p>กิจกรรม/เนื้อหา</p>	<p>การประเมินผล การเรียนรู้</p>
<p>ขั้นที่ 2 ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย (5 – 7 นาที)</p>	<p>4. ให้นักเรียนยืนเป็นแถวตอนเหมือนเดิมโดยครูให้นักเรียนที่ยืนอยู่แถวหลังช่วยเตรียมพื้นที่ในสนามเพื่อออกกำลังกาย ดังรูป</p>  <p>5. วิ่งเหยาะๆ ในทิศทางตรงไปกลับและซิกแซก</p>  <p>6. วิ่งซิกแซก</p> 	<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตว่านักเรียนทุกคนโดยการวิ่งทางตรงไปกลับและวิ่งซิกแซกเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายหรือไม่</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของ คาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 3 อธิบายสาเหตุและฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)</p> <p>แนวคิดของคาร์รอล การรวมกลุ่มทางสังคม</p>	<p>7. ครูสาธิตการใช้ฝ่าเท้าเตะลูกฟุตบอลอยู่กับที่ ด้านข้างซ้ายขวา</p>  <p>8. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่มๆ ละ 5 คน หลังจากนั้นให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความรู้สึกที่ดีเอื้ออาทรต่อการฝึกทักษะการสร้างความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอลเพื่อให้เพื่อนในกลุ่มมีทักษะที่ถูกต้องใกล้เคียงกันมากที่สุด โดยครูกำหนดว่ากลุ่มใดที่สามารถปฏิบัติทักษะได้ถูกต้องใกล้เคียงกันมากที่สุดจะเป็นกลุ่มที่ได้พักก่อน</p>	<p>สังเกตความสนใจของนักเรียน</p> <p>สังเกตการช่วยเหลือกันภายในกลุ่มสามารถปฏิบัติทักษะได้ตามที่ครูกำหนด</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของ คาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (10-15 นาที)</p> <p>แนวคิดของคาร์รอล การรวมกลุ่มด้วยงาน</p>	<p>9. ครูให้นักเรียนแข่งขันกันโดยใช้ฝ่าเท้าเตะลูกฟุตบอลเคลื่อนที่ ดังรูป สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องช่วยปฏิบัติทักษะให้ถูกต้องและต้องประสานงานกันอย่างดีเพื่อที่จะเป็นฝ่ายชนะในการแข่งขัน โดยครูได้กำหนดกติกาว่า กลุ่มไหนที่สามารถปฏิบัติทักษะได้ถูกต้องครบทั้งกลุ่มก่อนจะเป็นกลุ่มที่ชนะในการแข่งขัน แล้วจะเป็นกลุ่มที่ได้เล่นทีมเป็นกลุ่มแรก</p> <p> = ครู = ทิศทาง = กลับตัว = นักเรียน = นักเรียน </p> <p>10. ครูให้นักเรียน 2 กลุ่มแรกที่ชนะทักษะการแข่งขันในข้อ 9. ได้แข่งขันกีฬาฟุตบอลและให้นักเรียนอีก 4 กลุ่มทบทวนฝึกปฏิบัติทักษะเพื่อรอการเล่นทีม</p>	<p>สังเกตการปฏิบัติ ทักษะของนักเรียนว่า มีการประสานงานกันระหว่างเพื่อนในกลุ่มด้วยกันเพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จในงานที่ ถูกกำหนดหรือไม่</p> <p>สังเกตการแบ่งหน้าที่ รับผิดชอบในทีมของนักเรียนและการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ เพื่อนๆ ได้มอบหมาย</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของ คาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ (3 - 5 นาที)</p>	<p>11. ให้นักเรียนเข้าตอน 6 แถว ดังรูป</p>  <p>12. ให้นักเรียนคลายคุ่นโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ</p> <p>13. ครูและผู้เรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียน และผลการปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>14. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่างๆในชั้นเรียน ที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์</p> <p>14. ครูสำรวจจำนวนนักเรียนรวมถึงการบาดเจ็บและสุขภาพจากการปฏิบัติทักษะ</p> <p>15. นัดหมายการเรียนครั้งต่อไป</p> <p>17. ครูให้หัวหน้าห้องส่งเลิกแถว</p>	<p>สังเกตว่านักเรียนคลายคุ่นโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้หรือไม่</p>

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ลูกฟุตบอล
2. กววย
3. นกหวีด
4. สนามฟุตบอล
5. เสื้อยืด

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดของคาร์รอลเพื่อพัฒนาความสามัคคี

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

หน่วยการเรียนรู้ ออกกำลังกายด้วยกีฬาฟุตบอล

ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านใน

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา 1 คาบเรียน

มาตรฐานการเรียนรู้ พ 3. 2 : ระวังการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็น
ประจำสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา
มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของกีฬา

สาระสำคัญ

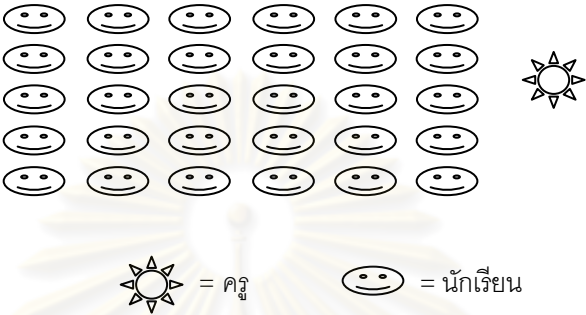

การเล่นกีฬาฟุตบอลให้เกิดประสิทธิภาพ ผู้เล่นต้องฝึกทักษะพื้นฐานหลายด้าน
ทักษะการส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านใน เป็นการส่งบอลจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง โดยใช้ส่วนของ
ข้างเท้าด้านในออกแรกสัมผัสบอลไปยังอีกจุดอย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะเป็นพื้นฐานสำหรับ
เทคนิคการเล่นกีฬาฟุตบอล ต่อไป ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนจนชำนาญ และเป็นทักษะที่ต้องการ
พัฒนาอย่างต่อเนื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้ : ผู้เรียนสามารถ

1. อบอุ่นร่างกายและคลายอุ่น
2. พัฒนาสมรรถภาพทางกายด้วยการออกกำลังกายโดยการวิ่งทิศทางตรงและปฏิบัติซ้ำ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การทำความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอล
3. ปฏิบัติทักษะการส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านใน
4. ช่วยเหลือกันและกันด้วยความรู้สึกที่ดีเพื่ออาหารต่อกันในการฝึกทักษะการส่งบอลด้วย
ข้างเท้าด้านใน
5. แข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาท ประสานงานกันอย่างดีภายในกลุ่มเพื่อให้
กลุ่มประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

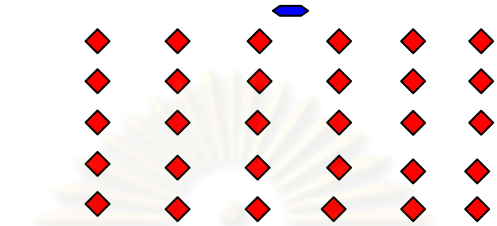


สาระการเรียนรู้

1. ท่าทางการอบอุ่นร่างกายและคลายอุ่น
2. การออกกำลังกายด้วยการวิ่งทิศทางตรง
3. ความรู้เกี่ยวกับการส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านใน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของคาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (3 - 5 นาที)</p>	<p>1. ให้นักเรียนเข้าแถวตอน แถว ดังรูป</p>  <p>2. สำนวณจำนวนและตรวจการแต่งกายของนักเรียนถามคำถามเข้าสู่เนื้อหา</p> <p>3. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มโดยการนับ 1-5 นักเรียนได้กลุ่มตามเลขที่นักเรียนนับจากนั้นแต่ละกลุ่มจะทำการยืดเหยียดกล้ามเนื้อเป็นวงกลม ดังรูป</p> 	<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตว่านักเรียนสามารถอบอุ่นร่างกายโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้หรือไม่และปฏิบัติถูกต้องหรือไม่</p>
<p>แนวคิดของคาร์รอล การรวมกลุ่มด้วยงาน</p>	<p>4. ครูให้สมาชิกทุกคนออกแบบและเป็นผู้นำทำยืดเหยียดกล้ามเนื้อใช้เวลาคนละ 30 วินาที โดยครูเป็นคนให้สัญญาณนกหวีดในการเปลี่ยนคนนำ ถ้าสมาชิกในกลุ่มไหนไม่สามารถเป็นผู้นำการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้ ทุกคนจะถูกลงโทษ</p>	<p>สังเกตสมาชิกในกลุ่มร่วมกันทำกิจกรรมจนประสบความสำเร็จในงานที่ถูกกำหนดหรือไม่</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของ คาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p data-bbox="300 407 539 542">ขั้นที่ 3 อธิบายสาธิต และฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)</p> <p data-bbox="300 1294 539 1384">แนวคิดของคาร์รอล การรวมกลุ่มทางสังคม</p>	<p data-bbox="564 407 1136 497">7. ครูสาธิตการส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านในลักษณะท่าทางที่ถูกต้อง ดังรูป</p> <div data-bbox="721 555 976 855" style="text-align: center;">  </div> <div data-bbox="721 949 976 1249" style="text-align: center;">  </div> <p data-bbox="564 1303 1136 1639">8. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่มๆละ 5 คน หลังจากนั้นให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความรู้สึกเอื้ออาทรต่อกันในการฝึกทักษะส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านในเพื่อให้เพื่อนในกลุ่มมีทักษะที่ถูกต้องใกล้เคียงกันมากที่สุดโดยถูกกำหนดว่ากลุ่มใดที่สามารถปฏิบัติทักษะได้ใกล้เคียงกันมากที่สุดจะเป็นกลุ่มที่ได้พักก่อน</p>	<p data-bbox="1155 407 1375 497">สังเกตความสนใจของนักเรียน</p> <p data-bbox="1155 1303 1375 1482">สังเกตการช่วยเหลือซึ่งกันและกันว่ามีความรู้สึกเอื้ออาทรต่อกันหรือไม่</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของ คาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 4 ชื่อนำไปใช้ (10-15 นาที)</p> <p>แนวคิดของ คาร์รอล</p> <p>การรวมกลุ่มด้วยงาน</p>	<p>9. ครูให้นักเรียนแข่งขันกันโดยการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในไปให้เพื่อนที่ยืนอยู่ตรงข้ามระยะ 5 เมตร ดังรูป สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องช่วยกันปฏิบัติทักษะให้ถูกต้องและต้องประสานงานกันเป็นอย่างดีเพื่อที่จะเป็นฝ่ายชนะในการแข่งขัน โดยครูได้กำหนดกติกาว่า กลุ่มใดที่สามารถปฏิบัติทักษะได้ถูกต้องครบทั้งกลุ่มก่อนจะเป็นกลุ่มที่ชนะในการแข่งขัน แล้วจะเป็นกลุ่มที่ได้เล่นทีมเป็นกลุ่มแ</p> <div style="text-align: center;">  <p>  = ครู  = ทิศทาง  = นักเรียน  = กววย </p> </div> <p>10. ครูให้นักเรียน 2 กลุ่มแรกที่ชนะการแข่งขันในข้อ 9 ได้แข่งขันกีฬาฟุตบอลและให้นักเรียนอีก 5 กลุ่ม ทบทวนฝึกปฏิบัติทักษะเพื่อรอลเล่นทีม</p>	<p>สังเกตการปฏิบัติ ทักษะของนักเรียนว่า มีการประสานงานกันระหว่างเพื่อนในกลุ่มด้วยกันเพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จในงานที่ ถูกกำหนดหรือไม่</p> <p>สังเกตการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในทีมของนักเรียนและการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เพื่อนๆได้มอบหมาย</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของ คาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและ สรุปปฏิบัติ (3 – 5 นาที)</p>	<p>11.ให้นักเรียนเข้าตอน 6 แถว ดังรูป</p>  <p>  = ครู  = นักเรียน </p> <p>12.ให้นักเรียนคลายอุ่นโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ</p> <p>13.ครูและผู้เรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียนและผลการปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>14.ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่างๆในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับความสามัคคี</p> <p>15.ครูสำรวจจำนวนนักเรียนรวมถึงการบาดเจ็บสุขภาพปฏิบัติจากการปฏิบัติทักษะ และให้นักเรียนกลับไปฝึกที่บ้าน</p> <p>16.นัดหมายการเรียนครั้งต่อไป</p> <p>17.ครูให้หัวหน้าห้องส่งเลิกแถว</p>	<p>สังเกตว่านักเรียนคลายอุ่นโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้หรือไม่</p>

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ลูกฟุตบอล
2. กววย
3. นกหวีด
4. สนามฟุตบอล
5. เสื่อเี่ยม

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดของคาร์รอลเพื่อพัฒนาความสามัคคี

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

หน่วยการเรียนรู้ การออกกำลังกายด้วยกีฬาฟุตบอล

ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านนอก

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา 1 คาบเรียน

มาตรฐานการเรียนรู้ พ 3. 2 : รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็น
ประจำสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา
มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของกีฬา

สาระสำคัญ

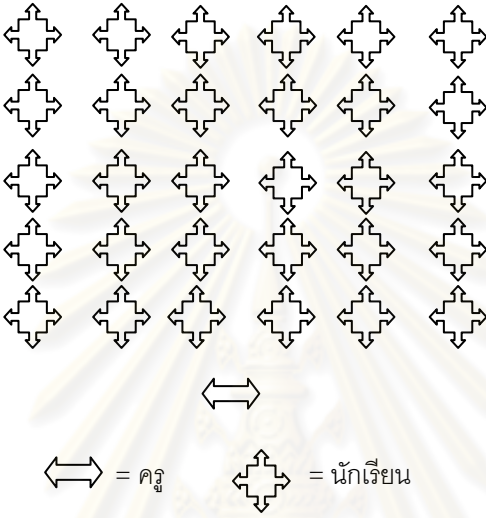

การเล่นกีฬาฟุตบอลให้เกิดประสิทธิภาพ ผู้เล่นต้องฝึกทักษะพื้นฐานหลายด้าน
ทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านนอก เป็นการส่งบอลจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง โดยใช้ส่วนของ
ข้างเท้าด้านนอกออกแรกสัมผัสบอลไปยังอีกจุดอย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะนี้เป็นพื้นฐานสำหรับ
การเล่นกีฬาฟุตบอล ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนจนชำนาญ และเป็นทักษะที่ต้องการพัฒนาอย่าง
ต่อเนื่อง

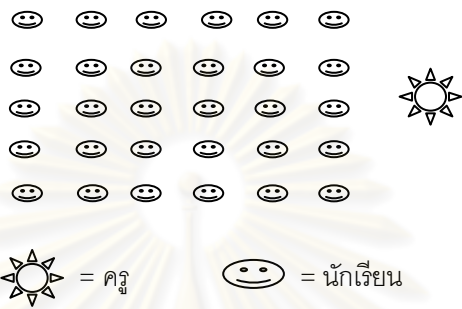
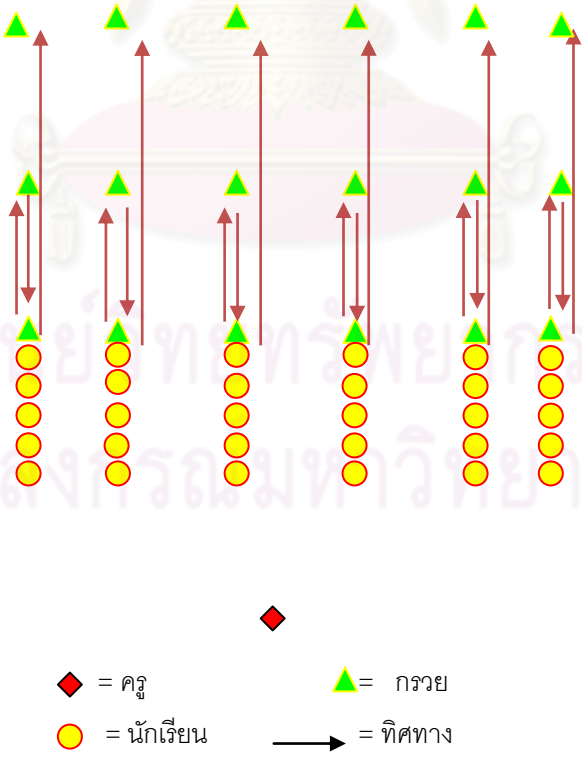
จุดประสงค์การเรียนรู้ : ผู้เรียนสามารถ

1. อบอุ่นร่างกายและคลายอุ่น
2. พัฒนาสมรรถภาพทางกายด้วยการออกกำลังกายโดยการวิ่งทางตรงและถอยหลัง
3. ปฏิบัติทักษะการส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก
4. ช่วยเหลือกันและกันในการฝึกทักษะการส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านนอกด้วยความรู้สึกที่ดี
ดีเอื้ออาทรต่อกัน
5. แข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทโดยประสานงานกันอย่างดีภายในกลุ่ม
เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

สาระการเรียนรู้

1. ท่าทางการอบอุ่นร่างกายและคลายอุ่น
2. การออกกำลังกายด้วยวิธีวิ่งทางตรงและถอยหลัง
3. การส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านนอก

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของ คาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (3 - 5 นาที)</p>	<p>1. ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 6 แถว ดังรูป</p>  <p>2. ตำรวจจำนวนและตรวจการแต่งกายของนักเรียนถามคำถามเข้าสู่เนื้อหา</p> <p>3. ให้นักเรียนเป็นวงกลมตามกลุ่มเหมือนโดยครูสุ่มนักเรียนให้ออกมาเป็นคนนำทำยืดเหยียดกล้ามเนื้อ</p> 	<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตว่านักเรียนสามารถอบอุ่นร่างกายโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้หรือไม่และปฏิบัติถูกต้องหรือไม่</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของ คาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 2 ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย (5-7 นาที)</p>	<p>4. ให้นักเรียนเข้าแถวตอน ดังรูป</p>  <p>5. ให้นักเรียนแบ่งออกเป็นสี่กลุ่มๆ ละเท่าๆ กันเพื่อออกกำลังกายโดยวิ่งทางตรงและถอยหลัง</p> 	<p>สังเกตว่านักเรียนทุกคนโดยการวิ่งทางตรงและถอยหลังเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายหรือไม่</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของ คาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p data-bbox="229 456 464 584">ขั้นที่ 3 อธิบายสาธิต และฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)</p> <p data-bbox="229 1464 459 1547">แนวคิดของคาร์รอล การรวมกลุ่มทางสังคม</p>	<p data-bbox="491 456 1091 546">7. ครูสาธิตการส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านนอกลักษณะท่าทางที่ถูกต้อง ดังรูป</p> <div data-bbox="687 602 938 958">  </div> <div data-bbox="687 1005 938 1361">  </div> <p data-bbox="491 1464 1134 1760">8. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่มๆละ 5 คนหลังจากนั้นให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยเหลือกันซึ่งและกันด้วยความรู้สึที่ดีเยี่ยมอาหารต่อกันในการฝึกทักษะส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านนอกเพื่อให้เพื่อนในกลุ่มมีทักษะที่ถูกต้องใกล้เคียงกันมากที่สุดโดยครูกำหนดว่า กลุ่มใดที่สามารถปฏิบัติทักษะได้ถูกต้องใกล้เคียงกันมากที่สุดจะเป็นกลุ่มที่ได้พักก่อน</p>	<p data-bbox="1161 456 1390 546">สังเกตความสนใจของนักเรียน</p> <p data-bbox="1161 1464 1390 1655">สังเกตการช่วยเหลือซึ่งกันและกันว่ามี ความรู้สึกที่ดีเยี่ยมอาหารต่อกันหรือไม่</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของ คาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (10-15 นาที)</p> <p>แนวคิดของคาร์รอล การรวมกลุ่มด้วยงาน</p>	<p>9. ครูให้นักเรียนแข่งขันกันโดยการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้า ด้านนอกไปให้เพื่อนที่ยืนอยู่ตรงข้ามระยะ 5 เมตร ดังรูป สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องช่วยปฏิบัติทักษะให้ถูกต้องและต้องประสานงานกันเป็นอย่างดีเพื่อที่จะเป็นฝ่ายชนะในการแข่งขัน โดยได้กำหนดกติกาว่ากลุ่มใดที่สามารถปฏิบัติทักษะได้ถูกต้องครบทั้งกลุ่มก่อนจะเป็นกลุ่มที่ชนะในการแข่งขัน แล้วจะเป็นกลุ่มที่ได้เล่นทีมเป็นกลุ่มแรก</p>  <p>10. ครูให้นักเรียน 2 กลุ่มแรกที่ชนะการแข่งขันในข้อ 9 ได้แข่งขันกีฬาฟุตบอลและให้นักเรียนอีก 4 กลุ่ม ทบทวนฝึกปฏิบัติทักษะการเล่นทีม</p>	<p>สังเกตการปฏิบัติ ทักษะของนักเรียนว่า มีการประสานงาน ระหว่างเพื่อนในกลุ่ม ด้วยกันเพื่อให้กลุ่ม ประสบความสำเร็จใน งานที่ ครู กำหนด หรือไม่</p> <p>สังเกตการแบ่งหน้าที่ รับผิดชอบในทีมของ นักเรียน และการ ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ เพื่อนๆ ได้มอบหมาย</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของ คาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและ สรุปปฏิบัติ (3 - 5 นาที)</p>	<p>11.ให้นักเรียนเข้าตอน 6 แถว ดังรูป</p>  <p>12.ให้นักเรียนคลายอุ่นโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ</p> <p>13.ครูและผู้เรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียนและผลการปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>14.ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่างๆในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับความสามัคคี</p> <p>15.ครูสำรวจจำนวนนักเรียนรวมถึงการบาดเจ็บและสรุปปฏิบัติจากการปฏิบัติทักษะ</p> <p>16.นัดหมายการเรียนครั้งต่อไป</p> <p>17.ครูให้หัวหน้าห้องส่งเลิกแถว</p>	<p>สังเกตว่านักเรียนคลายอุ่นโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้หรือไม่</p>

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- 1.ลูกฟุตบอล
- 2.กรวย
- 3.นกหวีด
- 4.สนามฟุตบอล

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดของคาร์รอลเพื่อพัฒนาความสามัคคี

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

หน่วยการเรียนรู้ การรับและการส่งลูกฟุตบอล

ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การรับและการส่งลูกฟุตบอล

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา 1 คาบเรียน

มาตรฐานการเรียนรู้ พ 3. 2 : รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็น
ประจำสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา
มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของกีฬา

สาระสำคัญ

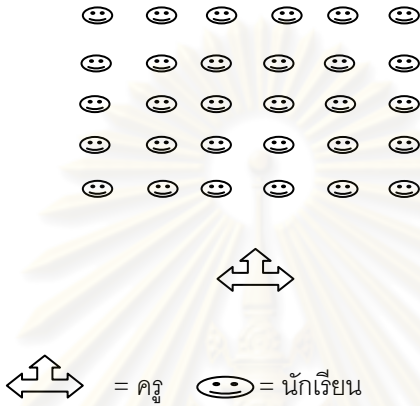

การเล่นกีฬาฟุตบอลให้เกิดประสิทธิภาพ ผู้เล่นต้องฝึกทักษะพื้นฐานหลายด้าน
ทักษะการรับและส่งลูกฟุตบอล เป็นการส่งบอลจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง บอลไปยังอีกจุดอย่าง
มี โดยคนรับจะต้องสามารถใช้ส่วนต่างของร่างกายควบคุมลูกฟุตบอลให้อยู่ในการครอบครองและ
สามารถเล่นได้อย่างต่อเนื่อง ทักษะเหล่านี้มีความละเอียดอ่อน และเป็นพื้นฐานสำหรับเทคนิคการ
เล่นอื่น ๆ ต่อไป ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนจนชำนาญ และเป็นทักษะที่ต้องการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

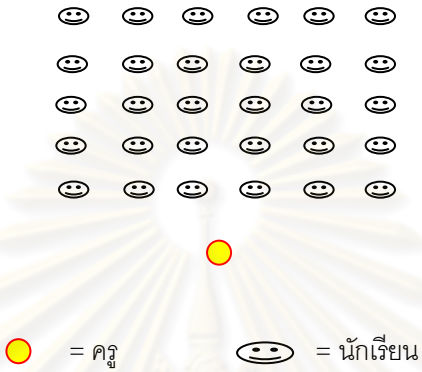
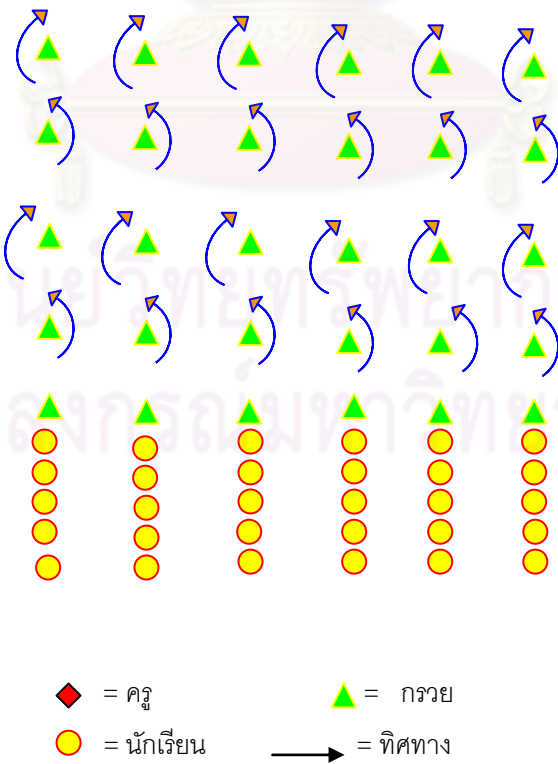
จุดประสงค์การเรียนรู้ : ผู้เรียนสามารถ

1. อบอุ่นร่างกายและคลายอุ่น
2. พัฒนาสมรรถภาพทางกายด้วยการออกกำลังกายโดยการวิ่งไปซิกแซก
3. ปฏิบัติทักษะการรับและการส่งบอลลูกฟุตบอล
4. ช่วยเหลือกันและกันด้วยความรู้สึกที่ดีเอื้ออาทรต่อกันในการฝึกทักษะการรับและการส่งลูกฟุตบอล
5. แข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทโดยประสานงานกันเป็นอย่างดีภายในกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

สาระการเรียนรู้

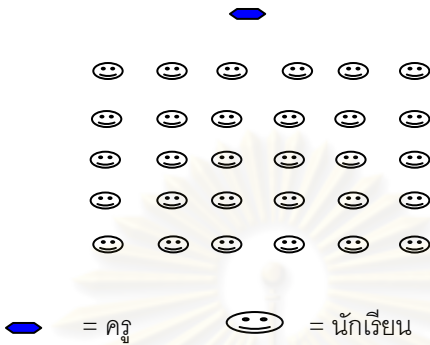
1. ท่าทางการอบอุ่นร่างกายและคลายอุ่น
2. วิธีการวิ่งทางตรงและซิกแซก
3. การรับและการส่งลูกฟุตบอล

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของ คาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (3 - 5 นาที)</p>	<p>1. ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 6 แถว ดังรูป</p>  <p>2. ตรวจสอบจำนวนและตรวจการแต่งกายของนักเรียนถามคำถามเข้าสู่เนื้อหา</p> <p>3. ให้นักเรียนยืนเป็นวงกลมกลุ่มละ 5 คนโดยครูเป็นคนจัดให้ทำ แต่ละกลุ่มจะต้องเป็นผู้นำและให้กลุ่มอื่นทำตามในการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ ดังรูป</p> 	<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตว่านักเรียนสามารถอบอุ่นร่างกายโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้หรือไม่และปฏิบัติถูกต้องหรือไม่</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของ คาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 2 ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย (5-7 นาที)</p>	<p>4. ให้นักเรียนยืนเป็นแถวตอนตามกลุ่มเหมือนเดิม</p>  <p>5. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มวิ่งซิกแซกไปกลับ กลุ่มละ 4 ครั้ง จากนั้นจึงให้นักเรียนปฏิบัติตามแผนที่ 1 การควบคุมลูกฟุตบอลซิกแซกอีก 4 ครั้ง</p> 	<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตว่านักเรียนทุกคนโดยการวิ่งซิกแซกเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายหรือไม่</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของ คาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p data-bbox="228 454 469 584">ขั้นที่ 3 อธิบายสาธิต และฝึกปฏิบัติ (10-15นาที)</p> <p data-bbox="228 1352 456 1435">แนวคิดของคาร์รอล การรวมกลุ่มทางสังคม</p>	<p data-bbox="496 454 1126 544">6. ครูสาธิตการรับและส่งบอลลูกฟุตบอลในลักษณะท่าทางที่ถูกต้อง ดังรูป</p> <div data-bbox="695 602 930 913">  </div> <div data-bbox="695 960 930 1294">  </div> <p data-bbox="496 1352 1126 1805">7. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่มๆละ 5 คนหลังจากนั้นให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยเหลือกันและกันในการฝึกทักษะการรับและการส่งลูกฟุตบอลเพื่อให้เพื่อนในกลุ่มมีทักษะใกล้เคียงกันมากที่สุด ให้นักเรียนช่วยกันกำหนดหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละคนพร้อมที่แนะนำปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของสมาชิกในกลุ่มซึ่งกันและกัน (นักเรียนได้ช่วยเหลือกันและกัน เป็นการแสดงความเอื้ออาทร ห่วงใยกัน มีความรู้สึกที่ดีต่อกัน กลุ่มไหนที่สามารถปฏิบัติทักษะได้ใกล้เคียงกันมากที่สุดจะเป็นกลุ่มที่ได้พักก่อน)</p>	<p data-bbox="1158 454 1367 544">สังเกตความสนใจของนักเรียน</p> <p data-bbox="1158 1352 1367 1541">สังเกตการช่วยเหลือกัน ภายในกลุ่ม สามารถปฏิบัติทักษะได้ตามที่ครูกำหนด</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของคาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (10-15 นาที)</p> <p>แนวคิดของคาร์รอล การรวมกลุ่มด้วยงาน</p>	<p>9. ครูให้นักเรียนแข่งขันกันโดยการรับส่งลูกภายในเวลา 1 นาที ให้เพื่อนที่ยืนอยู่ตรงข้ามระยะ 5 เมตร ดังรูป สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องช่วยกันปฏิบัติทักษะให้ถูกต้องและต้องประสานงานกันอย่างดีเพื่อที่จะเป็นฝ่ายชนะในการแข่งขัน โดยครูได้กำหนดกติกากลุ่มใดที่สามารถปฏิบัติทักษะการรับและส่งลูกฟุตบอลได้จำนวนครั้งมากที่สุดในเวลา 1 นาที จะเป็นกลุ่มที่ชนะในการแข่งขัน</p>  <p>10. ครูให้นักเรียน 2 กลุ่มแรกที่ชนะการแข่งขันในข้อ 9 ได้แข่งขันกีฬาฟุตบอลและให้นักเรียนอีก 6 กลุ่มดป็นผู้ชม</p>	<p>สังเกตการปฏิบัติ ทักษะของนักเรียนว่า มีการประสานงานระหว่างเพื่อนในกลุ่มด้วยกันเพื่อให้งานประสบความสำเร็จในงานที่ครูกำหนดหรือไม่</p> <p>สังเกตการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในทีมของนักเรียนและการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เพื่อนๆได้มอบหมาย</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของ คาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและ สรุปปฏิบัติ (3 - 5 นาที)</p>	<p>11. ให้นักเรียนเข้าตอน 8 แถว ดังรูป</p>  <p>12. ให้นักเรียนคลายอุ่นโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ</p> <p>13. ครูและผู้เรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียนและผล การปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>14. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่างๆในชั้นเรียนที่ เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์</p> <p>15. ครูสำรวจจำนวนนักเรียนรวมถึงการบาดเจ็บและสรุปปฏิบัติ จากการปฏิบัติทักษะ</p> <p>16. นัดหมายการเรียนครั้งต่อไป</p> <p>17. ครูให้หัวหน้าห้องส่งเลิกแถว</p>	<p>สังเกตว่านักเรียน คลายอุ่นโดยการยืด เหยียดกล้ามเนื้อได้ หรือไม่</p>

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ลูกฟุตบอล
2. กรวย
3. นกหวีด
4. สนามฟุตบอล
5. เสื่อเชิยม

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดของคาร์รอลเพื่อพัฒนาความสามัคคี

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

หน่วยการเรียนรู้ ออกกำลังกายด้วยกีฬาฟุตบอล

ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ 5 การเตะลูกฟุตบอล

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา 1 คาบเรียน

มาตรฐานการเรียนรู้ พ 3. 2 : รักษาการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็น
ประจำสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา
มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของ
กีฬา

สาระสำคัญ

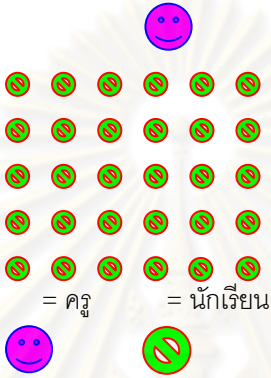
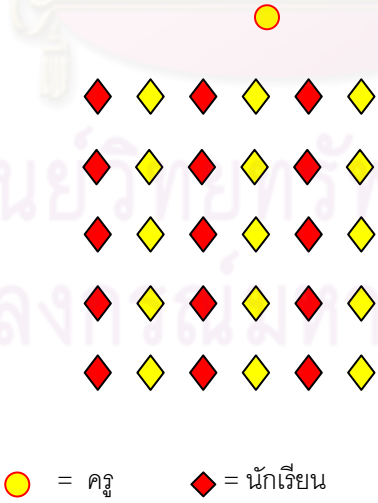
การเล่นกีฬาฟุตบอลให้เกิดประสิทธิภาพ ผู้เล่นต้องฝึกทักษะพื้นฐานหลายด้าน
ทักษะการเตะลูกฟุตบอลก็เป็นหนึ่งทักษะที่สำคัญ เนื่องจากเป็นการควบคุมลูกฟุตบอลที่อยู่บน
อากาศ โดยการใช้ส่วนต่างๆของร่างกายยกเว้นมือและแขน ทักษะเหล่านี้จะเป็นพื้นฐานสำหรับ
การเล่นกีฬาฟุตบอล ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนจนชำนาญ และเป็นทักษะที่ต้องการพัฒนาอย่าง
ต่อเนื่อง

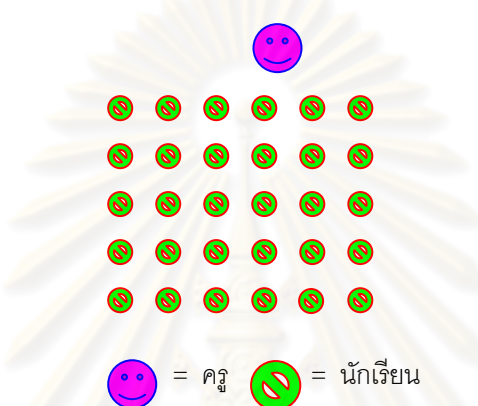
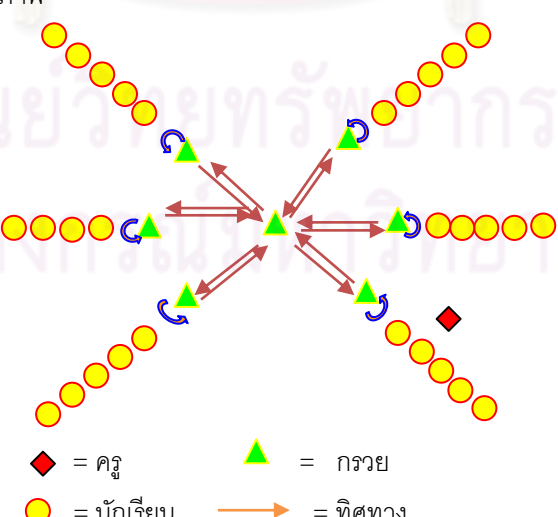
จุดประสงค์การเรียนรู้ : ผู้เรียนสามารถ

1. อบอุ่นร่างกายและคลายอุ่น
2. พัฒนาสมรรถภาพทางกายด้วยการออกกำลังกายโดยการวิ่งเปลี่ยนทิศทาง
3. ปฏิบัติทักษะการเตะลูกบอล
4. ช่วยเหลือกันและกันด้วยความรู้สึกเอื้ออาทรต่อกันในการฝึกทักษะการเตะลูกฟุตบอล
5. แข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทโดยประสานงานกันอย่างดีภายในกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

สาระการเรียนรู้

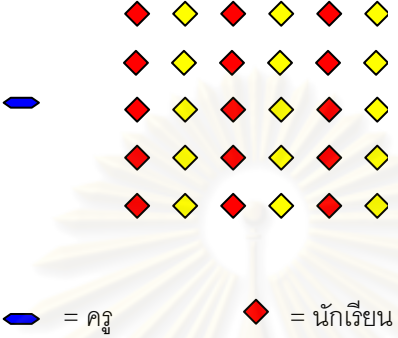
1. ท่าทางการอบอุ่นร่างกายและคลายอุ่น
2. การออกกำลังกายด้วยการวิ่งเปลี่ยนทิศทาง
3. การเตะลูกฟุตบอล

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของ คาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (3 - 5 นาที)</p>	<p>1. ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 8 แถว ดังรูป</p>  <p>2. สํารวจจํานวนและตรวจการแต่งกายของนักเรียนถามคำถามเข้าสู่เนื้อหา</p> <p>3. ให้นักเรียนเข้าแถวตอนเหมือนเดิมโดยครูเป็นคํานําทำยืดเหยียดกล้ามเนื้อ ดังรูป</p> 	<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตว่านักเรียนสามารถอบอุ่นร่างกายโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้หรือไม่และปฏิบัติถูกต้องหรือไม่</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของคาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 2 ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย (5 – 7 นาที)</p>	<p>4. ให้นักเรียนยืนเป็นแถวตอนเหมือนเดิมโดยครูให้นักเรียนที่มีเลขที่ลงท้ายด้วยเลข 5 ช่วยเตรียมพื้นที่ในสนามเพื่อออกกำลังกาย ดังรูปในข้อ 5</p>  <p>5. ให้นักเรียนแบ่งออกเป็นสี่กลุ่มๆ ละเท่าๆ กัน วิ่งเปลี่ยนทิศทางโดยครูเป็นคนให้สัญญาณเสียงนกหวีด ให้นักเรียนวิ่งทีละคนไปที่กรวยที่อยู่ตรงกลางแล้วเปลี่ยนทิศทางไปด้านขวาตัวเอง ดังรูปภาพ</p> 	<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตว่านักเรียนทุกคนโดยการวิ่งเปลี่ยนทิศทางเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายหรือไม่</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของคาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 3 อธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติ (10-15นาที)</p> <p>แนวคิดของคาร์รอล การรวมกลุ่มทางสังคม</p>	<p>7.ครูสาธิตการเตะลูกฟุตบอล ดังรูป</p>  <p>8. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่มๆละ 5 คนหลังจากนั้นให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการฝึกทักษะการเตะลูก โดยครูตั้งกฎเกณฑ์ว่านักเรียนในกลุ่มใดปฏิบัติทักษะได้น้อยที่สุดที่เวลากำหนดจะถูกลงโทษโดยการวิ่งรอบสนาม นักเรียนจะต้องพยายามช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มให้มีทักษะใกล้เคียงกัน และกลุ่มใดที่สามารถปฏิบัติทักษะได้ถูกต้องและใกล้เคียงวกรรมมากที่สุดจะเป็นกลุ่มที่ได้พักก่อน</p>	<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตการช่วยเหลือกัน ภายในกลุ่ม สามารถปฏิบัติทักษะได้ตามที่ครูกำหนด</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของ คาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (10-15 นาที)</p> <p>แนวคิดของคาร์รอล การรวมกลุ่มด้วยงาน</p>	<p>9. ครูให้นักเรียนแข่งขันกันโดยการเดาะลูกเป็นวงกลมสมาชิกทุกคนจะต้องช่วยเหลือกันและกันเดาะลูกให้ได้จำนวนครั้งมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ในเวลา 1 นาที โดยออกมาทำครั้งละ 2 กลุ่มๆ โดยเมื่อนำจำนวนมาเปรียบเทียบกันกลุ่มใดที่ปฏิบัติทักษะการเดาะได้จำนวนครั้งมากที่สุด และกลุ่มที่ปฏิบัติทักษะการเดาะลูกฟุตบอลได้จำนวนมากเป็นที่ 2 จะได้เป็นกลุ่มที่ได้เล่นทีมเป็นกลุ่มแรก</p> <div style="text-align: center;">  <p>  = ครู  = นักเรียน </p> </div> <p>10. ครูให้นักเรียน 2 กลุ่มแรกที่ชนะการแข่งขันในข้อ 9 ได้แข่งขันกีฬาฟุตบอล และให้นักเรียนอีก 6 กลุ่มทบทวนฝึกปฏิบัติรอลเล่นทีม</p>	<p>สังเกตการปฏิบัติทักษะของนักเรียนว่ามี การประสานงานระหว่างเพื่อนในกลุ่มด้วยกันเพื่อให้งานประสบความสำเร็จในงานที่ครูกำหนดหรือไม่</p> <p>สังเกตการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในทีมของนักเรียนและการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เพื่อนๆ ได้มอบหมาย</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของ คาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและ สรุปปฏิบัติ (3 - 5 นาที)</p>	<p>11. ให้นักเรียนเข้าตอน 6 แถว ดังรูป</p>  <p>12. ให้นักเรียนคลายคุ่นโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ</p> <p>13. ครูและผู้เรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียนและผลการปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>14. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่างๆ ในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับความสามัคคี</p> <p>15. ครูสำรวจจำนวนนักเรียนรวมถึงการบาดเจ็บและสรุปปฏิบัติจากการปฏิบัติทักษะ</p> <p>16. นัดหมายการเรียนครั้งต่อไป</p> <p>17. ครูให้หัวหน้าห้องส่งเลิกแถว</p>	<p>สังเกตว่านักเรียนคลายคุ่นโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้หรือไม่</p>

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ลูกฟุตบอล
2. กรวย
3. นกหวีด
4. สนามฟุตบอล
5. เสื้อยืด

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดของคาร์รอลเพื่อพัฒนาความสามัคคี

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

หน่วยการเรียนรู้ ออกกำลังกายด้วยกีฬาฟุตบอล

ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ 6 การเลี้ยงลูกฟุตบอล

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา 1 คาบเรียน

มาตรฐานการเรียนรู้ พ 3. 2 : รักษาการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎกติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพของกีฬา

สาระสำคัญ

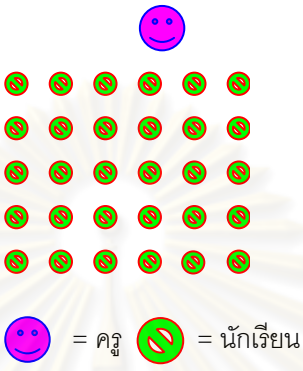
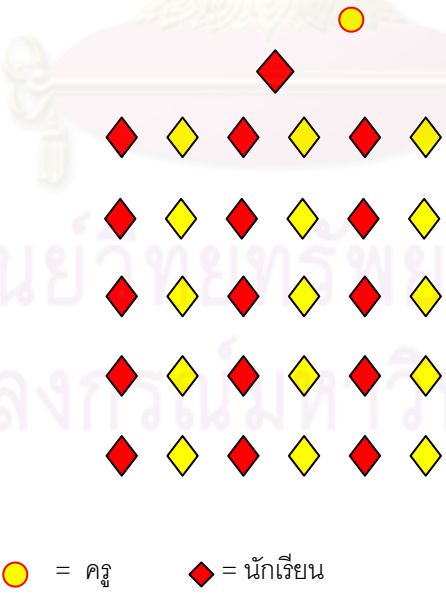
การเล่นกีฬาฟุตบอลให้เกิดประสิทธิภาพ ผู้เล่นต้องฝึกทักษะพื้นฐานหลายด้าน การเลี้ยงลูกเป็นทักษะที่ต้องใช้ความสามารถในการควบคุมลูกไปข้างหน้าพร้อมกับคนปฏิบัติ ทักษะนั้น การปฏิบัติทักษะเป็นพื้นฐานสำหรับการเล่นกีฬาฟุตบอล ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนจนชำนาญ และเป็นทักษะที่ต้องการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

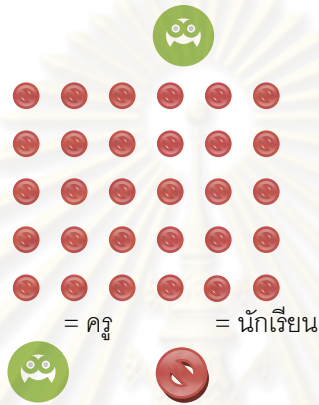
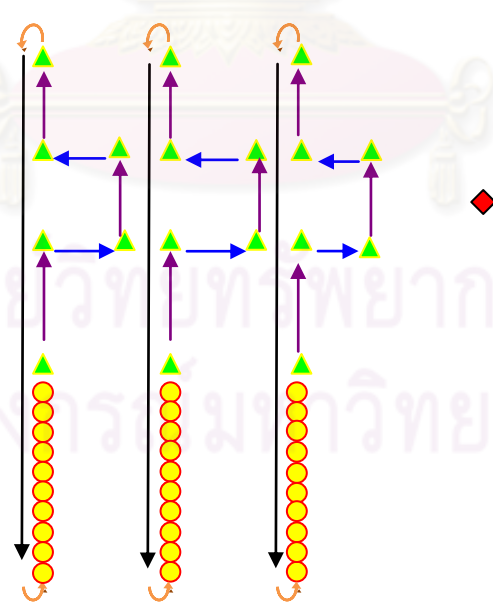
จุดประสงค์การเรียนรู้ : ผู้เรียนสามารถ

1. อบอุ่นร่างกายและคลายอุ่น
2. พัฒนาสมรรถภาพทางกายด้วยการออกกำลังกายโดยทางตรงสลับการสโร้ที่ด้านข้าง
3. ปฏิบัติทักษะการเลี้ยงลูก
4. ช่วยเหลือกันและกันด้วยความรู้สึกร่วมกันในการฝึกทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล
5. แข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทโดยประสานงานอย่างดีในการรวมกลุ่มเพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

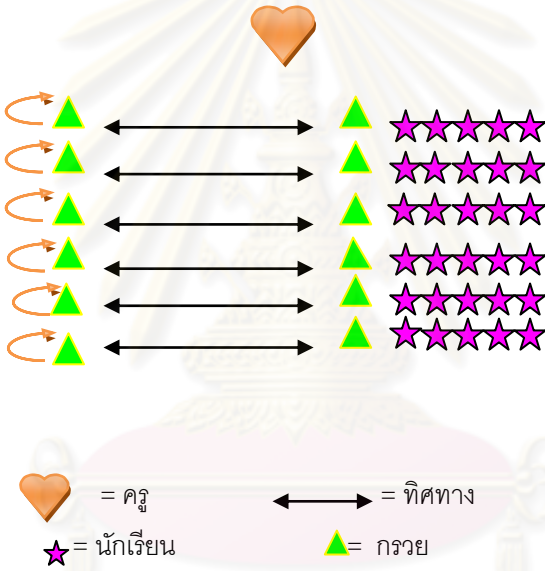
สาระการเรียนรู้

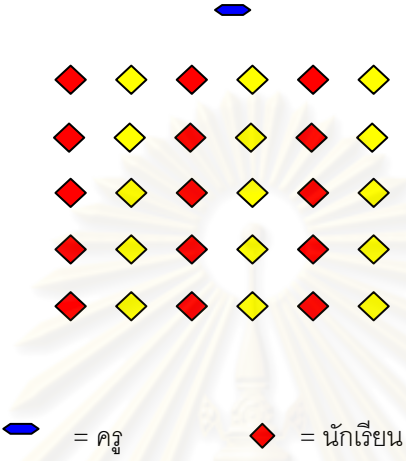
1. ท่าทางการอบอุ่นร่างกายและคลายอุ่น
2. การออกกำลังกายด้วยการวิ่งทางตรงสลับการสโร้ที่ด้านข้าง
3. การเลี้ยงลูกฟุตบอล

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของ คาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (3 - 5 นาที)</p>	<p>1. ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 6 แถว ดังรูป</p>  <p>2. สำนวจำนวนและตรวจการแต่งกายของนักเรียนถามคำถามเข้าสู่เนื้อหา</p> <p>3. ให้นักเรียนเข้าแถวตอนเหมือนเดิมโดยครูสุ่มเลขที่นักเรียนออกมาหน้าทำยี่ดเหยียดกล้ามเนื้อ ดังรูป</p> 	<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตว่านักเรียนสามารถอบอุ่นร่างกายโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้หรือไม่และปฏิบัติถูกต้องหรือไม่</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของคาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 2 ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย (5-7 นาที)</p>	<p>4. ให้นักเรียนยืนเป็นแถวตอนเหมือนเดิมโดยครูให้นักเรียนที่มีเลขที่ 1-10 ช่วยเตรียมพื้นที่ในสนามเพื่อออกกำลังกายดังรูปในข้อ 5</p>  <p>5. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่มเท่าๆกันเพื่อออกกำลังกายโดยใช้เวลา 5 นาที</p>  <p>◆ = ครู —▶ = การวิ่งทางตรง ▲ = กววย ● = นักเรียน —▶ = การสไลด์ด้านข้าง</p>	<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตว่านักเรียนทุกคนโดยการวิ่งทางตรงสลับการสไลด์เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายหรือไม่</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของคาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 3 อธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติ (10-15นาที)</p> <p>แนวคิดของคาร์รอล การรวมกลุ่มทางสังคม</p>	<p>7. ครูสาธิตการเลี้ยงลูกฟุตบอล ดังรูป</p>  <p>8. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่มๆละ 5 คนหลังจากนั้นให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการฝึกทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลเพื่อให้เพื่อนในกลุ่มมีทักษะที่ถูกต้องใกล้เคียงกันมากที่สุด โดยครูกำหนดว่ากลุ่มใดที่สามารถปฏิบัติทักษะได้ถูกต้องใกล้เคียงกันมากที่สุดจะเป็นกลุ่มที่ได้พักก่อนปฏิบัติทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลได้ถูกต้องและเร็วที่สุด</p>	<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตการช่วยเหลือกันภายในกลุ่มสามารถปฏิบัติทักษะได้ตามที่ครูกำหนด</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของ คาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (10-15 นาที)</p> <p>แนวคิดของ คาร์รอล</p> <p>การรวมกลุ่มด้วยงาน</p>	<p>9. ครูให้นักเรียนแข่งขันกันโดยใช้ทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลไปกลับระยะ 30 เมตร ดังรูป สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องช่วยปฏิบัติทักษะให้ถูกต้องและต้องประสานงานกันเป็นอย่างดีเพื่อที่จะเป็นฝ่ายชนะในการแข่งขัน โดยครูได้กำหนดกติกาว่าการกลุ่มใดที่สามารถจะเป็นกลุ่มที่ชนะในการแข่งขันแล้วจะเป็นกลุ่มแรกที่ได้เล่นทีมเป็นกลุ่มแรก</p>  <p>10. ครูให้นักเรียน 2 กลุ่มแรกที่ชนะการแข่งขันในข้อ 9 ได้แข่งขันกีฬาฟุตบอลและให้นักเรียนอีก 6 กลุ่มทบทวนฝึกปฏิบัติทักษะที่เรียนในคาบเรียนเพื่อร่อนเล่นทีม</p>	<p>สังเกตการปฏิบัติทักษะของนักเรียนว่ามีการประสานงานกันระหว่างเพื่อนในกลุ่มด้วยกัน เพื่อให้กลุ่มงานที่ถูกกำหนดหรือไม่</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของ คาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและ สรุปปฏิบัติ (3 - 5 นาที)</p>	<p>11. ให้นักเรียนเข้าตอน 6 แถว ดังรูป</p>  <p>12. ให้นักเรียนคลายอุ่นโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ</p> <p>13. ครูและผู้เรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียนและผล การปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>14. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่างๆในชั้นเรียนที่ เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์</p> <p>15. ครูสำรวจจำนวนนักเรียนรวมถึงการบาดเจ็บและสรุปปฏิบัติ จากการปฏิบัติทักษะ</p> <p>16. นัดหมายการเรียนครั้งต่อไป</p> <p>17. ครูให้หัวหน้าห้องส่งเลิกแถว</p>	<p>สังเกตการแบ่งหน้าที่ รับผิดชอบในที่มของ นักเรียนและการปฏิบัติ หน้าที่ตามที่เพื่อนๆได้ มอบหมาย</p> <p>สังเกตว่านักเรียนคลาย อุ่นโดยการยืดเหยียด กล้ามเนื้อได้หรือไม่</p>

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ลูกฟุตบอล

2. กรวย

3. นกหวีด

4. สนามฟุตบอล

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดของคาร์รอลเพื่อพัฒนาความสามัคคี

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

หน่วยการเรียนรู้ ออกกำลังกายด้วยกีฬาฟุตบอล

ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ 7 การโหม่งลูกฟุตบอล

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา 1 คาบเรียน

มาตรฐานการเรียนรู้ พ 3. 2 : รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็น
ประจำสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา
มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพของกีฬา

สาระสำคัญ

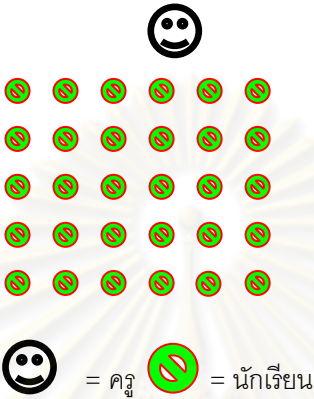
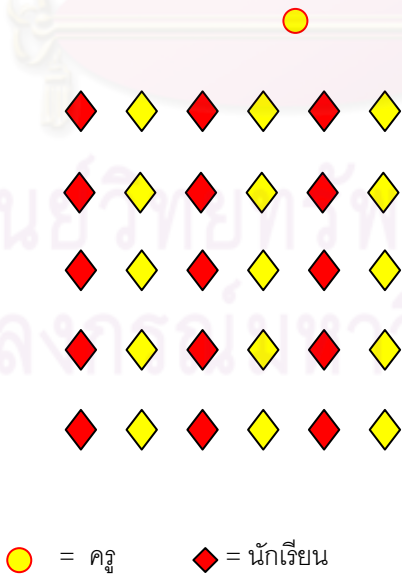
การเล่นกีฬาฟุตบอลให้เกิดประสิทธิภาพ ผู้เล่นต้องฝึกทักษะพื้นฐานหลายด้าน
ทักษะการโหม่งลูกฟุตบอลก็เป็นหนึ่งทักษะที่สำคัญ เนื่องจากการควบคุมลูกฟุตบอลที่อยู่บน
อากาศ โดยการใช้ส่วนต่างๆของร่างกายยกเว้นมือและแขน ทักษะเหล่านี้จะเป็นพื้นฐานสำหรับ
การเล่นกีฬาฟุตบอล ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนจนชำนาญ และเป็นทักษะที่ต้องการพัฒนาอย่าง
ต่อเนื่อง

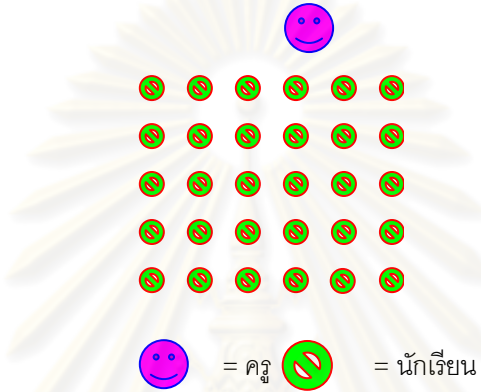
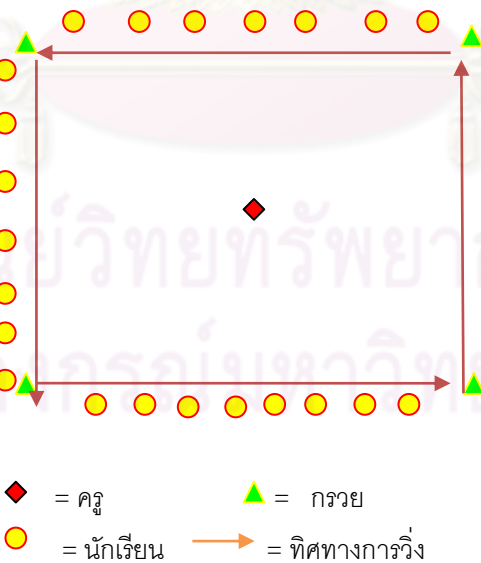
จุดประสงค์การเรียนรู้ : ผู้เรียนสามารถ

1. อบอุ่นร่างกายและคลายอุ่น
2. พัฒนาสมรรถภาพทางกายด้วยการออกกำลังกายโดยการวิ่งรอบสนามฟุตบอล
3. ปฏิบัติทักษะการโหม่ง
4. ช่วยเหลือกันและกันด้วยความรู้สึกลึกซึ้งเอาใจใส่ต่อการฝึกทักษะการเตะลูกฟุตบอล
5. แข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทโดยประสานงานกันเป็นอย่างดีภายในกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

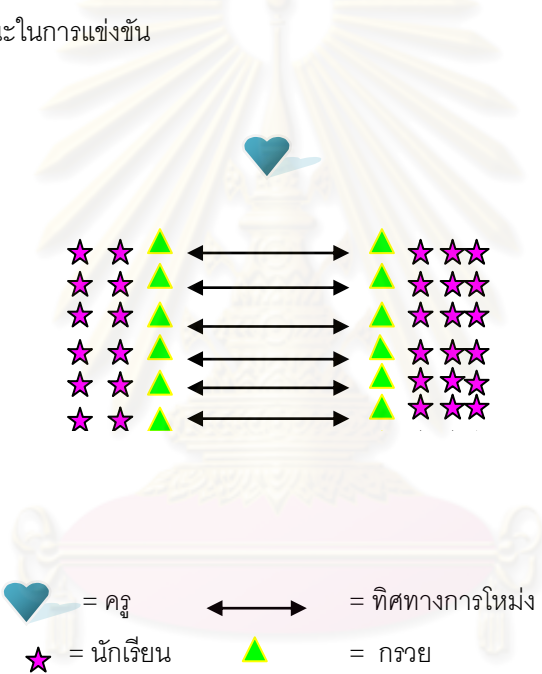




สาระการเรียนรู้

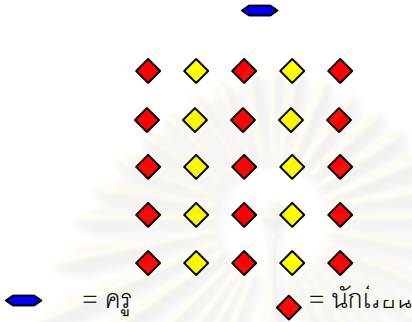
1. ท่าทางการอบอุ่นร่างกายและคลายอุ่น
2. การออกกำลังกายด้วยการวิ่งเปลี่ยนทิศทาง
3. การโหม่งลูกฟุตบอล

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของ คาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (3 - 5 นาที)</p>	<p>1. ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 6 แถว ดังรูป</p>  <p>2. สำนวจำนวนและตรวจการแต่งกายของนักเรียนถามคำถามเข้าสู่เนื้อหา</p> <p>3. ให้นักเรียนเข้าแถวตอนเหมือนเดิมโดยครูเป็นคนนำทำยืดเหยียดกล้ามเนื้อ ดังรูป</p> 	<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตว่านักเรียนสามารถอบอุ่นร่างกายโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้หรือไม่และปฏิบัติถูกต้องหรือไม่</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของ คาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 2 ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย (5-7 นาที)</p>	<p>4. ให้นักเรียนยืนเป็นแถวตอนเหมือนเดิมโดยครูให้นักเรียนที่มีเลขที่ลงทำด้วยเลข 5 ช่วยเตรียมพื้นที่ในสนามเพื่อออกกำลังกาย ดังรูปในข้อ 5</p>  <p>5. ครูให้นักเรียนเลี้ยงลูกฟุตบอลรอบสนามฟุตบอลทำกิจกรรมตามเสียงนกหวีดที่ครูกำหนด โดยใช้เวลา 5 นาที</p> 	<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตว่านักเรียนทุกคนโดยการวิ่งเปลี่ยนทิศทางเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายหรือไม่</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของคาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 3 อธิบายสาธิต และฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)</p> <p>แนวคิดของคาร์รอล การรวมกลุ่มทางสังคม</p>	<p>7.ครูสาธิตการเตะลูกฟุตบอล ดังรูป</p>  <p>8.ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่มๆละ 5 คนหลังจากนั้นให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความรู้สึกที่ดีื่ออาทรต่อกันในการฝึกทักษะการโหม่งลูก โดยครูตั้งกฎเกณฑ์ว่านักเรียนในกลุ่มใดปฏิบัติทักษะได้น้อยที่สุดที่เวลากำหนดจะถูกลงโทษโดยการกายบริหาร นักเรียนจะต้องพยายามช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มให้มีทักษะใกล้เคียงกัน และกลุ่มใดที่สามารถปฏิบัติทักษะได้ถูกต้องและใกล้เคียงกว่ามากที่สุดจะเป็นกลุ่มที่ได้พักก่อน</p>	<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตการช่วยเหลือซึ่งกันและกันว่ามี ความรู้สึกื่ออาทรต่อกันหรือไม่</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของ คาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (10-15 นาที)</p> <p>แนวคิดของคาร์รอล</p> <p>การรวมกลุ่มด้วยงาน</p>	<p>9. ครูให้นักเรียนแข่งขันกันโดยการโยนลูกภายในเวลา 1 นาที ให้เพื่อนที่ยืนอยู่ตรงข้ามระยะ 5 เมตร ดังรูป สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องช่วยกันปฏิบัติทักษะให้ถูกต้องและต้องประสานงานกันเป็นอย่างดีเพื่อที่จะเป็นฝ่ายชนะในการแข่งขัน โดยครูได้กำหนดกติกากลุ่มใดที่สามารถปฏิบัติทักษะการโยนลูกฟุตบอลได้จำนวนครั้งมากที่สุดในเวลา 1 นาที จะเป็นกลุ่มที่ชนะในการแข่งขัน</p>  <p>  = ครู  = ทิศทางการโยน  = นักเรียน  = กววย </p> <p>10. ครูให้นักเรียน 2 กลุ่มแรกที่ชนะการแข่งขันในข้อ 9 ได้แข่งขันกีฬาฟุตบอลและให้นักเรียนอีก 4 กลุ่มทบทวนฝึกปฏิบัติทักษะ</p>	<p>สังเกตการปฏิบัติทักษะของนักเรียนว่ามี การประสานงานระหว่างเพื่อนในกลุ่มด้วยกัน เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จในงานที่ครูกำหนดหรือไม่</p> <p>สังเกตการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในทีมของนักเรียนและการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เพื่อนๆ ได้มอบหมาย</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของ คาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ (3 - 5 นาที)</p>	<p>11. ให้นักเรียนเข้าตอน 6 แถว ดังรูป</p>  <p>12. ให้นักเรียนคลายอุ่นโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ</p> <p>13. ครูและผู้เรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียนและผลการปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>14. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่างๆในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับความสามัคคี</p> <p>15. ครูสำรวจจำนวนนักเรียนรวมถึงการบาดเจ็บและสรุปปฏิบัติจากการปฏิบัติทักษะ</p> <p>16. นัดหมายการเรียนครั้งต่อไป</p> <p>17. ครูให้หัวหน้าห้องส่งเลิกแถว</p>	<p>สังเกตว่านักเรียนคลายอุ่นโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้หรือไม่</p>

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ลูกฟุตบอล
2. กรวย
3. นกหวีด
4. สนามฟุตบอล
5. เสื่อเสียม

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดของคาร์รอลเพื่อพัฒนาความสามัคคี

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

หน่วยการเรียนรู้ ออกกำลังกายด้วยกีฬาฟุตบอล

ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ 8 การยิงประตู

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา 1 คาบเรียน

มาตรฐานการเรียนรู้ พ 3. 2 : ระวังการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจ นักกีฬามีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพของกีฬา

สาระสำคัญ

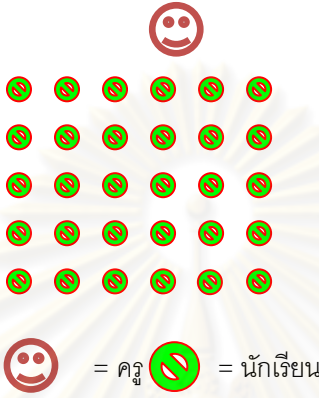
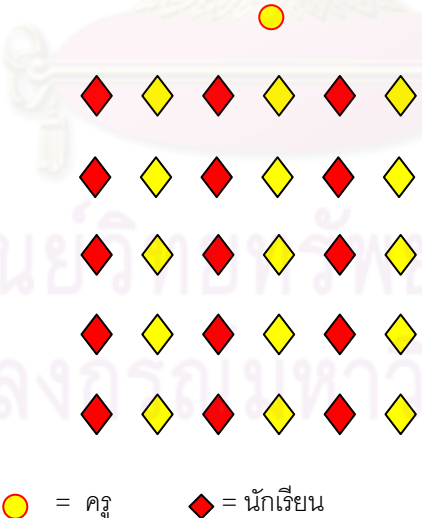
การเล่นกีฬาฟุตบอลให้เกิดประสิทธิภาพ ผู้เล่นต้องฝึกทักษะพื้นฐานหลายด้าน ทักษะการยิงประตูก็เป็นหนึ่งทักษะที่สำคัญ เนื่องจากเป็นทำประตูฝ่ายตรงข้าม ผลแพ้หรือชนะขึ้นอยู่กับการทำประตู ผู้เล่นสามารถใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายยิงประตูยกเว้นการใช้มือหรือแขน ทักษะนี้จะเป็นพื้นฐานสำหรับการเล่นกีฬาฟุตบอล ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนจนชำนาญ และเป็นทักษะที่ต้องการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

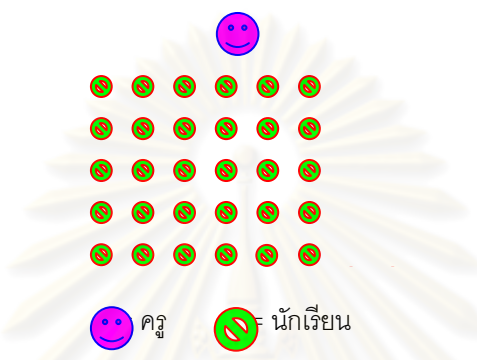
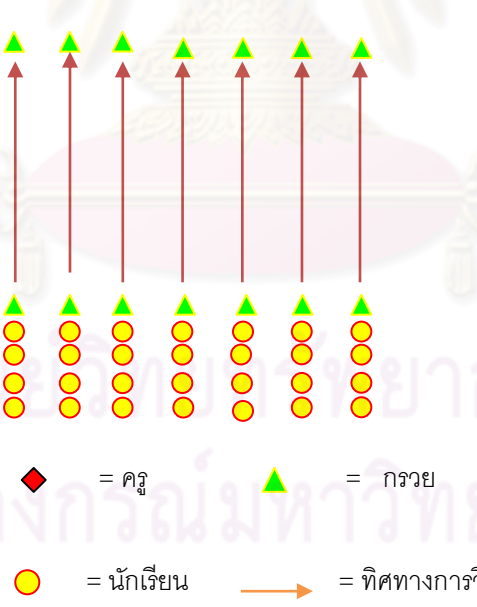
จุดประสงค์การเรียนรู้ : ผู้เรียนสามารถ

1. อบอุ่นร่างกายและคลายอุ่น
2. พัฒนาสมรรถภาพทางกายด้วยการออกกำลังกายโดยการวิ่งทางตรงสลับกายบริหาร
3. ปฏิบัติทักษะการยิงประตู
4. ช่วยเหลือกันและกันด้วยความรู้สึกเอื้ออาทรต่อการฝึกทักษะการยิงประตู
5. แข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทโดยประสานงานกันเป็นอย่างดีภายในกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

สาระการเรียนรู้

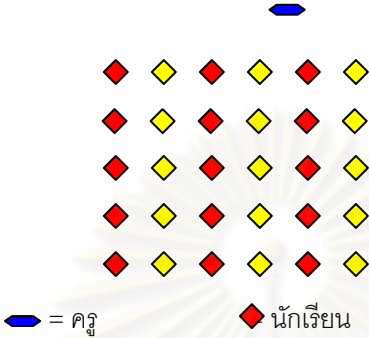
1. ทำทางการอบอุ่นร่างกายและคลายอุ่น
2. การออกกำลังกายด้วยการวิ่งทางตรงสลับกายบริหาร
3. การยิงประตู

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของคาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (3 - 5 นาที)</p>	<p>1. ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 6 แถว ดังรูป</p>  <p>2. สำนวจำนวนและตรวจการแต่งกายของนักเรียนตามคำถามเข้าสู่เนื้อหา</p> <p>3. ให้นักเรียนเข้าแถวตอนเหมือนเดิมโดยครูเป็นคนนำทำยืดเหยียดกล้ามเนื้อ ดังรูป</p> 	<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตว่านักเรียนสามารถอบอุ่นร่างกายโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้หรือไม่และปฏิบัติถูกต้องหรือไม่</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของ คาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 2 ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย (5-7 นาที)</p>	<p>4. ให้นักเรียนยืนเป็นแถวตอนเหมือนเดิมโดยครูให้นักเรียนที่มีเลขที่ลงท้ายด้วยเลข 5 ช่วยเตรียมพื้นที่ในสนามเพื่อออกกำลังกาย ดังรูปในข้อ 5</p>  <p>5. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 4 คน วิ่งทางตรงสลับกับฟังเสียงนกหวีดเพื่อทำท่ากายบริหาร</p> 	<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตว่านักเรียนทุกคนโดยการวิ่งเปลี่ยนทิศทางเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายหรือไม่</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของ คาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 3 อธิบายสาธิต และฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)</p> <p>แนวคิดของคาร์รอล การรวมกลุ่มทางสังคม</p>	<p>7.ครูสาธิตการยิงประตู ดังรูป</p>  <p>8.ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่มๆละ 5 คนหลังจากนั้นให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความรู้สึเกื้อหนุนต่อกันในออกแบบการฝึกทักษะการยิงประตู โดยออกมาสาธิตรูปแบบการยิงประตูของกลุ่ม โดยครูกำหนดกติกาว่ากลุ่มไหนออกมานำเสนอหากมีสมาชิกไม่สามารถทำประตูได้ จะถูกลงโทษด้วยการลุกนั่ง 15 ครั้ง</p>	<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตการช่วยเหลือกันภายในกลุ่มสามารถปฏิบัติทักษะได้ตามที่ครูกำหนด</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของ คาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (10-15 นาที)</p> <p>แนวคิดของคาร์รอล การรวมกลุ่มด้วยงาน</p>	<p>9. ครูให้นักเรียนแข่งขันกันโดยทักษะการยิงประตูโดยทำประตูให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ในเวลา 1 นาที โดยออกมาทำครั้งละ 1 กลุ่มๆ โดยเมื่อนำจำนวนมาเปรียบเทียบกันกลุ่มใดที่ปฏิบัติทักษะการยิงประตูได้จำนวนครั้งมากที่สุด และกลุ่มที่ปฏิบัติทักษะการยิงประตูฟุตบอลได้จำนวนมากเป็นที่ 2 จะได้เป็นกลุ่มที่ได้เล่นทีมเป็นกลุ่มแรก</p>  <p>10. ครูให้นักเรียน 2 กลุ่มแรกที่ชนะการแข่งขันในข้อ 9 ได้แข่งขันกีฬาฟุตบอล และให้นักเรียนอีก 4 กลุ่มทบทวนฝึกปฏิบัติทักษะและรอเพื่อจะเล่นทีมต่อไป</p>	<p>สังเกตการปฏิบัติทักษะของนักเรียนว่ามีการประสานงานระหว่างเพื่อนในกลุ่มด้วยกัน เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จในงานที่ครูกำหนดหรือไม่</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของ คาร์รอล	กิจกรรม/เนื้อหา	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ (3 - 5 นาที)</p>	<p>11. ให้นักเรียนเข้าตอน 6 แถว ดังรูป</p>  <p>12. ให้นักเรียนคลายค้อนโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ</p> <p>13. ครูและผู้เรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียนและผลการปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>14. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่างๆ ในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับความสามัคคี</p> <p>15. ครูสำรวจจำนวนนักเรียนรวมถึงการบาดเจ็บและสรุปปฏิบัติจากการปฏิบัติทักษะ</p> <p>16. นัดหมายการเรียนครั้งต่อไป</p> <p>17. ครูให้หัวหน้าห้องส่งเลิกแถว</p>	<p>สังเกตว่านักเรียนคลายค้อนโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้หรือไม่</p>

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ลูกฟุตบอล
2. กววย
3. นกหวีด
4. สนามฟุตบอล
5. เสื่อเสียม

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

ใบความรู้ ที่ 1

การสร้างความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอล

การสร้างความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอล หมายถึง พื้นฐานของการเล่นฟุตบอลที่สำคัญอย่างหนึ่งก็คือ การสร้างความสัมพันธ์หรือความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอลเป็นอย่างดี กล่าวคือ การเล่นลูกฟุตบอลต้องสามารถทำได้อย่างที่ตั้งใจไว้ทุกประการ ไม่ว่าจะเป็นการเล่นลูกแบบใดก็ตาม การที่ผู้เล่นคุ้นเคยกับลูกฟุตบอลจะส่งผลให้การครอบครองบอล การเคลื่อนที่ในลักษณะต่างๆ การควบคุมบังคับทิศทางของลูกฟุตบอลเป็นไปด้วยความแม่นยำดังนั้น จึงควรให้ผู้เล่นฝึกความคุ้นเคยให้ชินกับลูกฟุตบอลมากที่สุด

วิธีการสร้างความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอล

1. ตามองจุดที่จะใช้เท้าสัมผัสลูกฟุตบอล
2. ปลดปล่อยตัวตามสบาย สมาธิอยู่กับลูกฟุตบอล
3. วางเท้าบนลูกฟุตบอลแล้วคลึงด้วยฝ่าเท้าไปมา หน้า - หลัง ซ้าย - ขวา โดยให้อยู่กับที่ ให้ทำทั้งเท้าซ้าย-ขวา



4. ทำเหมือนข้อที่ 3 แต่ให้เคลื่อนที่ไปตามทิศทางต่างๆ ด้วย

ใบความรู้ที่ 2

การส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านใน

การส่งลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน หมายถึง การส่งลูกฟุตบอลจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดอย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้ข้างเท้าด้านในสัมผัสบอล

วิธีการส่งลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน

1. ตามองที่จุดสัมผัสบอล
2. โดยเท้าที่ไม่ได้เตะเป็นเท้าหลักวางไว้ระดับเดียวกับลูกบอลแบะเท้าที่จะเตะออก เกร็งข้อเท้า หัวเข่า โดยใช้แรงจากสะโพก
3. ลำตัวโน้มไปข้างหน้า น้ำหนักอยู่บนเท้าหลัก ต้องการให้ลูกไปในทิศทางใดให้หันหน้าข้างเท้าไปทิศทางที่ต้องการ



จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบความรู้ที่ 3 การส่งลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก

การส่งลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก หมายถึง การส่งลูกฟุตบอลจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดอย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้ข้างเท้าด้านนอกสัมผัสบอล

วิธีการส่งลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก

1. เท้าหลักอยู่ตรงกันข้ามกับลูกบอล ยืนในลักษณะหันข้างให้ลูกบอลน้ำหนักอยู่ที่เท้าหลัก
2. ใช้เท้าด้านนอกเตะลูกค่อนลงไปข้างล่าง หรือประมาณกึ่งกลางของลูก เกร็งข้อเท้า เข่ายืด สะบัดข้อเท้าส่งลูกบอลออกไป ต้องการให้ลูกไปในทิศทางใดให้หันหน้าข้างเท้าไปทิศทางที่ต้องการ



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบความรู้ที่ 4

การรับและส่งลูกฟุตบอล

การรับและการส่งลูกฟุตบอล หมายถึง การที่ผู้เล่นสามารถรับหรือหยุดลูกจากการเตะหรือเขี่ยส่งลูกบอลของเพื่อนร่วมทีมไว้เพื่อเล่นต่อไปได้ รวมถึงการสกัดหรือตัดรับลูกบอลจากฝ่ายตรงข้าม โดยไม่ผิดกติกา การส่งลูกบอล หมายถึง การที่ผู้เล่นเตะหรือเขี่ยลูกบอลส่งไปให้ผู้เล่นฝ่ายเดียวกันรับได้ในจังหวะที่สะดวกสบายด้วยส่วนต่างๆ ของร่างกายตามกติกา โดยเลือกวิธีการส่งที่ได้เปรียบคู่ต่อสู้ให้มากที่สุดถูกต้อง แม่นยำ และรวดเร็วที่สุด

วิธีการรับและส่งลูกฟุตบอล

1. ตามองลูกฟุตบอลที่กำลังวิ่งเข้าหาตัว
2. ใช้ส่วนต่างๆ ของร่างกายตามกติกา หยุดหรือสัมผัสลูกฟุตบอลให้อยู่ในการควบคุม
3. ส่งลูกฟุตบอลไปยังเป้าหมายโดยข้างเท้าด้านใน- ด้านนอกตามความถนัด



ใบความรู้ที่ 5

การเตะลูกฟุตบอล

การเตะลูกฟุตบอล หมายถึง การส่วนต่างๆ ของร่างกายตามกติกา ตามที่ตนถนัดในควบคุมลูกฟุตบอลคงไว้ในอากาศไม่ว่าจะเป็นการเตะลูกบอลด้วยหลังเท้า การเตะด้วยเข่าหรือหน้าขา และการเตะลูกบอลด้วยศีรษะ

วิธีการการเตะลูกบอลโดยใช้หลังเท้า

1. ยืนด้วยปลายเท้าและแยกเท้าห่างกันพอประมาณ
2. โน้มตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย
3. ปล່อยลูกบอลให้ตกลงไปสู่เท้าพร้อมกับยกเท้าขึ้นมากะทบลูกบอลและลูกบอลจะอยู่ในช่วงขา
4. ตามองที่ลูกบอลตลอดเวลา
5. พยายามควบคุมลูกบอลไม่ให้สูงเกินไปเพราะถ้าสูงมากจะทำให้ยากแก่การควบคุม
6. ใช้หลังเท้าเตะลูกขึ้นมาระดับเข่าแล้วเตะต่อไปจนเกิดความชำนาญ



ใบความรู้ที่ 6 การเลี้ยงลูกฟุตบอล

การเลี้ยงลูกฟุตบอล หมายถึง การพาลูกบอลไปด้วยการใช้เท้าทั้งสองเข้าสลับกัน จะเป็นเท้าทั้งสองข้างบังคับลูก รวมทั้งการหลอกล่อ ป้องกันหรือเพื่อการพาไปยังประตูการเลี้ยงลูกบอลหรือบังคับลูกบอลให้อยู่ในครอบครอง

วิธีการเลี้ยงลูกฟุตบอล

1. ตามองไปยังทิศทางที่พาลูกไป หรือชำเลืองดูลูกบอลเป็นครั้งคราว
2. ใช้เท้าด้านนอกทั้งเท้าซ้ายและเท้าขวาหรืออาจจะใช้ข้างเท้า ด้านในและด้านนอกช่วยในบ้างโอกาส
3. เชี่ยลูกบอลไปข้างหน้าเบา ๆ แล้วจึงตามลูกไป ให้น้ำหนักตัวโน้มไปข้างหน้า เขาอยู่เหนือลูก ปลายเท้าบิดเข้าข้างในเล็กน้อย ในขณะที่เชี่ยลูกควรวิ่งด้วยปลายเท้าเพื่อสะดวกต่อการเชี่ยลูก



ใบความรู้ที่ 7 การโหม่งลูกฟุตบอล

การโหม่งลูกฟุตบอล คือ การใช้บริเวณหน้าผากเป็นส่วนที่สัมผัสลูกบอล เพราะเป็นจุดที่สามารถรับแรงปะทะได้ดี

การโหม่งมี 3 ประเภท

1. การโหม่งให้โด่ง
2. การโหม่งระดับอก
3. การโหม่งลงพื้น

วิธีการโหม่งลูกฟุตบอล

1. ตาต้องมองดูลูกบอลอยู่ตลอดเวลา ห้ามหลับตาโดยเด็ดขาด
2. ลำคอเกร็ง ใช้หน้าผากสัมผัสลูกบอล
3. การโหม่งให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการให้ใช้ลำตัวช่วย โดยบิดตั้งเอว อย่าสลับคอ
4. ให้ใช้เข่า ลำตัว ช่วยในการโหม่ง โดยการโยกตัว ลักษณะของลูกบอลจะแรงหรือค่อยอยู่ที่ลักษณะของลูก บอลที่ลอยมาหรือการกระทำต่อลูกบอลนั้น
5. การโหม่งจะยืนอยู่หรือกระโดดโหม่งก็ตามให้ดูที่จังหวะการเคลื่อนที่มาของลูกบอล สำคัญต้องใช้หน้าผากเท่านั้น



ใบความรู้ที่ 8

การยิงประตู

การยิงประตู (Shooting) หมายถึง การทำประตูคู่แข่ง หรือการทำคะแนน มีหลายลักษณะด้วยกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ เวลา โอกาสและความสามารถเฉพาะตัวของผู้เล่น ซึ่งต้องอาศัยทักษะการเตะลูกนำมาใช้ในการยิงประตู หลักในการยิงประตูพื้นฐานสำคัญในการยิงประตูก็คือ การวางขาหลักให้อยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้อง ถ้าขาหลักยังอยู่ห่างจากลูกบอลมากเท่าใด เวลายิงลูกบอลจะโด่งมากเท่านั้น ถ้าขาหลักยื่นเคียงข้างกับลูกบอล ลูกที่เราเตะไปจะพุ่งเลียดหรือไม่ก็จะอยู่ในระดับเข่า

วิธีการในการยิงประตูโดยการใช้เท้า

1. วางขาหลักให้ ถูกต้อง ก้าวเท้ายาวๆ ปลายเท้าชี้ไปยังเป้าหมายที่ต้องการไปข้างหน้า
2. ให้ศรีษะอยู่เหนือลูกบอลหรือล้ำไปด้านหน้าเล็กน้อย
3. หัวเข่าของขาที่จะใช้เตะต้องอยู่เหนือลูกบอลในจังหวะที่เท้าถูกลูกบอล
4. เหวี่ยงขาตามไปด้วย



จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 แบบวัดความสามัคคีของนักกีฬาในกีฬาประเภททีม

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	นักเรียนทุกคนในกลุ่มมีการพัฒนาทักษะของตนเอง เพื่อเพิ่มความสามารถของทีม					
2	ภายในกลุ่มมีการปรึกษากันตลอดเวลาก่อนการทำกิจกรรม					
3	ฉันรู้สึกสนุกที่ได้เล่นกีฬากับเพื่อนร่วมทีม					
4	ความแตกต่างทางความสามารถส่งผลทำให้ความสามัคคีของทีมลดลง					
5	นักเรียนในทีมมีโอกาสทำกิจกรรมการผ่อนคลายร่วมกัน					
6	นักเรียนในกลุ่มได้ทำกิจกรรมร่วมกันเป็นประจำ ไม่ว่าจะอยู่ในหรือนอกชั่วโมงเรียน					
7	ฉันรู้สึกต้องการช่วยสมาชิกในกลุ่มที่มีทักษะต่ำกว่าสมาชิกคนอื่น					
8	ฉันต้องการพัฒนาทักษะให้ได้ใกล้เคียงกับสมาชิกในกลุ่ม					
9	ทุกคนในทีมมีความรักใคร่กลมเกลียวและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน					

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10	นักเรียนในทีมได้ไปสังเกตการเล่นของกลุ่มอื่นร่วมกัน					
11	ทุกคนในทีมร่วมมือร่วมใจในการแข่งขันอย่างเต็มความสามารถ					
12	ความแตกต่างของทักษะในแต่ละบุคคลมีผลต่อความสัมพันธ์ของคนในทีม					
13	นักเรียนในกลุ่มสามารถเล่นกีฬาได้สัมพันธ์กันเป็นอย่างดี					
14	นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายเพื่อนในกลุ่มที่มีทักษะด้อยกว่า					
15	ผลการทำกิจกรรมที่ผ่านมาทำให้ความสัมพันธ์ภายในทีมดีขึ้น					
16	ระยะเวลาในการรวมทีมของนักเรียนมีผลทำให้ความสัมพันธ์ในกลุ่มเล่นดีขึ้น					
17	ความภูมิใจของนักเรียนภายในทีมส่งผลให้กลุ่มประสบความสำเร็จ					
18	นักเรียนในกลุ่มมีการปรึกษาหารือกันเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดภายหลังการแข่งขัน					

ข้อที่	ข้อความถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
19	นักเรียนในกลุ่มที่มีทักษะสูงมักจะดู ถูกนักกีฬาที่มีทักษะต่ำกว่า					
20	ผู้เล่นในกลุ่มของฉันทำผิดพลาดบ่อย ในการแข่งขัน					

ไทยรัฐ ยนต์วิสูตร สุพิตร สมาहित และบรรจบ ภิรมย์คำ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ภาคผนวก ง

การวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

1. ตารางวิเคราะห์เนื้อหาวัตถุประสงค์การเรียนรู้
2. ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

แผนการ จัดการ เรียนรู้	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปล ผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.การสร้าง ความคุ้นเคย กับลูก ฟุตบอล	1. สาระสำคัญ	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
	2. จุดประสงค์การ เรียนรู้	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
	3. สาระสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	4. ขั้นตอนการ จัดการเรียนการ สอน								
	4.1. ขั้นเตรียม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	4.2. ขั้นพัฒนา								
	สมรรถภาพทางกาย	+1	+1	+1	-1	+1	3	0.60	ใช้ได้
	4.3. ขั้นอธิบาย สาธิตและฝึกปฏิบัติ								
	4.3.1. การรวมกลุ่ม ทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	4.4. ขั้นนำไปใช้								
	4.4.1. การรวมกลุ่ม ด้วยงาน	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
	4.5. ขั้นสรุป	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
	5. ใบความรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	6. สื่อและอุปกรณ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	รวม							0.88	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

แผนการจัดการเรียนรู้	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวมของคะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
2.การส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านใน	1. สาระสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
	3. สาระสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	4. ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน								
	4.1. ขั้นเตรียม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	4.2. ขั้นพัฒนา								
	สมรรถภาพทางกาย	+1	+1	+1	-1	+1	3	0.60	ใช้ได้
	4.3. ขั้นอธิบาย								
	สาธิตและฝึกปฏิบัติ								
	4.3.1. การรวมกลุ่มทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	4.4. ขั้นนำไปใช้								
	4.4.1. การรวมกลุ่ม								
	ด้วยงาน	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
	4.5. ขั้นสรุป	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	5. ใบความรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	6. สื่อและอุปกรณ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	รวม							0.92	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

แผนการจัดการ จัดการ เรียนรู้	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
3.การส่งลูก ด้วยข้าง เท้าด้าน นอก	1. สาระสำคัญ	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
	2. จุดประสงค์การ เรียนรู้	+1	+1	0	+1	0	3	0.60	ใช้ได้
	3. สาระสำคัญ	+1	+1	0	+1	0	3	1.00	ใช้ได้
	4. ขั้นตอนการ จัดการเรียนการ สอน								
	4.1. ขั้นเตรียม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	4.2. ขั้นพัฒนา								
	สมรรถภาพทางกาย	+1	+1	+1	-1	+1	3	0.60	ใช้ได้
	4.3. ขั้นอธิบาย สาธิตและฝึกปฏิบัติ								
	4.3.1. การรวมกลุ่ม								
	ทางสังคม	+1	+1	+1	-1	+1	3	0.60	ใช้ได้
	4.4. ขั้นนำไปใช้								
	4.4.1. การรวมกลุ่ม								
	ด้วยงาน	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
	4.5. ขั้นสรุป	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	5. ใบความรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	6. สื่อและอุปกรณ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	รวม							0.84	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

แผนการจัดการเรียนรู้	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวมของคะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
4.การรับและส่งลูกฟุตบอล	1. สาระสำคัญ	+1	+1	0	+1	0	3	0.60	ใช้ได้
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	0	+1	0	3	0.60	ใช้ได้
	3. สาระสำคัญ	+1	+1	0	+1	0	3	0.60	ใช้ได้
	4. ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน								
	4.1. ขั้นเตรียม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	4.2. ขั้นพัฒนา								
	สมรรถภาพทางกาย	+1	+1	+1	-1	+1	3	0.60	ใช้ได้
	4.3. ขั้นอธิบาย								
	สาธิตและฝึกปฏิบัติ								
	4.3.1. การรวมกลุ่มทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	4.4. ขั้นนำไปใช้								
	4.4.1. การรวมกลุ่ม								
ด้วยงาน	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้	
4.5. ขั้นสรุป	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
5. ใบความรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
6. สื่อและอุปกรณ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	รวม						0.82	ใช้ได้	

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

แผนการจัดการ การเรียนรู้	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
5.การเลี้ยง ลูกฟุตบอล	1. สาระสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	2. จุดประสงค์การ เรียนรู้	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
	3. สาระสำคัญ	+1	+1	0	+1	0	3	0.60	ใช้ได้
	4. ขั้นตอนการ จัดการเรียนการ สอน								
	4.1. ขั้นเตรียม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	4.2. ขั้นพัฒนา สมรรถภาพทางกาย	+1	+1	+1	-1	+1	3	0.60	ใช้ได้
	4.3. ขั้นอธิบาย สาธิตและฝึกปฏิบัติ								
	4.3.1. การรวมกลุ่ม ทางสังคม	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
	4.4. ขั้นนำไปใช้								
	4.4.1. การรวมกลุ่ม ด้วยงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	4.5. ขั้นสรุป	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	5. ใบความรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	6. สื่อและอุปกรณ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
		รวม						0.88	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

แผนการจัดการเรียนรู้	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวมของคะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
6.การดูแลลูกฟุตบอล	1. สาระสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	0	+1	0	3	0.60	ใช้ได้
	3. สาระสำคัญ	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
	4. ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน								
	4.1. ขั้นเตรียม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	4.2. ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย	+1	+1	+1	-1	+1	3	0.60	ใช้ได้
	4.3. ขั้นอธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติ								
	4.3.1. การรวมกลุ่มทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	4.4. ขั้นนำไปใช้								
	4.4.1. การรวมกลุ่มด้วยงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	4.5. ขั้นสรุป	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	5. ใบความรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	6. สื่อและอุปกรณ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
		รวม						0.90	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

แผนการจัดการ เรียนรู้	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปล ผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
7.การใหม่ งลูกฟุตบอล	1. สาระสำคัญ	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
	2. จุดประสงค์การ เรียนรู้	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
	3. สาระสำคัญ	+1	+1	0	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	4. ขั้นตอนการ จัดการเรียนการ สอน								
	4.1. ขั้นเตรียม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	4.2. ขั้นพัฒนา สมรรถภาพทางกาย	+1	+1	+1	-1	+1	3	0.60	ใช้ได้
	4.3. ขั้นอธิบาย สาธิตและฝึกปฏิบัติ								
	4.3.1. การรวมกลุ่ม ทางสังคม	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
	4.4. ขั้นนำไปใช้								
	4.4.1. การรวมกลุ่ม ด้วยงาน	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
	4.5. ขั้นสรุป	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	5. ใบความรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	6. สื่อและอุปกรณ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	รวม						0.88	ใช้ได้	

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

แผนการจัดการ จัดการ เรียนรู้	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปล ผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
8.การยิง ประตู	1. สาระสำคัญ	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
	2. จุดประสงค์การ เรียนรู้	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
	3. สาระสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	4. ขั้นตอนการ จัดการเรียนการสอน								
	4.1. ขั้นเตรียม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	4.2. ขั้นพัฒนา สมรรถภาพทางกาย	+1	+1	+1	-1	+1	3	0.60	ใช้ได้
	4.3. ขั้นอธิบายสาธิต และฝึกปฏิบัติ								
	4.3.1. การรวมกลุ่ม ทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	4.4. ขั้นนำไปใช้								
	4.4.1. การรวมกลุ่ม ด้วยงาน	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
	4.5. ขั้นสรุป	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
	5. ใบความรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	6. สื่อและอุปกรณ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	รวม						0.88	ใช้ได้	

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดความสามัคคี

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวมของคะแนน($\sum R$)	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่1	คนที่2	คนที่3	คนที่4	คนที่5			
ข้อที่ 1	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2	1	1	1	-1	1	3.00	0.60	ใช้ได้
ข้อที่ 3	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 5	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 6	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 7	1	1	1	-1	1	3.00	0.60	ใช้ได้
ข้อที่ 8	1	1	1	-1	1	3.00	0.60	ใช้ได้
ข้อที่ 9	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 10	1	1	1	-1	1	3.00	0.60	ใช้ได้
ข้อที่ 11	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 12	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 13	0	1	0	1	1	3.00	0.60	ใช้ได้
ข้อที่ 14	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 15	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 16	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 17	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 18	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 19	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 20	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
			รวม				0.85	ใช้ได้



ภาคผนวก จ
สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1.1 การคำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบวัดความสามัคคีเพื่อหาค่าความเที่ยงโดยการใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach alpha coefficient)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_1^2}{S_x^2} \right]$$

เมื่อ	k	=	จำนวนข้อสอบ
	S_1^2	=	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	S_x^2	=	ความแปรปรวนของคะแนนผู้รับการทดสอบทั้งหมด หรือกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน ผู้รับการทดสอบทั้งหมด

(Mehren and Lehmann, 1975 อ้างถึงในประคอง กรวรรณสูตร, 2538: 47-48)

1.2 การหาความสอดคล้องระหว่างแบบวัดความสามัคคีกับวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (ค่าดัชนี IOC)

$$IOC = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	IOC	=	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา
	R	=	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
	N	=	จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

โดยกำหนดคะแนนของผู้เชี่ยวชาญเป็น +1 , 0 และ -1 ดังนี้

+1 = แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้จริง

0 = ไม่แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้

-1 = แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นไม่ได้วัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้
พิจารณาข้อคำถามที่มีค่า IOC (Item-Objective Congruency Index) มากกว่าหรือ
เท่ากับ 0.50

(กองวิจัยทางการศึกษา, 2545)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 การคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของคะแนนแบบวัดความสามัคคี

$$\bar{X} = \frac{\sum \bar{X}}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	=	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
	$\sum \bar{X}$	=	ผลรวมของคะแนน
	N	=	จำนวนผู้สอบ

(ศิริชัย กาญจนวาสี, 2545)

2.2 การคำนวณหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) ของคะแนนแบบวัดความสามัคคี

$$S = \frac{\sum (x - \bar{x})^2}{n - 1}$$

เมื่อ	S	=	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	=	คะแนน
	\bar{X}	=	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
	n	=	จำนวนข้อมูล

(ศิริชัย กาญจนวาสี, 2545)

2.3 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความสามัคคี ก่อนเรียนและหลังเรียนภายในกลุ่มเดียวกันของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ D = ผลต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
 N = จำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบ

(ประคอง กรรณสูตร, 2538: 111)

2.4 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความสามัคคี หลังการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{s \sqrt{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}}}$$

, $df = n_1 + n_2 - 2$

หรือ

$$S^2 = \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

\bar{x}_1 = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม

\bar{x}_2 = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง


S_1^2 = ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มควบคุม

S_2^2 = ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มทดลอง

n_1 = จำนวนนักเรียนที่ทำแบบสอบของกลุ่มควบคุม

n_2 = จำนวนนักเรียนที่ทำแบบสอบของกลุ่มทดลอง

(ศิริชัย กาญจนวาสี, 2545: 183)



ภาคผนวก ฉ
ภาพกิจกรรมการเรียนการสอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. นักเรียนในกลุ่มทดลอง



2. นักเรียนร่วมกลุ่มกันยืดเหยียดกล้ามเนื้อ



3. นักเรียนรวมกลุ่มกันยืดเหยียดกล้ามเนื้อ



4. ชั้นการฝึกปฏิบัติ



5. การเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน



6. การเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก



7. นักเรียนแข่งขันกันในการปฏิบัติทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล



8. นักเรียนออกมาเป็นผู้นำในการยืดเหยียดกล้ามเนื้อเนื่องจากการสู้ของผู้สอน



9. รักเรียนถูกลงโทษด้วยท่ากายบริหาร



10. นักเรียนกำลังร่วมกลุ่มก่อนการทำกิจกรรม



11. ทักษะการยิงประตู



12. ตอบแบบวัดความสามัคคี



ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายอดิศักดิ์ ดวงศรี เกิดวันที่ 18 พฤษภาคม 2528 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 206/9 ซอย
 ศูนย์วิจัย 14 ถนนศูนย์วิจัย 14 แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 10310 สำเร็จ
 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนพิบูลมังสาหาร ปีการศึกษา 2543 สำเร็จการ
 ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนวัดสุทธิวราราม 2546 สำเร็จการศึกษาปริญญา
 วิทยาศาสตรบัณฑิตสำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2550
 จากนั้นเข้าศึกษาต่อปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรการสอน
 และเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2552



ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย